

VER. II

T. O. R. C. 4. 5,

R. R. No. 50-2-14

~~5005~~ 40000

Q23:38-21TK

NOS

118779

செவ்வாய்க்கிழமை.

50
-1905

திருக்கடவுர் புராணம்.

இஃது,

திருக்கடவுரிலிருக்கும் கும்பகோணம்
பிழம்புநீர் சங்குவெங்கட்டராம தீக்தரவர்கள்

சேமாரர்,

பால்கிருஷ்ண தீக்தரவர்களால்,
மொழிபெயர்த்த நூலியதை

* மேற்படி யூர்,

மீர்மபுரீ முத்துவைபரவர்களால்

தேரிந்து,

மேற்படி யூர்,

மீர்த்யுஞ்செய தேசிகர்,

சென்னை,

மஹா லக்ஷ்மி விலாச அச்சியக்திர சாலை

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

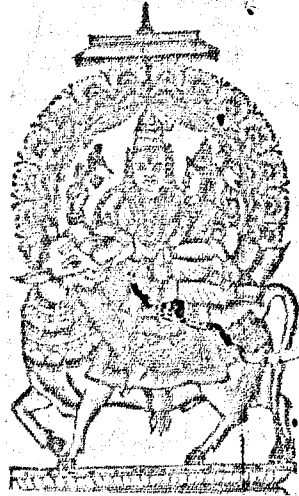
[Registered Copy right.]

அட்டவவண.

எண்.	சருக்கம்.	பக்கம்.
1.	பிரமதேவன் சருக்கம் ...	13
2.	அமுதவிங்கச் சருக்கம் ...	18
3.	அய்யாபியம்மன் சருக்கம் ...	22
4.	அமுதுண்ட சருக்கம் ...	28
5.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	38
6.	சக்திரிபுஷண் சருக்கம் ...	42
7.	தருமசீலன் சருக்கம் ...	45
8.	காலநிலைய சருக்கம் ...	50
9.	மருகண்டி தவம்புரி சருக்கம் ...	52
10.	யாக்கண்டெயர் உர்ப்பத்திசருக்கம் ...	54
11.	புஷ்பலலவாச சருக்கம் ...	59
12.	புஷ்பத்த சருக்கம் ...	64
13.	காலநிலைய சருக்கம் ...	68
14.	காலசம்மா சருக்கம் ...	78
15.	சுந்தை சருக்கம் ...	84
16.	புஷ்பலலவாச சருக்கம் ...	89
17.	புஷ்பலலவாச சருக்கம் ...	96
18.	தருமசீலன் சருக்கம் ...	99
19.	பிரமதேவன் சருக்கம் ...	111
20.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	116
21.	புஷ்பலலவாச சருக்கம் ...	122
22.	புஷ்பலலவாச சருக்கம் ...	130
23.	பிரமபுரிசர் சருக்கம் ...	137
24.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	140
25.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	142
26.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	144
27.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	146
28.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	150
29.	தேவசர்மா சருக்கம் ...	154



294.535
1404



பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	4	பங்	பாதங்
6	13	மருப்ப	மருமப்ப
8	10	ரைத்தா	ரைத்தா
20	8	வில்லன்	வில்லன்
22	8	ஷபுன	ஷபுன
23	14	ருட்சை	ருஷை
25	2	பீர	பிரா
26	11	ரேசமா	ரேசகமா
	20	பிரண	பிரண
30	19	நிற	நிறை
	21	வாயில்	வாயில்
50	5	கடி	கடி
52	14	மகன்	கண்
58	5	யற்றான்	யாற்றான்
64	2	மாத	மதா
77	19	ததுபி	ததும்பி
82	16	யேக	யோக
		சேன	சகன
	17	ஷபி	சிஷி



செவ்வயம்.

உபயபாதம் துணை.

திருக்கடவுர் ஸ்தலப்புராண வசனம்.

காப்பு.

உலகெலா முணர்வா மயிராமியோ
செவியுள் னுறையும் மருதீச்சுரன்
எரிவடிவில்வ கெடுவன மான்மியஞ்
செரல விராயகன் னாகடி யேற்றுவாம்.

வில்வாரையேகவாரி துத்

துன்பருக் தன்ப போற்றி
யடியவர்க் கெரியாய் போற்றி
யென்பிழை பொறுத்தான் போற்றி
தெங்குமாய் நினைத்தாய் போற்றி
யின்பொலி சூலபோற்றி
வில்லுவாரையே போற்றி
பொன்பொலி சடையாய் போற்றி
போற்றி நின் சரணம் போற்றி.

வழிநீர்த் துதி.

கீழ்ப்புத்த தாமரையோ நேமியரி தேடரிய

நிகரினாது

கீழ்ப்புத்த நிறைவாகிக் குறைவின்றி

மறையகத்திற் சேர்த்தென்னுளும்

பாழ்ப்புத்த பொய்ப்பொருளைப் பொய்த்தார்த்து

வைப்பாய பழித்தை கல்கு

மேற்புத்த விலகலனைத் தருதகடத்தனை

பொருளை யெற்றி வாழ்வாம்.

வழியை கந்தி துதி.

நிலவதகிர்மண்டலத்தை நெருங்க வேங்கி செட்டொன்றிற்ற
எரிபுன்று கெடுமிகானத், தலகநிலி லண்டர்களுக் கமுதமாருக் தா
னுவின் முனிடத்துதித்துச் சீழ்சேர்த்தாயும், உலகெவையு முக்தி
விலிவ் வினாட்டிப்பங்க் கொளிரமுத மூற்றவதன் மேல்பாற்றங்கி,
பலகிவன்க் குண்டலிடா மபிராமித்தா யிலையடினைப் பெப்போதுமே
ற்றிவாழ்வாம். (ச)

காலமலாராழ்த்தி துதி.

கோரு மா... செழுசுனைக்காகச் சினந்து கூற்றைப்
பாராரும் விண்ணவரும் பன்னாந் கானாதிடப்பாதத்தாலே, காரா
யில் கனத்தாலி னாலகில்வி... தத்தருளிக் கடவுள் வாழும் காரா
... முலைமடந்தை பொரு... கருதாமை மறத்துன் வைப்பாம். (ஊ)

வாலம்புகை துதி.

பாலகமார்க்கண்டற் கின்பம் பாலத்ததற் கருளாய்த் தேன்றிற்,
காலனைத் தாலான மாய்த்துத் கடவுடன் னுருவைக் காட்ட, சீலவே
தண்டத் தோர்பால் நிறமிரு மலரோழார்த்த, வாலையாம் டாம்பொற்.
கொம்பை மறத்தினு... மறத்து வாழ்வாம். (க)

கபாபதி துதி.

கூடக்கலரி முழாண்ட வகிழ்த் மருதாழ்... டேனதி பனைதீரவே,
கட... கபாபதி கருளாதர் துதிபேச கனவாணி மறைமொ...
கிடை... கருளாத தவமொகி நிவிதான வெய்மிதி னுமலா
கூட... கபாபதி கருளாத னிருதாமை மறவாது மன்கை நி...
கவே. (க)

நகதினாழ்த்தி துதி.

நேருளிராகவங்கி கிமேபற்றிச் சிங்கய முற்றாமதிற்
நிருப்பி பொன்றாய், வளவுயர் மால்வரையில் வலக்காற் றெருங்க
கிடக்காந் கபாபதிவேற்றிநீண்ட, தாலவிரவ... மூலங்குட்டி
... தத்தச்சுமியி னுனிதிண்ட மிச்சல் கூட்டிச், சாலவன மால்
... நருளினதானு, நகதினாழ்த்தி பதச் சலசம்மபாற்றி. (ஈ)

கோசநாயகி துதி.

உண்ணும்பொருது நுற்றும்பொருது மொருதொழினைப்
பண்ணும்பொருது பகருப்பொருது கின்பாதத்திலே.

திருக்கடவூர் புராணம்;

நண்ணுங்கருத்தத் தமிழேனுக்கென்றைக்கு, கல்குணையே
விண்ணும் புகழ் கடவுள் வாழுகள்களவிநாமகளை.

சுப்பிரமணியர் துதி.

மதிரவீழுமீதுர்ந்த மன்னுமேற்கடவிற்கேழுயப்
புதியதெனவுயென்றும் பூரீயிர்த்தமரேகாங்கும்
பொதினையாமுனிக்கு ஞானப்பூரணப்பொருள்க் காட்டிக்
கதிதருங் கத்தவேள்க் கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம்.

திருமால் துதி.

அமலைமீதுயென் றெண்ணி உவன்பதம்
விமலமாகத் தொழுது விண்ணோருடன்
சமலர்க்கித் தனியம துண்பவாழ்
கமலநாதன் சமுலினை யெற்றுவாம்.

சுதுழிகள் துதி.

தலைபுனைத் துதிபா வணிபு காதனே
தலைவனென் றெனியிகத் தவமியற்றுகால்
மலைமக னெய்கிறென் வழுக்கி யவனம்காழ்
கலைமகர்க்கொழுனை ந்தழ லிறைஞ்சுவாம்.

திருக்கடவூர் புராணம்.

நாமகள் துதி.

இலக்கணவிலக்கியங்களிமைப்பொழுதேனுங் கல்லா
தவக்கனூர் புலைக்குறும்ப னமுதமேயிலிங்கமாகுந்
தவத்துயர் மான்மியத்தைச் சற்றருவருளா லோதக்
கலைக்குயர் வாணிபாதங் கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (மக)

திருநீத்திதேவர் துதி.

சித்தர்களிருமுகட்குச் சிறைட்டமா யுகித்துநீத்தம், சத்தியஞ்
சொத்தாதித் தனிப்புகுளுபேதம், அத்தநீ லளிக்கப்பெற்றே
யெனநீ லுள்ளுன்றங்கும், சத்தநீ லுள்ளுநீனைக் கருத்தினி லிருந்
திவாழ்வாம். (மச)

நாலவர் துதி.

கற்பனையுலகெல்லாம் கடந்தான் பதத்தின்மேவி
விற்பனையுலக வினங்குசம்பந்த ரப்பர்
பற்பலயேவலாகப் பதம்பரி சுந்தரோசர்
சற்பொருள் வாதநூர் நாமலர்ப்பதங்கள் போற்றி. (மரு)

மார்க்கண்டேயர் துதி.

சிறைட்டை யவனாற் பெற்றேயென்றென்றுமீரெட்டாக, வீரட்
டத் தருதைவேற்றி விதியினை மதியால் மாற்றி, யீரெட்டுப் பனிரொ
ண்டெட்டி லீரிரண் டழியா தொன்றாய்ச், சீரிட்டமுனி மார்க்கண்
டன் செய்யசிறந்தாயைத் தாழ்வாம். (மரு)

அடியார்கள் துதி.

திருமால் மயன்வானியித்திரன் சசி யம்பர் சித்த சிவநிழலினர்
சகரர், திக்குளோ ரிதக்களும் பூதேவி தூர்க்கையுள் சித்திரன் சப்
தகன்னி, குறுமுனி புலஸ்தியர் சரம்பலான் காசுசி குங்கிலியர் பஞ்ச
லிஷி, சுந்தனும் பிரமநி யனாமா னிராமனும் குளையதி தரும
சிலன், மிருகண்டு வாயசம் மார்க்கண்டன் காரியும் மின்னும் நி
சர்மம சிலியும், மிருகத்தைமடவன் சந்திரபூஷணன் சிவமேலான
சர்மமாவான்; திருமாற்றுகான் மமேடன் பொளித்தண்டிறைவன்
மாபாரதி, தமிழிலவவென்றருவியவந்தருள் முத்தரூன் மலர்புரன்
நது வாழ்வாம்.



ஸ்ரீ விநாயக துதி.

இத்தரியொளியே முழுவன் நிலைகனாய்த் தழைந்து வாழேன்
வந்தனஞ் செய்ய நீண்டு வளசனாக் ஞாய்நூண்டான், நந்தான் வட
பாற் றங்கித் தனையடைத்தவர்கட் செல்லாம், பரிசுதயார் பதத்தை
எல்கு மெழில் வில்வ மிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

இந்நிலை துதி.

அலகி லுய்யெலையிடத்தாமகுப்பனாகுன் மார்க்கண்டபர்க்
காடழைத்த ஞானநில, உலகெலையுந் தன்னகத்தி லமைத்த வம்மை
யொன்றுமுதல் நவதனிரார் சொடிகளாகித், சலசலிதை கெட்டு
யுடன் திருமயானத்தனிலுதித்துத் தனையடைந்தோர் பவதன்
மாற்றப், புலவந்தொழு மருதகெடமிடைவிலோங்கும் பிஞ்சிலத்தி
யென்னுளும் போற்றிவாழ்வாம்.

சிறுக்கல வுர் புராணம்.

சித்திரர்கள் துதி.

முத்தியாகிய முழுமுத லருதிலையையமையச்
சத்தியா மபிரமியின் ருட்டுணையிடுமென்
றித்தை வாகட மந்திர மிசையாதமுந்
சித்தியாவுமாய்த் தெருட்டிய சித்தனாய் பணிகாம்.

திருக்கடவுர் ஸ்துதி.

தருக்கலையானத தருகண்மாயுலி
திருக்கடவாதுயர் தித்தனாட்டினி
ருக்கவனு திரோர்க்கினிச ளுலகிய
தருக்கடவுரினைத் தினமும் போற்றுவாம்.

துன்பபயன்.

விண்டனரித்திரன்ருதலோர் வியந்து குழும்
வில்வவரமான்மியத்தை வினக்கு முன்னால்
சொண்ட டுர்க்கண்மண்டலக்கண்முன் துங்குடிச்
சொண்டாடக் குவலயத்தி லென்றும்வாழ்த்தே
ரண்டர்களுக் கரியசுதை யதன்மேலாகு
மத்தநிலா வுதிற்பகத் தந்தகளைமாற்றிப்
பண்டலமார்த்தண்டகொளப் பதினாண்டாய்ப்
பசுவிறைநருன்மயமாய்ப் பங்கு வாரே

திருக்கடவுர் புராணம்.

உ.

நூல் வழி.

புண்ணியவியாதனோதும் புராண மூவாறு தம்முள்
எண்ணிய காந்த மேற்று மீசசங்கிதையினோடு
நண்ணிய வரணங் கொண்டும் களிர்விவ்வ வனத்தின்மேன்மை
பண்ணெழு நாலொன்றாய் படலமன்றுணர்த்தார் குதர். (உ.க)

மொழி பெயர்த்தோர்

நிறைமமமும் வில்லவனத் தழுதமாக
நவத்துறையும் பெருக்கருண் நாதன்கீர்த்தி
மறைபுகழ்க் திருக்குடத்தை பாலகிருத்தனை
மறைமூளியா யுதித்தவயர் மதிருழ்மேதம்
நிறைதவனா வடமொழியாய் பரவைதன்னே
நிறையவுண்டு தரிழ்முழையாய் நிரைத்தாலே
சிறைபடு மெச்சுவனாருஞ் சென்றேபத்திச்
செழுப்பரியச் சித்திமுத்தி வினைக்குமன்றே.

ஸ்ரீ திருவேதம்:

சிவமயம்.

திருக்கடவுர் புராணம்.

திக்கனும் கதிரும் தீக்மும் எவ்வுலகங்களிலும் இரவுபக
லாய்ப் பங்கு உருவு நல்கி அவ்வுணர்வால் பெருகும் அன்
பளவாய் அமுதளிக்கும் மாதாபிதாவாகிய அபிராமசுத்தி
யும் அனாதைசுவாணம் திருவுருக்கொண்டு விளங்கும் பிர்மர
ந்திரமாகிற விஸ்வவணமானடியத்தைக் கூறும்பொருட்டு சர்
லாதாரமூலமாகும் கள்ளவாரணமென்னும் பிள்ளைபாரனா
உபயபாதம் கிரசிற் பொருத்த முன் பணித்தேற்றுவாம்.

புராண வாலாறு.

ஆதியில் சர்வரிஷிகளுக்கும் வாசஸ்தானமாய் அனே
தம் பூங்கொத்துகளையுடைய கொடிகளும் உத்தமவிருகைங்
களும் ஹம்சம்முதலிய பகறிக்கூட்டங்களும் அமுதம் போன்ற
தீர்த்தங்களும் உடைய பரிசுத்தமான கைமீசாரணயத்தில்
அனேகம் இருபுள் பாமசிவனைச் சித்தித்து இஷ்டகாரியா
ர்த்தமாய் பனிரொண்டு வருட நியமத்தடன் செய்யக்கூடிய
புருஷாகம் நடத்தினார்கள். அதை பார்க்கும்பொருட்டுமேறுத

போதனர்களாகிற காசிபர் அத்திரி பாரத்துவாசர் கௌதமர்
காவலர் புலத்தியர். புலகர் சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சன
த்துமபர் குசிசர் குஸ்தவர் வாமதேவர் ஆய்வேசர் வைசம்
பாயினர் வால்மீகி பிசகு அகஸ்கியர் சத்தியபூதர் வசிஷ்டர்
விசுவாமித்திரர் ஞாபாலிகர் தேவவர் தத்தி சுபாலர் நூர்வா
சர் பராசர் ருசர் முதலிய ரிஷயர் அசுருவந்து வசிக்குங்கா
லத்தில் ஒருகால் பிராதக்கால அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்
கொண்டு சூதாபரேஷ்டி புராணசமுத்திரமாய் ஹே பிர
புவே தங்கள் திருவாக்கினின்றும் பெருகானின்ற அமுதம்
போன்ற புராணங்களை எங்கள் கரணங்களாகிற வாசுதேவன்
டும் வில்வமாமன்மியத்தை சவிஸ்தாரமாய்க் கூறுததால் எ
ங்கள் மனம்என்னும் வயிற்றில் அன்பென்னும் அனல் ஒங்
கித் தாவுகிறது இதற்குமுன் செஜுரண்யம் என்கிற மூலா
நார மகிமைகளையும் வேதாரண்யம் என்கிற சுவாதித்தான
விசேஷங்களையும் ஹைமாரண்யம் என்கிற மணிபூரகத்தின்
நிலையையும் தில்லைவனம் என்கிற அனாதத்தின் பெருமையும்
உடாரண்யம் என்கிற விகத்திரின் செம்மையும் சுவேதாரண்
என்கிற ஆக்ஷேபின் அருமையும் சவிஸ்தாரமாய் தெரிந்தப
டியே வில்வாரண்யம் என்கிற பிரம்மாரந்திரத்தின் இரகசிய
உண்மையை அறியப்பெற்றால் எங்கள் மனமாகிற வயிறு
பூணமாகும் ஆனதால் அகதையும் சவிஸ்தாரமாய் உரைத்த
ருள வேண்டி என்று பற்றைய இருவரின் பிரார்த்தித்தார்
கள்.

ஆம்வொழி கேட்ட சூதமுனிவர் உரோமம்சிலித்து ஆ
னந்தபரவசராய் ஒருமுகர்த்தகாலம் வரையில் திவத்தியான
முற்றம் தனது குருவாகிய வேதவிடாசு ஞானதார சோரண
பதிவாக்கின் அகிஷ்டான சரஸ்வதியையும் வைகப்பி மறதி
யென்கிற யிருத்தியில்லாத ஜீவன்களுக்கு அமுதாய் விளங்
கும் சுதாசுதேவராரையும் அருளை விடாதுபற்றும் ஜீவன்
களுக்கு அமுதின் கவையாய் விளங்கும் ஆபிராமியம்பாபையு
ம்உள்ளத் தமத்தி இருள்களைநோக்கி நாதசூகமுப்ப ஹே
ரிஷிகளே நங்கள் தபசிரேஷ்டர்களானதால் அதிரகசியமாயு
வ்நாசிரம்மாரந்திரத்தின் உண்மையைச் சிலதுதெரிந்திருப்பீர்
கள் ஆபிணம்என்குருவாகியவேதவிடாசரால் தெரிந்தசிலதை
யும்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்மனதை வேறுவிதத்தில்விடா
மல்டேட்டயாவர்க்கும் சாலபாபங்களும் நீங்கி புண்யம் பெரு
கினானம்தோன்றித்திகள் வளர்ந்து முத்திவிளையும் ஞானபூ
மிடாகிற பிரம்மாரந்திரத்தின் மகிமையை அளவிடற்கு பிரம்ம
தேவராலும் அரிதாரும். ஞானசாதனமாயுள்ள அகேசுநத்
திரத்தின் உண்மையை ஞானசத்திபுன்றி யாரதலும் அறியமு
டியாதாபிகப்பரிசுத்தமுள்ளது. தபசிரேஷ்டராகிய சர்வரிஷி
களாலும் தியானிக்கப்பட்டது. சகலகலைகளின் ஆசாரமாயு
முடிவாயுமுள்ளது அகஸ்தியாதிமஹாரிஷிகள் ஞானசத்தி
யால் அத்தலத்தையடைந்து பூணமாய் விளங்குகிறார்கள். அ
னோகயிருவரின் அதன்மகிமையைத்தெரிந்து அனைக்கண்டு
அங்கனடயும்படி செவிராளாய் முயல்கிறார்கள். அதன் அருகிற்

சென்றால் வேதாங்கநாதங்களும் திரிகாலசடர்களின் ஏதப் பிரகாசமும் நிமிர்ந்துதேனும், காமக்குரோதாதி நசித்து விடும். சர்வதம் உதிக்கும். ஆனந்தம்பெருகும். சர்வசித்திகளும் ஞானமும் அந்நிவ்வவனமத்தியில் உள்ள ஞானமுதபுஷ்கர னியின் விசேஷத்தைவாரும் உரைப்பதருமை. அதன் முத துறைகளிலும் பகிர்முகமாய்விசும் அலைகளால் கரும்மும் அ ந்தர்முகமாய் அடங்கும். அலைகளால் ஞானமுழி உதிக்கும். சர்வஜீவஜடாதாமாயுள்ள அதிர்ந்தம் கிர்முழியாய்விசும். அலைகளால் முற்றும் சுவறிவிடப்பெற்ற ஜீவனுக்கு உடல் உடனே நழுதி ஜனனம் கிடங்கும். பரகுருவின் புழுதி பெ ற்ற சிரேஷ்டர்கள் அதன் துறைகளிலிடத்தில் அலைகள் சித றுமல்படிந்த பக்தி ஞானம் ஆயுள் இவைகளை வளர்ப்பார்கள். அதன் மேல்பாகத்தில் ஞானமுதமருளும் வில்வராத சுதாவாய் விளங்கும் சிவம் அன்பர்கட்கு அமுதருளும் மத்திரம் அக்ஞா னிகட்குத்தோன்றுது. சிவஞானிகளுக்குக்கோடி ரூபியப்பிர காசநனுடன் ஆனந்தாபுதம்பெருகும் சப்தம்பெருகத்தோன் றும். அந்தரத்திரத்தின்வழியாய் ஞானமுதைப்பூரணமாயடை ந்தவர்கள் பிரம்மஞானியாவார்கள். அவர்கள் பெருமைடை பரமசிவனுற்றான் ஓதலாம்.

அமுதவிக்கத்தின் மகிமையை எக்காலத்திலும் பிரியாது வேராய் அதன் முன்னம் இடமாயும் விளங்கும் அபிராமகந் துரியென்னும் சக்தியாலேனும் சோரணியசராலேனும் அறி

யலாகும். பிரம்மார்த்தம் என்கிற கைவியில் உமாசுமேதராக விளங்கும் இவ்வமுதவிக்கத்தை அடைந்தால் சர்வப்பிரளயத் திலும் மரணம் உண்டாகாது. நினைத்துத் துதித்தால் அபரி நாத்யு உண்டாகாது. தெரிசித்தால் சகலசௌபரக்கியங்களும் உண்டாகும். அபிஷேசித்தால் சகலபாபங்களும் ரோகங்களும் நீங்கும். அர்ச்சித்தால் பக்திசித்திமுற்றுகிளையும். அவ்விளிக் கம்விளங்கும்தலம் சுவேதாரண்யத்தின் அருகு காவேரியின் ஐந்துகடிகள்தூரம் சென்றும் பிரம்மஸ்வரூபனத்தின் மேல் பங் கரும் பாபாநிபத்துகடிகை தூரம் கிழங்கும் திருநள்ளாற் றின் பத்துகடிகை தூரம் வடக்கும் பெருமுடியின் சசானய நுமாக வில்வாரண்யம் என்று தநிலோகப்பிரசித்தியாய் வழ ற்குக்கிறதென்று சூத்ர உரைத்தார்.

1 பிரம்மா ஞானஉபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

வைபீசாரண்டவாசிகள் குதரைகோக்கி வில்வாரண்யம் என்ற பெயர் உண்டான காரணத்தைக்கறவேணும் என்று யுக்க அன்புடன் வினவினார்கள் அப்போது ஷேறரிஷிகளே ஆதியில் சர்வதேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் கைவியெக்கி

ரியில் பீர்ம்மதேவன் ஈசுவரனை விதிமுறை பூமித்து அடியேற்கு சிவஞானம் அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். ஈசன் ஹேபீர்ம்மதேவரே சிவஞானம் தபோ பூமிவிறச்சென்று தபம்செய்தாலொழிய அமரராகு. சித்திரம் சித்தியாகும்படி ஒருபாயம் தெரிவிப்போம். சேனயின் என்று தமது கவருபமாகிற ஞானத்தை விதைருபமாக ஸ்பரித்து பீர்ம்மாவின் கைமீற்கொடுத்து மத்தியஉலகத்தில் உதிக்கும் காவேரி சமுத்திரத்தில் சங்கமமாகும்வரையில் இருபுறத்தும் உள்ள தலங்களில் இவ்விதையை பரவாக்கும்வகை இடையர். இவ்வதில் எவ்விடத்தில் ஒருமுடித்தத்தான் முனைத்து விடுகாமகிறதே அங்குதங்கி எம்மைநியாலிக்கின் ஞானம்பெறலாம். என்றருளிய பாமசுவரன் பீர்ம்மதேவன் மும்முறைவாய்மவந்து நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பூவுலகம் வந்து காவேரியில்கிற தசைகணக்கங்கையின் உற்பத்திஸ்தானமாகிய சகிராமலகத்தில் நின்று கணபதியைத்தாதித்து தினம் பிராதக்காலத்தில் காவேரியில் விதிமுறைபடிந்து சிவஞால் அளித்தவிறையை காவேரியின் இருபுறத்தும் உள்ள அனைத்தலங்களில் இடையர் ஒவ்வொருவரான்கொமித்து எடுத்தவருகையில் தசைகணக்கை பூர்வாமுத்திரசங்கமர் ஆகும்பருகில் ஆக்ஷரபின் எல்லையில் முனைக்கும் பருவமாய்க் கண்டு மறுதினத்தெகித்து இவ்விடத்தில் அருள் கிடைக்கும் என்று யகிழ்த்து பொன்னியின் ஐந்து கிடைகை தூரம் செத்தில் சிவத்தியானத்துடன் அக்விதையை இட்டார் ஞானமயபீர்ம்மா.

திரமாயி அத்தானத்திட்டவிறை உடனே விசாரப்பித்து ஒருநாள்கிற முகையார்பத் தோனம் சிவம் என்கிற மரமாயும் சந்தி என்கிற பட்டாடமாயும் மாலை என்கிற கலையாயும் தந்தவ புகள வர்ண பத மத்திரங்கனாகிற கொம்புரனாயும் ஜீவன்களின் வந்துலகருக்கும் காரண சரீரங்கனாகிற முருள மாயும் விளைகனாகிய முட்கனாயும் மனம்என்கிற கார்பில் அனைத்து போகல்களையும் அனைத்தும் சித்தமுத்திரமாயும் அருளும் திருத்திரசுவர் பமாய்என்க்கும் முத்தனமாயும் அறிவுளஎன்க்கும்பில் மேலே போகல்களையுட்களாகிற அரும்பாயும் அன்பாளியாகித்து அந்தர்முசத்தில் ஞானத்தையும் பகிர்ந்து கொடுத்தார் கர்மத்தையும் வினைக்கும் கரணங்களாகிற உருவென்க்கெவரிபசத்துத்தேனும் கன்கிதழ்மலராயும் அன்பிற்களையுட்களாகிற தேனில் ஒட்டிச்சருங்கும் இகமொடுபெருக்கும்கயாயும் சர்வாதாரப்பதியாகிற வித்தும பற்றியசிற்பக்தப்பகித்தும் பாசமாகிற பனசயும் துண்ணறிவார்பசையையும் மந்த அறிவான்பாசத்தையும் பற்றும் பசுவாகிறபோதும் உள்ளகனியாயும் ஞானவித்தன் அங்குத்தினின்றும் விளங்கி இடக்ககபொருத்த வலகையால் ஞானவிதையுபபுறமி இட்ட பீர்ம்மாவின் கரம் உபகும்படி வளர்க்கிறது. அங்கக்கண்டபீர்ம்மதேவன் பேராஸந்தமஅடைய ஞானபதியுமபாகிற அன்பென னும் தீர்த்தம் பெருகிறது. அத்தீர்த்தத்தால் பூர்விகருகத்தலத்தில் சிவபூசைசெய்து அபேஷைத்து ஆவியாதேவனருஷம்வனையில் விதிமுறைபூமித்து தபம்

கத. பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சுருத்தம்.

செய்தார். அதனால் சர்வஜீவதயாபான் ஜடாமருடதாரியா ய் திரிகேத்திரமும் புலிதேவாலுண்டாயும் வரதாபயந்த மும் விளங்க அர்த்தநாகிவரராய புளகிதப்பூடன் கிவலிங்க த்தில் தோன்றினார் பிரம்மதேவன் தேகம் புளகாங்கிதம் கொ ண்டி கண்ணிர்சொரிய கிரமேற்கைகூப்பி ஆனந்தபாவகமு ற்று சற்றின்று உமாசமேதா தேவதேவா சங்கரா சத்திரஜ டாதரா பக்தப்பிரியா மானிக்காபாணா ஹரிஹரதாரணா பாபநாசனா தாஸ்வதிபதே போற்றிப்பாற்றி என்று துதித் தும் பணிந்தார். கிவலிங்க பிரம்மதேவனோடுக்கி உமது அனபிந்து இரக்கினும் விருக்தியதருள்வோம் இதன்மீன் என்று திருவாய்மலர்ந்தார்.

பிரம்மதேவன் கோடிருசியப்பிரகாச கங்காஜடாதரணப் பணிந்து தயாலிதே சதயலோகாதிபத்தியக்துடன் கிவஞான ம் அருளவேண்டும் என்று அஞ்சலியஸ்தாராய் நிற்க காரிபா கன் பிரம்மதேவனே ஸ்மிருநுற்ற ஞானம் யோகத்தின் முடி யாகும். யோகம் கிரியையால் அமரும். கிரியை சரிவதமீன் முதிர்ச்சி. சரிவதயென்பது பதி உண்டென்றும் அதை அ டைய வேண்டும் என்றும் அடையவழியையும் உணர்ந்தும் சற்றொழில். கிரிகையென்பது யோகசிலை அமர ஸ்தூலசரீரத் தால் குக்குமம் பொருந்த இலிங்கத்தர்ச்சித்தல். யோகம் என் பது மும்மூலம் ஏகமாதும்படி குக்குத்திடம் அடங்கிகரணாந் த்தில் கவரயப்பழகல். ஞானம் என்பது ஏகபரிபூரணகாரண

2

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சுருத்தம். கள

மாகும். மூலம் என்கிறரித்தில் அதாம் என்கிற இடத் தால் சர்வமும் ஒடுங்கி உதிக்கும். நாம் அளிக்க ஞானநித் தால் பிரம்மரத்திரமாயிவ இடத்தைக்கண்டு கொண்டு இடை யறது ஏகமாய்ப் ஜலித்தமைமால் குருவாய் உதித்தோம். கம்மய கிவஞானம் அடைகுயிர் என்று அருளிந்ார்.



வில்லவந்தர்.

பிரம்மதேவன் வகராதனைப் பணிந்து பரிபூரண பிரக லம் பிரசுத்தமான இத்தவத்தின் வில்லமூலத்தில் பிர கண்ணமானதால் வில்லவந்தர் என்ற காமம் வகித்து இவ்விவிலி கத்தில் கானிததிரமாயமயந்து உம்மை தரிசிப்பவர்களின் மனோபிஷ்டங்களைத் தந்தருளவேண்டும் கிவஞானத்திற்கு ஏதுவாய் அன்பால் பெருகும் ஞானப்பிழம்பாகிய தீர்த்தத் திற்கு ஞானவாரிசென்று பெயர் விளங்கவும் அதைத் தரி சித்தோர் ஸ்பரிசித்தோர் பருகினோர்கள் ஞானசம்பன்னரை கவும் வில்லவனம் என்கிற இத்தலம் பத்துகடிக்க அளவில் கெத்தப் பேரளவங்களிலும் அழியாநிருக்கவும் இத்தவத்தி லும் பூவுலகில்மற்றையதலங்களிலும் இன்னும் வில்லம் பரி ரிசிவோர் மறுதேப்பிராத ஞானம் அடையவும் இத்தவத்திற் செய்யும் தானம், சூபம், தீயானம், பூஜை, ஹோமங்களின்

கடி

அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

மலன் ஒன்று கோடியாகவும் அருள்தர வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சசன் அளித்தோம் என்று அருளி இலிங்கத்தில் மறைந்தருளிநார் பிர்ம்மதேவர் சிலகாலம் கிரமித்து சததிய உலகமசென்று இருந்திசுதொழிந்துச் சாக்ஷிமாந் திரமாயிருந்து சிலஞானத்திற் படிந்தார் வில்வநாதின் சன் வியாபாரத்தில் அமுதகடேசுவர் அபிராமபுலி என்னும் சர்வலோகமாதாபிதாவாய் விளங்கும் தாவனிக் தெரிசனம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்று ஐதழிந்திருநார்.

வில்வநாதச் சருக்கமுதலம்.

2 அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

கையிரான்பவாடுகள் குதிரைநோக்கி அத்தலத்தில் காண் அமுதலிங்கமாய் விளங்கும் காணத்தை விளம்பவேண்டும் என்று வினவினார்கள். ஹேருஷிசனே நாதத்தரகல் பத்தில் சுராசுரர்கள் அமுதபானம்பண்ணவிரும்பியகாலவை குந்தநாதன் அவ்விருகட்டங்களின் படைக்கைத் ததீசிமஹா ரிஷியிடம் ஒப்புவிக்கச்செய்து சுதிராப்தியில் மந்தாகிரிவை அமைத்து வாகுகிடைக் கயிருப்பூட்டி அண்டர்கள் வர

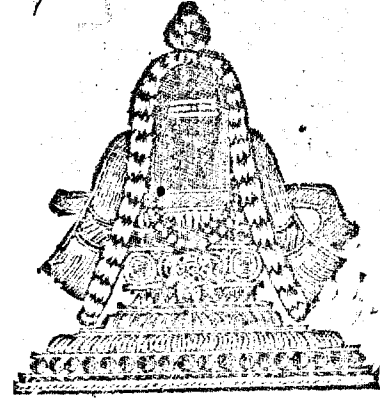
அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

கடி

புறத்தும் அசுரர்கள் தலைப்புறத்தும் பற்றி மதனம்பண்ணும் படிவெய்து தாம் மலைபகையமத்தைப்பற்றி ஆயிரமவருஷம் வரையில்கடைந்தபோது வாகுகி ரெலிந்தவிஷத்தைக்கக்கியது அதனால் அங்குள்ளயாவரும் களிந்துபயந்து பரமேசுவரா அபயம் அபயம் என்றார்கள். அப்போது சர்வஜீவஜீவனாகிய வெபிரான் அவர்கள்முன் திருவுருக்கொண்டுநின்றான் ஆவ் விஷத்தைப் புதிதே மறைந்தருளிநார் பின்பு சர்வத்தி ராரும் கணபதியைதுதித்த முன்போல மதனம் பண்ணி னார்கள் பழங்கடலில்லையாவரும் உச்சைசர்வம் கற்பகவிரு சுதம் கமேதேனு ஆதகோடி அபனாஸ்திரிகள் கௌஸ்து பம் இலங்குமியும் அமுதகடத்தட ன்நன்வந்தியும் தோ ன்ற ஐராவதம்முதலிய ஐந்தை இந்தரனும் கௌஸ்துபம் முதலிய இரண்டை விஷ்ணுயும் அடைந்து அமுதகடத்தை மஹாசந்தோஷத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பற்றித்தாங்கினார் சுராசுரராவ் இருவரும் இந்திரனிடத்தும் யோஜித்து மூவ ருமாய்பிர்மாவிரிடம் சென்று மிகபிரபாசத்தால் உண்டாகிய அமுதை சர்வத்திரசளும் வைரமின்றி சமமாயிருந்து புஜித் தற்காண இடம்பெண்டுமேயென்று கேட்டார்கள். பிரம்ம தேவன் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களும் நிர்வரமாயிருந்து புஜித் தும்படியான உத்தமஸ்தலம் ஒன்றிருக்கிறது அதில் சத்ருத்துவத்தைக்கொள்ளும்படியான நாயிருக பக்ஷி ஊர்வன வும் மித்ருத்துவமாய் விளையாடும். குளிர்த் சோலைகளும் அமுதம்போன்ற நீர்த்தங்களும்கூட உள்ளது, யான் பாத்மகல்

பத்தில் ஈசனும் அத்தலத்தில் மேலான ஞானம் பெற்றிருக்கிறேன். அத்தலத்திற்கு சூடு திரிலோகங்களிலும் இல்லை. அத்தலம் பூத்விசில் காவேரி சங்கமசாபீபத்தில் வில்வாரண்யமென்று விளங்குகிறது. என்று புகள் நுவிஷ்ணுவினிடத்தும் கைக்கப்பிக் கூறினார். உடனே மஹாவிஷ்ணு அமுதகடத்துடன் வில்வவனத்தை நோக்கிப்புறப்படவே சுவத்திரானும் திருமாலின் பின் எழுதடலும் ஒங்குவருவதுபோல் குகைதொலகத்துடன் வந்தார்கள். லக்ஷ்மிநாதனானவர் வில்வவனத்தையடைந்து சித்திரைமாதம் சித்திரை நகரத்திற் பெளர்ணமித்தியில் வில்வவாதரின் நிருதமுலையில் சிவத்தியானித்துடன் அமுதகடத்தை அமைத்தார். அத்தலத்தில் சராகரர்களும் சுத பத்னியுடன் வந்தார்கள் அப்சரசுக்கள் ரிதுக்கள் முதனியவைகளும் வந்தமையால் தென்றல் முதலியசுக்கங்கள் விரிவாயுண்டாயிற்று. வைகுந்தராதன் சர்வத்திரானையும் கண்ணுற்றுநீங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீராமமுதலியநித்தியகர்மங்களை முடித்தகொண்டு அமுதபானம் பண்ண விரைவில் வருங்கள் என்று ஆக்ஞாபித்து ஞானவாயியில் அறுபத்தாறாயிரம் கோடி தீர்த்தங்களை ஆசுருவித்து நித்தியகர்மங்களை முடித்தனர். மஹமல்லோரும் மந்திரபலத்தால் தங்கள் வாசஸ்தானங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களைவருவித்து ஸ்ரீராமனுஷ்டானங்களை முடித்தகொண்டு அமுதகடத்தையும் மஹாவிஷ்ணுவையும் நோக்கியபடி உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது பரீந்தாயன் அமுதை எடுத்து பரிமாறும்படி அமுதகடத்தருகில்

செவ்வகாலையில் அமுதகடத்தினின்றும் வெண்ணையாய் உயர்ந்து இலங்ககாரமாய் விளங்கிற்று.



அமுதகடேதவரர்

அவ்வதிசயத்தைக்கண்டு வியந்து அமரர்களை நோக்கி அயர்ந்து சிவச்செயலையாற்றிவார்கள் அமுது இலங்கமாரிற்று அவ்விலங்கத்தை அரைத்தால் சர்வாண்டிண்டங்களும் அசைகிறது ஆகிலும் சிவஸ்துதி செய்தல் ஏதாவது வழியுண்டாகும் என்று எல்லோரையும் சிவஸ்துதி செய்யும்படி. ஆக்ஞாபித்து சராகரத்துவனியுடன் சங்கத்துவனியும் உண்டானதுபோல் சிரத்தங்கைகூப்பி ஹரா ஓம் ஹரா வெ

ன்று ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய பரவசமாய் தேவதேவார்போ
ற்றி ருத்திரகுபாபோற்றி கீலண்டாபோற்றி பிழம்பதே
போற்றி அம்பிகாபதேபோற்றி தத்புருஷகுபாபோற்றி ஹே
மவர்ணனுபோற்றி சிதாம்பரோத்தரியாபோற்றி கோடி
சூர்யபிரகாசாபோற்றி வில்வாரண்யேச்வராயோற்றி உமா
சமேதாபோற்றி பக்தாஷ்டகாபோற்றி போற்றியென்று கீழ்
புறத்தினின்றும் தகதினுமுற்றிநீர்பா சர்வகுபா திரிசேத்திரா
பரசுகபாஷ்டஸ்தா பன்னகஷபூணு உக்ரோருபா சர்வஜிவஸ்வ
ரூபா ஞானகருபாகராபோற்றிபோற்றினின்றும் புறத்தி
நின்றும் வாமதேவரூபா அர்த்தகாரீசுவரா மத்தவஸ்திரா மக்
தகேந்தராரணா சர்வகிருஷ்ணகா ஷேத்திரபதே ஸ்தாப
ரபதே பூபதே வேதபதே வேதஸ்வரூபா வேதாந்தா சர்வதேவ
தாஸ்வரூபா போற்றி போற்றி என்று வடபால் நின்றும் ஸத்
யோஜாதரூபா சுவேதவர்ணனு பம்படி சமாஸிகாபரணு வரதா
பயஸ்தா சர்வசிரோஷ்டா நிர்ப்பலித்தவாஸா ஜனனமாண
துக்ககாசனு தரளசக்தா வேதாந்தஞானஸ்வரூபா ஸ்வயட
பிரகாசா சதாக்கேசுவரா போற்றி போற்றி என்று மேல்பால்
நின்றும் வெகுநாலம் துதித்தார்கள் என்று குதபுராணிகர்
கூறினார்.

அமுதம் கடைந்த சருக்கமுற்றும்.

3 அபிராமிடம்மைச் சருக்கம்,

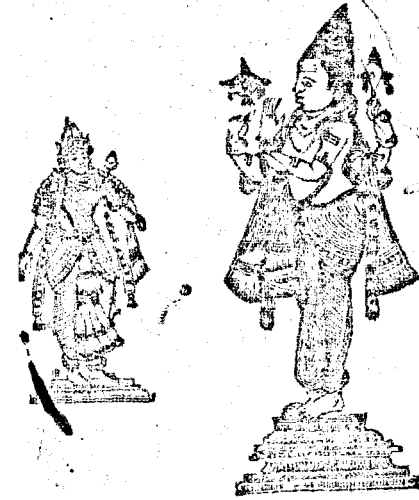
கைபி... பரணவாசிகளே கேளுங்கள். அவ்வாறு விஷ்
ணுமுதலிய கலர்கள் துதித்தபோது ஓர் அசுரரி உண்டா
யிற்று. அந்நக்சேட்டு மகிழ்ந்து மேல் இன்னதசெய்பவா
ர் என்றுதோற்றமல் ஓர்முடாத்தகாலம் சிவமாயைநிசுட்
டென்டி விஷ்ணுவானவர். பிர்மாமுதலியவர்களைநோக்கி
அமுதகடத்தினின்றும் சசன்யிரசன்னபாகும்வரையில் ஓம்
வல்லோரும் பூர்வோர் ஆசிரமம் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
தினம் அமுதக் கதத்தைப் பூஜித்து தபசுசெய்யுலோம் என
முறைத்தார். அவ்வார்த்தமையக்சேட்ட வல்லோரும் தனி
த்தனி பன்னகால உண்யுண்ணிக்கொண்டு சிவத்தியான
மும் வேகாத்தியானமும் செய்தார்கள் பிர்ம்மா கீழ்புறத்தும்
விஷ்ணு நிருதிபாகத்தும் ஆசிரமம் அமைத்து தினம் ஓரா
வாமியில் மூழ்கி அனைக முனிக்குட்டங்கள் சூழ பிர்ம்மா
சிவபூஜைக்கான சிசுருட்டைசெய்ய விஷ்ணு மூன்றுகாலத்
திலும் காமிசாகயனித்ப்படி பூலோக சுரலோக சத்தியலோக
நவலோகக் களிலும் மேன்மையாய்உள்ள பூஜா வைவேத்திய
சாமான்னை அபரிமிதமாய் வநவித்த அபிஷேக அலங்கார
வைவேத்திய ஆராதனைக்களும் சுவலோகாந்தர கைலயினின்
றும் சச ஞாற்றரப்பட்ட சந்திரசூர்யங்கினிஸ் வரூபமாசிறவி

வ்வதன்களால் சகலதிரமும் கூறி அர்ச்சனையுள் அமுதனை
 கங்கத்திற்குச் செய்து பூதார்தியத்தில் சன்னிதியில் அமர்ந்து
 சிவத்தியானமுற்று வருங்காலத்தில் ஆபிரம் வரலும் சென்
 றவின் அரக்கர்கள் சுக்கிராசாரியரிடம் சென்று பூச்சன் புர
 கத பத்னிகோப்பிசிறு செஞ்சொல் மிகப் சராய்ச்சப்படும்
 எங்கட்கு அமுதம் கிடைக்காதின்று கோற்றமுதன தேவர்
 கள் அமுதத்துண்டான இலங்கத்தை வெண்கையென்று மா
 றுபாடாய் உரைப்பதைப்போலவே மற்றவித்தம் எங்களை
 வஞ்சித்து அவர்களைப் பூதிக்கும்படி காரோட்டுகிறார்கள் நாங்
 கள் எங்கள் உலகத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று அழைந்து
 உரைத்தார்கள். அதற்கு சுக்கிராசாரியர் மறைப யுள்ளவர்க்
 கு அமுதம் மாறாததோன்றும் நீங்கள் எல்லோரும் மிகப்
 பிரயாசப்படும் அமுதைப் பெறும் சமையத்தில் புரகதப
 த்னிகளை இச்சித்துச் செல்லவேண்டாம் சீக்கிரத்தில் அமுத
 ம் கிடைக்கும்படி இன்னும் முயற்சித்துப் ப்புதித்து ந்தங்க
 ள் உரை அடையலாம் என்று அமைத்து தேவகுருவாகிய
 விவாழபகவானிடம் சென்று அரக்கர்கள் அந்நியத்தை வின
 வி அல்கிற தூவரும் பிரணவரிஷியிடம் சென்று பணிந்
 து அமுதகடம் இலங்கல்வருமா எனவும் அவ்விடங்கத்தை
 மஹாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் கெரோளாய்ப்புதித்தும் சுசன்
 பிரசன்னமாகாததும் இன்னதிலும் என்றும் சரண்பிரசன்ன
 மாயும்படி விஷ்ணு முதலியவர்களால் செய்பவென்றியது இன்
 னதென்றும் திரிகாலமுணர்ந்த மஹரிஷியாகிய தாங்கள் எங்

கட்கு உணர்ந்தி சர்வத்திராமும் அமுதுன்னுற்படி இருபை
 செய்தருள் வண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப்
 பிரணவரிஷி குரவர்களை நோக்கி நிர்வாகமான ஞானதலத்
 தில் பங்கமோஷ்டரான நாராயணன் சிவத்தியாளத்துடன்
 அமுதை அமைத்தமையால் இலங்கமாற்றிய. சூட்சுமர
 மாய விளங்கும் சக்தியன்னியில் சிவக்கைப்பூதித்தால் திரு
 வருட்பிரகாசிக்காது, சக்தியைப் கூட்டிப் போற்றினால் புனற்
 தாமுதம் பெருகும், சக்தியே சிவ உருவமாவதால் சக்தியின
 ருட்கொண் ட சிவத்தைப் பூதிக்கவேண்டும். என்றும் இவ்
 வரறு வரகுநாதன் வழுபாது பூதித்தால் அமுதம்கிடைக்
 கும் என்று முடிசத்தனர்.

அதைக்கேட்ட சாராசாரகுரவர்கள் இருவர்களும் சிவ
 பூஜைசெய்து வெளிவந்தவிஷ்ணுவைப்பணிந்து பிரணவமுனி
 உரைத்த விஷயங்களைக் கூறினார்கள். உடனே விதிதிகத்
 தன் மிகக்களித்து பிரணவரிஷியை திரிகாலம் உணர்ந்தவர்
 என்று புகழ்ந்து அவர் உரைத்தது முக்கியமான ஆதாரம்
 என்று கொண்டு சர்வலோகமாநாவாகிய தேசி மஹத்துவ
 மான சிவத்தை வசப்படுத்தும் ஸ்வரூபமும் சிவம் என்கிற
 நாமமும் இருபையும் உள்ளவன் என்று தேகம்புனகாங்கித
 மாய்த்துசித்துத்தேவசித்திகளால் ஆவயம் அமைப்பித்
 தெர்ப்பாக்கிரகமத்தியில் அனுவிந்தனுவாகும் அம்பிகையை
 அமைத்தப் பிராணாமம் கரகியாகம் அங்கியாகம் ஸ்ரூ

லபூதசத்திசெய்தா சராமதலத்தின் ஆதாரபாருட லோட
சாஸ்தாநாதம் பேறித்து நான் கிழித்து முன்னுக்காய்மணி
நான் கையழித்து இருநாண்டாகி என்னைக்கோன் நான் காய
மூங்கி மூன்னைப்பெருக்கி இன்மெக்கெட்டு மூன்று ஜந்து
ஒன்பது நாற்பத்தமூன்று அன்பத்தென்று ஏழுநேசர்
சதவிஷயாக் கலைக்காது மூலத்திற்குட்டி ஆனந்திதமும்
அப் பின்னும் ஆனந்தமமாய் ஹிருசய குணிய புருஷில்
புஜா ஹோம சமாதிபுற்று அகண்டமாய் பிரம்மம் என்பதற்
கூட்டிக்கடும் ஞானசயமாய் செவ்வலைபாய் பிமரத்திரை
தாத்தில் நீங்கலமாயும் புருஷில் சகலநிலைமாயும் இருத
யத்தில் சகலமாயும் விளங்கும் சர்வகாரணி சமர்க்கமாய்
மலர்வந்த ரூபியசத்திராதி சர்வமும் பார்த்து விளங்கும்படி
அமுதிசனோக்கமாய் நிற்கக்கண்டு ஆனந்தபரவசமுற்ற மிகக்
பாருண்ய செளந்தர்யமாய் விளங்கிய அம்மைமைய அபிராம
த்திரி என்று துதித்து போன்புடன் காயிகாகமாய்ப் புஜி
த மூன் அஞ்சலிடல் சராய் நின்ற தேவி சர்வசேவகார
ணி கெளரி சர்வசேவகுடி முத்தொழிந்த ஆதாரகாரணி
புஜாபயிர்மல்லாடு மாராஸவருதி சர்வமதார அனைவுள்
வருதி சர்வமல்லவருதி ஞானதார பித்தஜலஸ்வருதி ஆசார்யஸ்
வருதி பிராணவார்த்தஸவருதி ஞானத்தையும் கித்தியயுந்த
கும் சருணஸ்வருதி சகவரப்பிரிசுருதி ஞானபூரணஸ்வருதி
போற்றி போற்றி என்று துதித்து மஹாதேவி அருள்செய்ய
வேண்டும் என்று தண்ணீர்சொரியப் பிரார்த்தித்தார்.



அபிராமத்திரி.

மஹா விஷ்ணு.

அபிராமியம்மைச் சருபாஸனோக்கமுற்ற ஜீவன்களின்
வினைப்படி சேசம்மூட்டிக்காற்கும் ஹேவிய் ஹேவீர் சர்
வத்திராஸ்டன் அமுதிசனோக்கமாய் நின்ற தேவி சர்வசேவகார
ணி கெளரி சர்வசேவகுடி முத்தொழிந்த ஆதாரகாரணி
புஜாபயிர்மல்லாடு மாராஸவருதி சர்வமதார அனைவுள்
வருதி சர்வமல்லவருதி ஞானதார பித்தஜலஸ்வருதி ஆசார்யஸ்
வருதி பிராணவார்த்தஸவருதி ஞானத்தையும் கித்தியயுந்த
கும் சருணஸ்வருதி சகவரப்பிரிசுருதி ஞானபூரணஸ்வருதி
போற்றி போற்றி என்று துதித்து மஹாதேவி அருள்செய்ய
வேண்டும் என்று தண்ணீர்சொரியப் பிரார்த்தித்தார்.

திபதி மஹாசுரேந்திரத்துடன் மற்றையரிஷிகள் முதியவர்
சுவிடம் அம்மென்கின் உத்தரவைப்புகன்று ஆவந்தித்தனர்.
என்று சூரபுரணிகள் புன்னூர்;

(3) அபிராமியம் பைச்சருக்கம் முற்றம்.

4 அமுதம் உண்டசருக்கம்

பைச்சரணியவாகிகளோக்கி ஹேரிஷிகளே நாராய
ணன் சர்வதேவதைகளுடன் அமுதலிங்கத்திளிடம்சென்று
அஞ்சலிபஸ்தராய்கின்று ஜகதீசுவரர் இருபுறார னுக்கசுகா
ஹராகானதிசுவரஸா செஜசர்ம்மடத்தீயா கெங்காதார சந்
திரசூர்யாக்கினேத்தர கதாகடேசுவரா பக்தபவராசனா சிந்தித
ம்மேராதவரதா தீரிகுணரஹிதா திகம்பரா உமாசமேதா திக்
தேசகாரேஹிதா தினரஸகா பக்தபயங்காஹரா வேதாந்த
னானகிருபாகரா லலாடகேத்ரா ஆகாசவஸ்திரா கபாலஹஸ்தா
கும்பஸ்வரூபா நித்தியகல்யாண சார்த்துவகர்ம்மசூனா சந்
திரஜடாதரா சந்தரூபா பக்தாபராதகா அபிராமியநாதா
போற்றிபோற்றி என்றுகூறித் துணைகூப்பப்பங்குளால் அ
ர்ச்சித்து இரண்டுபுஷ்பம் ஏகமாகத்தியானம்செய்ததும் பூர் அ
பிராமசுந்தரியோடும் தயாமூர்த்தியாய் கித்திரையாதம் கித்தி
ரைநகத்திரம் கூடிய பெளர்ணமியில் அனைகணங்கன்புடை

முது விடைநாகங் சங்கத்துவணிகலிக் கோடிசூர்யப்பிரகாச
மாயும் கோட்சுந்திரசௌராயும் சர்ப்பசபரணபூஷிதராயும் சி
வபிரான் மேல்மோக்காய் சர்ப்பம்மொல கிழ்சிறுத்து மேல்ப
ருத்திலிங்கத்திற் றேன்றினா.

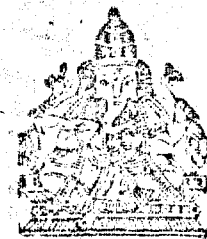


கொடியேன் முதலியீசர்வத்திராரும் ஹரஹராவென்று
கண்ணிர்செரிய உரோமம்சிலிப்ப கிரமேற்றைகூப்பி லுனந்
தபாவசமாய் விவிரானேகோக்கியபடி சித்திரப்பிரதமை

பொல கின்றூர்சன். கைலாயபதி தேவதேவர்கள் ரூணாமரு
பாடுல்லாது பூரணமாயுள்ள எம்மை யாரும் அறிவது அரி
தாரும் ஜீவன்களை நிர்மலமாக்கும்படி எம்மைப்பிரியாது
யாவாமம் சிவசிவமாயுள்ள எமது சத்தியின் வியபத்தால்
செய்யப்படுகிறது. உதவிதல் விளங்கும் நிர்மலாவின் சிறு
ஷ்டிக்கு ஆதாரமாகிவிடுவதற்கும் மதியேற்குநாந்து
விஷ்ணுவின் திருநெல்லை ஆதாரமாகி விநீதிப்பொரு
க்கிருந்திரசதாம்சத்தொன் றுபிரிந்துவிதிமுறைசங்கரித்தற்கு
ஆதாரமாகி மறுப்பைத்தரும்முத்தொழிற்சேனகதபூநி
நன்று மேல்நெருக்கெனக்கின் சோடியில்லுருபங்கின். நூற்
தில்லுருபங்கின் பத்திலுருபங்கின் மூன்றில் ஒருபாகமாயு
ள்ள நாடியின் மந்திரவழியாய் சப்தகோடிமந்திரவளின் ஆ
தாரமுன்மகதாம் கூடியதென்குல் விராட்சுவருபத்தின்மீர்ம
மந்திரமாயும் கலராட்டின் பருமத்தியாயும் சம்விராட்டிலா
தாமமாயும் உள்விராட்டின் அமரந்த நிர்மலஆதாராவிற்கு கீத்
தியானந்தரூபமுதம் ஊற்றும் சதாசிவகுருவாய் விளங்கி
அன்விற்குஅடகவாப்பூரணம் நடாணிக்கும்எம்மை இவ்வில்
வவனத்தில் மந்திரமயசர்வதேவாதிபதி சிவசுத்தித்திசு
ர்திதர்களாகிறீங்கள் இருவரும் வழியித்து வகாக்கிசுத்த
மாய் பதினாபிரமங்குடம் பூஜித்சமையால் நீக்கன்னிரும்பிய
அமுதினும் மிகவிசேஷமாயுள்ள ஞானமுதை ஞானவாயின்
உண்டாகும்படி அருவினேம் சர்வத்தொன்மம் பவிக்கலாக்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அத்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அன்
ந்தம்மெற்கொண்டு சிவஸ்மானசெய்து அமுதீசாபோற்றி
என்று நமஸ்கரித்த ஞானவாயிவயச்சுழித்தபோது அமுதம்
தோன்றாமையால் பின்னும் சிவசன்னிதியை அடைந்து மஹா
தேவாமன்காரம் தாங்கள் அருளிய ஞானமுதம் எங்கன்கி
ஞானத்தால் தோன்றவில்லை தோன்றும்படி அனுக்காஹிக்க
வேண்டும் என்று பணிந்தார்கள். சிவபிரான் அன்பர்கள்
முன் பாத்மகல்பத்தில் ஞானத்தின்பொருட்டு சதார்புகன்
ஸகந்த கண்பதியுடன் எம்மைப் பூஜித்திருப்பதால் அது
முதல் பூவர்கள் யார்க்கும் விரும்பியதளிக்கும்படி இங்குவச
க்கிருக்கள் அவர் எல்லாம் கணபதியைச்செத்தித் தபட்செய்
தாள் அமுதம் தோன்றும் என்றமொழி டாக்ஷித்தார்.

தேவாதிகள் எசன் அளித்தகட்டளைப்படியே திருநெல்லை
யில்தங்கி உள்ளத்திற்கார்தகணபதியைச்செத்தித்
செய்தார்கள்.



சோரகணபதி.

அத்தபத்தால் மறைந்தகெண்பதி பிரசன்னமாகி ஹரி
அயனைசேர்க்கி எம்மைமறந்ததால் யாம்மறைந்தோம் அதனு
ல் சசன் உங்கட்கு அளித்த அமுதம் தோன்றவில்லை யாம்
தோன்றியபடியே அமுதம் தோன்றும் சந்தோஷமாய்ப்புஜி
யுங்கள் என்று அருளிஞர் உடன் அனைவரும்கணபதியைப்ப
ணிந்து ஐங்குரப்பிரயோ தாரங்கள் கோரகணபதியென்ற நாம
ம் உலுவித்து அன்பர்கள்முன் மறையாது இவ்விடத்தில் சாரி
த்தியமாய் விளங்கி இவ்விடத்திலுள்ள அருளவேண்டும் தாள்
கள் அந்நாம் அமுதைத்தங்கள்சன்னிதியில் அமர்ந்துபுஜிக்க
நாங்கள் இச்சித்திருப்பதால் ஞானவாசியின்முன் விக்காரப்பூ
ஜிக்குமே பிம்பத்தில் சாவித்தயமாகவேண்டும் என்றும் பிரா
ந்தித்தார்கள். கோரகணபதி நீங்கள்விரும்பியவாறு தந்தேர்
ம என்றருளிஞர். பின்பு பங்கயனாயர் கணபதியைப்ப
ணித்து இவ்வுசன்னிதியில் ஆஞ்சலியுள்ளதாய்க்கின்று வெண்பூ
அணங்களுபெற்றுஞ் சூரியபிம்பமேம்பால் விக்கேசவரப்பி
ரநிலைசெய்து புஜித்து அமுதகணபதே என்றுதுதித்து
ஞானவாசியில் துறும்பும் அமுதைகண்குளிரக்கண்டு தேவர்
கள் திக்குப்பாலகான் அந்தஸகங்கள் ஸப்தாருத்தங்கன்
வகாசருத்தரான் துவாசருத்தரான் அசுரணிகேவதை
கள் பிதிர்க்கள் கணங்கள் ரித்தான் சாத்தியான் அகஸ்தியா
திசிலிகள் நாராதமுனிகள் ஆதித்யாதிலவக்கிரங்கள் ரகாத
திராக்கள் பாலகையான் ஐங்குரப்பிரயோகிகள் ரோமசர் சென்ன
கர் முதலியதபிகள் ரிதுக்கள் அபரரசுக்கள் கின்னரர்களும்

கசுமாண்டன ஸ்ரீஹரிசாஸ்தன் ரும்போதரன் மஹோதரன்
மஹாகாயன் கருசி குகலிங்கரன் தத்தவத்தரன் முகலிய அ
ரகர்கள் பிரகல்பபதி சக்ரோச்சாரியர் முதலியசர்வத்திரானும்
பந்திபந்தியாய் யோஜனை ஞாந்தப்படுத்தும் மஹாசக்தி
ஸத்துடன் உட்கார்த்தார்தன், உடனே பொற்றகுத்தில்
அமுதை வெத்துவரும்படி. பிர்மதேவனுக்கு ஆக்ஷாபித்து
தமது காத்தால் சர்வத்திராளுக்கும் பரிமாறி பிர்மயாவிற்கும்
சாப்பிடும்படி அளித்து ரித்திராமாதம் சித்திராபொளையி
யில் மஹாவின்னா சிவாருகமாகப் புஜித்துப் பின்றும சர்வ
த்திராளுடன் சிவசன்னிதியில் சிவராமத்தைபுஜாத்து அக்
கைகொட்டி சிவரீனந்தக்க தந்தாடிப்பணிந்து பூரணானந்தமரு
ளும் கிருபாசாகா சதாசகேசவரா போற்றி போற்றி என்று
அனைக பிந்தகணநாமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலியஸகர்களாய்
சர்வத்திராளுடன் சின்று கிருபையாகிற அலைகளை விசும் ஆன
ந்தக்கடலே யாங்கள் தமதருளால் கிருபார்க்காரனும் சர்வ
வி உன்களும் அத்தயர்ப்புச் புத்தசமுதைப்பெற்று சிவானந்த
மாகும்படி சதாவினத்திலு் சாஸித்தியமாயிருந்து நம்மை
நினைக்கும்பக்கங்கட்குப் பேராசனத்தானாமுதம் சித்திமுத்தி
களும் அருளவேண்டும் பந்தியாய் இத்தலத்தில் வசிப்பவர்க
ளின் பாபர்க்கித்துப் புண்யம்பெருகவும் அமுதம்பெருகும்
ஞானவாசியிற்படிந்தார் உட்கு இவ்விடத்திலுள்ள தந்தருளவு
ட அத்தித்தந்தைப்பருகினோர்களின் கோங்குகளிலுளவும் அ
தாச ராசியில் உட்பணம்செய்வோர்களின் இருபத்தோருக

வெறுவையாயில் உள்ள வம்சபித்தர்கள் திருப்தியடைபு
வும் அதன்கையிலின்று தியானம் ஆடும் பூஜை செய்பவர்
கள் சர்வசித்தசாலுடன் ஞானம்பெறவும் இத்தலம் சர்வசம்
ஹாரதரலத்தம் அழியாமலிருக்கவும் அருள் தரவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதன் அடிவாறு அளித்தோம்என்
று திருவாய்மலர்ந்து பூரணகுபாயேக்கமாய் விஷ்ணுவைப்
புகழும் வேண்டி ஹே நாராயணபித்தர்த்தத்திற்கு அமுதபுஷ்
பகா விஎன்ற நாமமும் தர்மோம்நமதிடமாயுதிக்கும் ஞானமு
தம் பூரணமாகக் காரணம்பிரியாது அன்பாயுண்டு சர்வஜிவ
ஸ்தால் குக்கும் காரணமாயும் அவைகட்கு அறிதமாயும் சக்
திசகிதமாய் உன்னுலவும் எம்மை ஆடைந்தவர்கள் கிஞ்சிதாச்
சித்திகளுடன் அழியாத சித்யம்பெறுவர்கள் பக்திபித்திரத்த
நம்முன் இடமாயமர்ந்தலி விண்ணுலக உமக்கேயாரும் இல்லை
எமதருள் நம்மிடம் பூரணமாயிற்று எவ்வித வலியுத்தாற்ற
தமுவி தமதிடமாகும் ஞானஸ்திரத்தை அருட்சாஸ்திரிந்து
ஆயவேடிமாயாகுபக்தாட்டி மனநக்காவண்ணம் ஒளிபீரு
ளற்ற ஞானபூரணசக்கிரமோக்கி தாங்குவிரென்று அருளி இ
ச்சக்கரத்தால் மாயாவிருள்ஒடுக்கும் இராகுதப்பைகவர்கள்
வசமாஸார்கள் என்றும் அருளியவுடன் விண்ணவர்கள் பூர
ணகுபாகரணப்பணிந்து தீராகுகா காரகராதய சர்வத்தி
ரானும் தமதருளால் ஞானமுதம் உண்ணப்பெற்றிருக்கிறார்
கள் அஹங்கார இராகதர்கள் அமுதுண்டபலத்தால் எவ
ருகோலிம்சியாவண்ணம் அவர்களின்பலம் அழியும்படி அனு
க்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சர்வாண்டம் எனும் உத்தியில்விளக்கும் அருள்வடிவ
அபிராமிநாதன் அபரகணோத்திர வானுலகிர் உண்டாருண்ட
பலம் கொள்வாரிவனும் உள்ளுறு அகங்காரமோய்கொண்
டார்கட்கு அழியும் என்று திருவாய்மலர்ந்து தேன சித்த
விரிழிகட்கும்சிரேஷ்டமான அகஸ்தியமா முனியை அருளிய
ரோத்திரப் பரபந்தியப் புண்ணியரேயமதுருவை தந்திய
ற்கு உரித்தாவார் நீர் பாபவிமோசனலிங்கமும் புலக
புண்ணியவர்த்தனலிங்கமும் பிரதிஷ்டைசெய்து இந்துக்க
சக்தடவீர்துள் என்று ஹ்ருபித்த அமுதகடத்தின் அயர்ந்
தார் என்று ருதர் கூறினர். உடன் சிலரினிகள் சிர்வவா
மானஸ்தலத்தில் அமுதுண்டபலம் அரக்கர்கட்கு அழியவே
ண்டும் என்று சூத்துவருணத்தை வகிக்கவேண்டிய தேவர்
கள் பிறிர்த்திக்க சகலும், அவ்வாமே அருளியது உசிதமாகு
மே என்று விவகினர்கள் அவர்களைரோக்கி பிரம்மார்த்தரத்
தலத்து அன்புள்ளாரும் சிர்வவாஸவர் என்பதற்கு ஐயம்
வேண்டாம் அரக்கர்களை ஜபித்தற்கு விரும்பி அமுதுண்ண
முயன்ற சிலவிண்ணுலகர்கட வில்வவனத்தை அகன்றபின்
அமுதால் மிப்பபலம்பெற்ற அரக்கர்கள் வதைப்பார்களை
என்றபயத்தால் அவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டதற்கும் பின்
னும்சிலர் தாம் என்னும் அகங்கார இராகதர்களாகி காமாதி
கரால் அலைத்தந்தியலும் மனயத்திகள் பிரிந்து அவ்வகை
யுறுவண்ணம் சர்வாதாமாகும் அமுதபலத்தைக் கிரகிக்க,
விழிப்பிதம ஆகும், வித்யானுதிக்கும் புத்தி இழிந்து

விதையவளார்த்து விரிந்து அழியாது அன்புமயன் ஞாலநீ
மேல்சையந்து நாதபொதழாய் விருப்பு விவறுப்பு முதலிய
இரண்டற்ற போதிலாளர்க்கு ஆனந்திதையும் வெறுப்பு
தும் விருப்பமந்தமதிடம்துக்கும் அழியாது உவ்வளவாய்
வினப்பெருகப் பொங்கித் ததும்பம் அழகுஅருவி உதித்தற்கு
பெயராகும் அமுதகடவுளாயும் மதது உதிக்கும்விதமுளும்
உதிக்கும்மதிமுளும் கட்டுண்டு அவைகளிலிரித்து அ
ழியுமிவன்கள் முன் அறிபாதுகின்றதையும் விருப்பி மற
நததையும் உணர்ந்தி பற்றின் கட்டுண்டதும் ஒளியுள்ள
யாய் அச்சுவன்கள் அறியாது எங்கும் உணவும் சிவபிரான் இ
வ்வையென்னு அளிப்பார், அவைகளிப்பதின் திரைமும் தவறி
ராது, இவ்வான் பெறுவான் இவ்விரண்டில் இகசுவானும் விரு
ப்பியபடி நீதியே அருளுவர். தான் என்னும் அறிவுக்காது
மகர்ண்டவர்களை ஆரக்கனாவார் அவர்கள் அமுதுண்ணப்
பெறுர் முன் உண்டாருகின்றும் பலம் குறைவுபடும் ஆகனால்
வானோ விருப்பியபடி சசன் அருளிய நானும் என்றும் முன்
குருகாலத்தில் மார்க்கண்டேயர்என்னும் முனிவர் அமுதவி
ஷ்கததைப்படுத்தித் துரிதப்பன்னயம்பெற்று வெந்திராடு ஒன்றின்
வக்கினார். அவர் அநேகபிரளயங்களவையில் இருந்தும் சிரு
ஷ்டியின் விசத்ததைத் தெரிந்துகொள்ளாததால் ஓருசர்வபிரே
ளவகாலத்தின்முன் சசலாமிப்ப. நின்று லாபநப்பத்தியின்வி
தத்தை அமுதியன் அறியும்படி கடாசுதிக்கவேண்டும் என்று
பொருத்திந்தார் அதற்கு சசன் பத்திபெற்றதயார்க்கண்ட

யாரைநாக்கி எந்தப்பிரளயங்களிலும் அழியாத நித்பகவத்
தை கம்மால் பெற்றிருப்பதால், யார்க்கும் அறிய அரிவனப்
பான அதை நீயே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று கடாசுதித்தா
ர், பின்பு, சர்வமும் அழியும்படி பிரளயம் உண்டானபாது
மார்க்கண்டேயர் லயவுற்பத்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி
நின்றார் அக்காலத்தில் ஜலம் அனல் காற்றுகள் விரிந்து
அலைத்ததால் களைத்து சற்று நிச்சிந்தையை அடைந்தவு
டன் பிரளயமாகி பின்புசர்வமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இருப்ப
வர்க்கண்டு சிவாகசியத்தையும் அறிந்துகொள்வது அரு
ள்மேயன்று சிவசுந்தையாயிருந்தார் ஆனதால் மும்குறியு
வ்வையென்கள் எவ்வாறு எனதோ அஃது அன்பளவாய் விளங்கும்
சிவாகசியத்தை நாம் அறியத்தக்கதன்று பிர்மமரத்திரதலத்
தில் பிர்மமதேவர்க்கு சசனாற்றப்பட்ட ஓரனவித்தினின்று
ம் விளங்கிய ஸ்ரீ விருகஷத்தின் முகமையை நான்முன்னுளும்
உலரித்தத்திரிசாகும் என்றும், சூதேந்தினர்.

அமுதுண்டாசுருக்கம் முற்றும்.

5, தேவசர்மா சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே கேளுங்கள் இந்தவிலவவானி
சேஷங்களைக் கோடிவருஷம் கேட்டாலும் பின்னும் கேட்க
வே அன்பர்கள் இச்சிப்பார்கள். என்னுருவாகிய விவாசயாற்
றெடுத்தவரையிற் சொல்கிறேன் என்று நதிகளில்கங்கையும்க
மந்திரங்களில்பஞ்சாஷ்டாரமும் மீனாதர்களில் பிராம்மணனும்
பூகர்களில் ரூடனும் மிருகங்களில்பசுவும் தானங்களில்அன்
னதானமும் ஸமிருதிகளில்மனுஸ்மிருதியும் உலகங்களில்சத்
தியுலகமும் சுகபதவியில்வைகுந்தபதியும் பெண்களில் அ
ருந்ததியும் மணிகளில்ருத்திராஷ்டமும் புத்தர்களில் சூசமும் வி
ருட்சங்களில் அரசும்பாசங்களில் அசுவமேதமும்தோத்திரங்
களில்சதருத்திரமும் புத்தர்களில்நாராயணமும் தேவர்களில்
ஜனனம்மாணமும் அவுஷத்திதில்அவ்வேதனையாதும்அமுத
மும் தலங்களில்அவ்வமுதேஇலிங்கமானதலமும் அர்ச்சனை
யில்விவ்வார்ச்சனையும் சுகந்தபூஷபத்திலுதிதும் சிரோஷ்ட
மாகும். அணுவித்கணுவும் அண்டங்கட்கண்டமுமாவேளங்
கும் சதாவிலிங்கமகிமையை அளவிடற்கரிதாசார். அதை
பத்தியுடன் சிந்தித்தால் தபத்திற்குஇடமும் சர்வசித்திகளும்
உதிக்கும். மானிடலிங்கங்களில் பிராணம் உந்தும். அதி
வும் இராக்கதர்களால் பூஜித்தது உத்தமம். தேவர்களால்

தேவசர்மா சருக்கம்.

௩௯

பூஜித்தது அதிலும்மேன்மையாகும். அதிலுங்கிரோஷ்டம்
சுவவழிபுலிங்கம். அதிலும்உயர்வு விலவவனத்தில் விளக்கும்
சதாசுவபம்புஷ்டிங்கமாகும். ஆனதால் அதன்மகிமையை உ
றும் அறிவது அருமைஎன்று யார்க்கும்விளக்கும். அவ்வி
லிங்கவாடையால் சந்திரனும் உள்ள ஒளி கல் மணல் எல்லாம்
இலிங்கமயமாய் அன்பர்களுக்கு விளக்கும். அந்தசேஷத்தி
ரத்தை அடையவேண்டுமென்று மூன்றடிதாராது ஏழுந்து
தடந்தால் எவ்வாறு நீங்கும். அமுதபூஷ்டகரணியில் ஸ்ரீ
னம்சேஷது அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்தவர்கள் பூர்வத்தில்
துறாஜனமம்வரையில் புஷ்யமே ஆவார்கள் பின் ஏழுநிலை
தில்பத்தியளவாய்ச்சிங்கடாகும் பெறுவார்கள். அபிராமி
யம்மனைத்தெரிசித்தால் நிறைகலைப்பேறு பெறுவர்கள். சோ
சகணபதி நியானத்தால் எக்காரங்ககளிலும் விக்கனம் உண்
டாகாது. ஸ்கந்தநிசனத்தால் அறிவேகுருவாகும். விலவ
வானத்தால் ஞானம் உதிக்கும். பாபவிமோசன
புஷ்யவரித்தால் தரிசனத்தால் பாய்ச்சிங்கிப் புண்ணியம் வள
ரும். அந்ததில் சிவனும் அளித்த ஞானவித்திற்குஞ்றிய
பிரகாசனான ஸ்ரீவருஷஸ்பரிசுக்காற்று எட்டியவரையில்
உள்ளவர்களுள் சர்வரோகங்களும் நீங்கும். சிவத்துரோகந்
தால் உண்டானபிராசமாயின் விமோசனகாலத்தில் அக்காற்று
அளர்களால் ஸபரிசுகித்திரும். அகேனலில் குருத்
துரோகி சிந்திரோகனின் உட்கண் தக்காற்று அமராது.
அவ்விருகா ஸ்டட்டால் பஞ்சமாபாதகங்களும் நீங்கும்.

அவ்விடத்தில் லோகபாலன் சனகாதிபயோகிகள் அரஸ்தியா
 திரிவிதிகள் காலங்கிமுதலியபித்தர்கள் வகிக்கிறார்கள் என்கிற
 நதேனும் மரணகாலத்தில் அத்தலத்தை ஏறவேண்டி மிருத்யு
 ஞ்நுபமஹாமந்திரத்தை ஐசத்தால் காலபாசம் கண்டத்திற்கு
 க்கி வருத்தாது. அவ்வில்லமலத்திற்கு இப்பம்செய்தால்
 ஒன்று கோடியானபலனைத்தரும். சமாதிகமும். அங்குநீர்த்
 தம்பாணம்பண்ணத் தானம்செய்தால் பக்திவளரும். இந்த
 விசுவனத்தைப்பற்றிய ஒருகதை சொல்லிறேன் கேளுங்கள்
 முற்காலத்தில் சந்திரபூஷணன் என்கிற வேளாதேசத்தரசனி
 யானான் தந்தையாத்திரையாசப்புறப்பட்ட தேவசர்மாவேன்
 னும் ஒரு பிராமணன் அன்னம்கேட்க அரசன் இன்றையத்தி
 னம் எம்மையில் பிதிர்திராத்தம் செய்வதால் காலதாமசமா
 ரும் வினாவிற்புலிக்கும்படி. எனதுருநீன்கிரகத்தில் கியம
 னம் கெய்கிறேன் கிச்யவிதிமுடித்து வாரும் என்று உரைத்
 தார். பிராமணன் உமதுகிரகத்தில் எனக்கு அரசன்
 வேண்டும் என்றார். அதற்கு அரசன் அரசாந்தம்கூத்தத்தில் த
 ன்தேகத்தினின்றும் உரோமம் இரத்தம் முகனியதும் பிரியப்
 படாது பிரசத்தினத்தில் அதற்குமுன் அக்கிரகத்தில் இரு
 ந்த புல சாம்பல் விறகு வராட்டி முதலியதும் கொடுக்கப்ப
 டாது தவறிச்செய்தின் கிரகத்தம் கஷ்டமாவதுடன் பிதர்க்
 கள் சாபம்இடுவார்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகின்றது.
 அவ்வுது பிராமணர்த்தத்தில் வரிக்கலாமென்றுலோகிராத்
 தவிதப்படி கேற்றையத்தினமே வரித்துவிட்டான். எனது

கிரகத்தில் உமதுபுகிஜுவண்ணம் அன்னம். இமே ஏது என
 க்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை என்றார். அதைக்கேட்டபிரா
 மணன் அரசனை அபஸ்மாரியாகக் கடவதென்று சபித்தார்
 கியாயங்களை உரைத்தும் கேளாத பிராமணனை அரச
 ன்புகிதராகும்படி திட்டினார். அவ்விருவரும் உடனே
 சாபப்படி நியம அனைய அனேககாடுகளில் தேயத்த
 தர் இழிச்சொழிற் புரிந்து வெளொன்றிந்து பூர்வபுண்யவ
 சத்தாலசீர்காழியில் தோயாரிவி ஆர்மலாசனில்ரோமியர்.
 னவகவதேவத்தைப் புகுத்துக் காதுபலியிட வெளியில்உருமச
 னம்நீதத்தில் அவ்வினத்தினத்தான்மொ பற்றும்படி அவ்விரு
 ரும் கெருக்கினார்கள். அவர்களை ரோமசர் கண்ணுற்றார்.
 அப்யுண்யவனத்தார் அவ்விருவர்களும் நற்கிந்தையுற்று ரோம
 சனையணங்கொதர். இருபி காபலியிட்டி அவ்விருவரை
 யுமனோகி காரண சாபம்நீதும்படி ஒருபாயம் உரைப்பிப
 ன்னெப்பிசுக்கி இதுன் தென்புன் னிலவாராயம் என்
 னொரு தன்ம இரகத்தின் அதில் பீரம்மா ஞானம்பெறும்படி
 உதித்த பூகிநுஷ்ட கண்ணிருக்கிறது. அதன்காற்றை உட
 லில் அவ்ந்தால்சர்க்கரோக்ககனும் பாபங்களும் நீக்கும் அ
 தன்மகிஷ்ட மிகவிசேஷமாகும். அக்கு ஏகுமீர்கள் என்று
 இரகமாய்க் கூறினார். கூறிய மஹாரிஸியைப் பணிந்து கில்
 வனத்தை நோக்கிப்புறப்பட்டுக் காவேரிப்பிந்தென்கரையில்
 கருககிலையு இருகூத்தின் காற்று தென்னலாய் அவர்கள்
 உடலில் உலவும் தக்கண்டு உட்கொண்டமாத்நீர்த்தில் அவு

நீங்கோப்பற்றிய அபஸ்மரமும் உகாசம் நீக்கி அறிவோமெகி
ழ்வோங்க வில்வவனம் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஞானவாபி
யிற்படிந்து சித்தியசர்மங்களை முடித்து அங்குதபம்செய்யும்
பெரியோர்களைப்பணிந்து வில்வவிருத்ததை பதினாறு பிரத
கூணம் செய்து சந்திர சிவத்தை நிரித்தது பிராமணன் ஐ
து தினம்வளையில் திரிகாலங்கான் மதுசூதர ஜலமும் விதி
வழுவாதுபூதையும் ஹனுமீ தசகூலாஜாதநம்ஸகாரமும் தின
ம்செய்து திவ்ஸபதேகத்துடன் விவரம்பு அடைந்தார். அம்
சன் தனது பாரிய புத்திராதிக்கை அபஸ்மரத்தால் தீர்த்தக்க
ரையில் பிராததங்களை முடித்து அனைத்து அனுகூலம் ஆல
யத்திருப்பவனாகும் செய்து பிரதாபென்யாதிகள் கூறினார்.

தேவசர்மம் முத்தபெற்ற அருக்தம் முறிவற்று.

6. சந்திரபூஷணன் சருக்தம்.

ஹைசர்ண்யவாசிகள் சந்திரபூஷணன் சந்திரத்தனி
முற்றம்புகலவேண்டும் என்று குதரைகிளவ நிகழ்கள் அங்
வரசன் அமுதவிங்கபூனைக்காகவேண்டிய தீவிலயிகள் உண்
டாரும்படியான பூமிகளும் ஸ்தலவனங்களும் பூதபூதிகள்கூ

ஹனுமானங்கள் செய்வித்திட்டி வேதாத்தயயன பிராமணனா
க்கும் பரிசுரகர்த்தமும் ஐந்தாறு பிராமணிகள் தரகழ் செய்
து பன்லிராயிரம் பசுவும் அவைவனின் சீவனாத்தம்வடநீர்
அ புல்லாரணயமும் விட்டி சித்தயத்திருப்பவனிக்கான் நியயன
மும் செய்து சித்திரையாதமசித்திராபெளர்ணயி அமுதபுஷ்
கோணியில் அமுதம் பெருகிய அதனைத்தல் மக்களாதீர்த்த
ம்கும்படி பதினெட்டி காசாயி பீரம்போதலவமும் அங்வுத்
தலவகாலங்காரித்தினம் சந்திரபீரம் பிராமணனாக்கு ஷ்டாகா
ள்ள திருப்திவெனமும் உதன்வதரிசவிவட்டி அன்ன வன்
திரிபுத்த புஷ்பம் தாம் புஷ்பங்களும் கூன் உருமி கோண்டி
குதசர்புலவின்யாரகட்டி அன்னம் பசுனாவன்கள் பால்
பழம் சர்க்கரை முதலிய விருமபும் பதார்த்தங்களை அங்க
ங்குசென்று உபசரித்து அளிக்கும்படி ஏற்படுத்தி அனை
விராமங்களை தத்தம்செய்து தனது முத்தமனனிய ரத்தபூஷ
ணனக்கு அரகாரித்துத் தனது சந்திரபீரன் வில்வவனத்தில்
வித்து தினம் அமுதபுஷ்பங்களைமல் முக்காலம்படித்து சக்
கிவித்தகைப் பரிபாலதேகரைகளுடன் விதிப்படி புவித்து வி
வ்வதனத்தரன் அச்சித்த ஒவ்வொருதினமும் தீவராசப்போ
டாராகதேவர் பார்வதிபாதே சங்கரா மைலாசவாசா கருணை
ராருவகபாஷ லஸ்தர காமதருணை கௌமாரிங்கோ புக்தவந்
தவன் பிரம்மம் பருபா பாபநாசா போற்றியோவ்வி அடியியம்
வன்னம் அபராதியானம் மாதாபிதாவாகிய தாக்கள் கூறித்
து கருபைசெய்யவேண்டும் என்று குறித்து வருங்காலத்தல்

நெடுநீரளியின் லவசாதிமாதம் விசாகபெளர்ணமிமாத்தலா
ளகொளையில் இரதநாதுதகதும்பொது ஸ்பழகவரண்ணமா
ம் சதாவிநததில் உலாபெய்கிவென்றோன்றி மத்தமரசமா
யது மசனை உலாதுமதிமாமெக்கினும் உனக்குவேண்டிய
து அருள்வோம் என்பதுருவாய்மமாந்தார் அரசனும் இராஜப்
பன்னியும் ஐந்தபிதகதணம் மண்ணாருசெய்துருகுடைக்கட
லுங்குள்வய்சளித்திபுடவங்கடகுத னம்வாரதமுத்தியும்கட
சுதிக்கவேண்டிமான்னு பிபுத்திதாரர்கள் நசன் அளித்தே
ம் என்பதுருளினவங்கததுள் அமாதார் பின்பு இருவரும்
இருவருத்ததுத்த கெருருபபிதகதணம் சிலகம்மதிக்கி
த்திருந்து சிவாதம் உலாபெய்ததனா

வைகாசிப்பொதியில் இன்னும் அனேகர் சதானேத
தைப்படுத்தி முத்தவடைத் திருக்கிறார்கள் ஆத்தலத்துள்ள
அழுதடிக்ககரணம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறபரிசுவரமியிதீர்
ஸ்ரீராம செய்வதும் காவலர்பாணகரும்கீங்கும்பசபாபி
கங்குர் அத்திரிதத ஸ்பரிசமாயின் முத்திபடைபுற
தங்கதில் இலம் ஆதம விஷம் தர்லியாதிதி சந்திர
முதலியசால் பூர்வசொடக்கெபடி துர்ம்மாசம், பத
ட்டும் ஆர்க்கத்தில் அமுதிசனது ஆக்பர் ததிபாதி
தால் பிசாசத்ததும் அடைபாசம் மதுஜனனகரமலலா
ககரசசமுத்திரர்சனரல் கங்குப்படுகசர்கள். சமுதான
ப்பஜ் துத்ததும் குத்தலத்தில் இருக்கின் திவபசியாபி

புத்தேவர்களுக்கெதிராக அந்நாட்டிலும் முத்தியைப்பெறும்படி இத்தலைநகரில்
 ரணசாளம்மையையில் கிபிதின் முத்தியாகும். அத்தலைநகரில்
 நான்காவதுசெய்யின் சக்காவார்த்தியாய்ப்பெற்று விசேஷ
 தானுதலைகொடுப்பதும் ஏதுபுடைய நடுநிலைநகரமடைவர். ஆணியு
 மூடாபாத்ததில் தீர்த்ததானமும் மார்கழியில் விற்றும் ஆவணியு
 புத்தேவர்களில் விவந்தியுமாய் காத்தலைநகரில் உர்ப்புலமதில்மகம்
 பன்னாதிருமபுராத்திரமுமாய் நதிநீர்த்தக்களையில் தானஞ்செ
 ய்வனமடைவர். புத்தேவர்களும் இவரும் தூணவாசியின் வட்டபால்
 உருவாவியவருக்கெதிராகநி சிவபுராணஞ்செய்யின் ஒன்முதிகா
 டியுமாய்விவையுமாய் என்னுமாய்நகரம்.

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1964

தருமபலம் தருமபலம்.

[illegible]

வாரம் படிந்து அபிரமியாய்மையும் அழகியும் அபி
 ஷேஷித்து காலகாலச் சன்னிதியில் கம்பகம் அபிஷேகம்
 வஸ்திரம் திருப்படிப்பாத்திரம் தானஞ்செய்தால் எந் கால
 தோஷமில்லி ககமபெறுவர். ஆவனாரூபிந்நாகநிழைமயி
 ல் அருணோதயஸ்தாஸம்பண்ண பாபிகட்டிவழி தீர்த்தம் புர
 ட்டாகிமாதம் அஷ்டமயிக் தோபின் புறநகலிவகத்திது
 தீர்த்தேகத்துத் திலாண்னம் விவேசித்து காலஞ் செய்வது மூ
 னறு பிரமணஞ்செய்தும் அவர்களின் ஸம்சரிதர்க்கள் அபு
 தபாஸம்பண்ணின் திருபுகி அடைவர்கள். அற்பபிரமாதம்
 முழுதும் தலாத்தில் சூர்யனுதிக்கும்போதெல்லாம் சூர்ய நரப்ப
 ஷத்கள் செய்வின் காலேரி உற்பசுஷ்டில் சூர்யமஸ்தவரையில்
 தினம் முழுதி தர்ப்பணஞ்செய்தபாஸின் அடைவார்கள். வச
 த்திஷ்டமோசர் திஷன் ரூபிற்றில் படிந்து சர்ப்பிசியதரிசனம்
 செய்வின் சருக்கியத்தை அடைவார்கள். சிவத்தை புதித்த
 செய்விக் கட்டு மூன் முகிரதகாணமசெய்த பண்பணிக்
 சர்ப்பிசியத்தை அடைவார்கள். தார்த்திககாலகால சர்ப்பிசிய
 க்களில் அருதபுஷ்கரணிஷத்களினிதது ஸந்திரத்தத்தில்
 படிந்தாலும் தன தானய புத்திர சௌத்திராதிக்கள் பெ
 ளாவர்கள். அந்தகாலத்தில் அன்ன பாலஞ்சா தீர்த்தகாண
 க்ளதில்முழிணதும் மறுபுகேகாலமும் மாகபுமிமாதம் பெண
 னமியில் சர்ப்பிசியத்தத்தில் முழுதி முழுதிர்த்து செய் பண
 முதலிய அபிஷேசித்து தேன்கலந்த சர்க்கலாபிசியக்கல்
 வேசித்தால் மஹா தனவரஸ் கோவரங்கள். சைமாதம் பிரத

தக்கமேசையில் மூற்றும் புன்யவிசேஷத்தை பிரம்மகேலன
 ற்றான் உணர்க்கலாம் மாகி சிவராத்திரியிலும் பங்குனி பெளர்
 ணமியிலும் மூழின் பொன்பாசிய முத்தியடைவர்கள்;

கல்கமேசத்தில் தருமசீலன் என்ற ஒரு பிரமணன்
 பொருளிச்செய்தால் பிறர்க்காக ருத்திரஜபம்செய்தும் பொரு
 ள்பெற்றமனேதம் ஒதுவித்தும் பூர்ணம்புஜித்தும் திராவிட
 னுந்கர்மபயில்லா ல்கிர்த்தபோதுனத்தையென்புபுஜி
 த்துவரும் ஓர் தினத்தில் வில்லாசனம் ருத்திரபாய்வந்த
 ஒரு பிரமணன் புதித்த ருஷணத்தைச் சாப்பிட்டு அதி
 காரமுன்டாடு மரீசுரோகமுடைய காலதுவர்கள் பயக்க
 ரவுருவத்தான் தோன்றி மிகவருத்தி மெலோசக்கொண்டு
 போய் கும்பிபாகம்முதலிய நரக்கங்களில் செலாவிருத்தி கோ
 டிசண்டானனை பங்களும் அனேககாய்ஜன்மங்களும் ஒருகாக
 னன்மமும் அளிந்த அக்காசஜன்மத்துடன் ஆயிரவருஷம்
 பலவித ஸாகந்தாலும் பரியாலும் வருத்தி ஒருபன் பெருங்
 தாற்றில் அடிபட்டு இரவில் ஓர்வனத்தள்ள கோட்டான்க
 ளால் கொத்தித்துரத்தப்பட்டு ருதியவுதையத்தில் பறக்கரா
 ட்டாமல் புரவஜன்மத்தில் ஸ்தலபாத்திரியின் செஷான்னத்
 தைய புதித்த புன்யவிசேஷத்தால் சதாதித்தத்தில்விழுகு
 கியிரிமெப்பொது தேவவுலகத்திலிருந்து சிவதூதர்கள் வி
 ம்னன்கொணமிவந்து சுவர்ணக்காசையாரும்படிசெய்து இ
 தத்தில் வறுகென்றுரைத்தார்கள், காக்ஷை நான் மஹா

பாதி எனக்கு இத்திரித்தகால் பரப்போய் புலவதேகம்
கொடுத்தது சந்திரன்கள் வருகிறேன் என்று நிர்ந்ததால்
பிந்திர்ப்பனஞ்செய்து பூதிருத்திராணியுண்டு அவதூதர்
சொன்ன சிவதரிசனஞ்செய்து விமானத்தேவி தேவவுலகம்
சென்றது. என்று குதபுராணிக் கொழிந்தனர்.

தருமசீவன் முத்திபெற்றசருக்கம்முற்றும்.

வேது காலநிர்ணயச்சருக்கம்

கைமிசாரணயகாசிகள் குதகாரோக்கி பிரளயகாலங்க
விலும் அழியாதிருக்கனரென்று முன்னுரைத்த மார்க்கண்
மேயமுனிவரது சரித்திரத்தை யாங்கள் அறியும்படி புனை
வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். தேவரிஷிகளே கண்
னிமைபிரண்டு கைகொடி. கைகொடிஇண்டு மாதந்திரை. மா
த்திரையிண்டு குரு. குருவிரண்டு லகு. லகுவிரண்டு துரிதம்.
துரிதமிண்டு காஷ்டை. காஷ்டையிரண்டு வினாடி. வினாடியி
றுபது கடிவை. கடிவையிரண்டாருகூர்த்தம். முகூர்த்தம்இ
ருபத்தினானகு என். கான்வெழு வாகம். வாகமிரண்டு பகலும்
கூழிரண்டு மாதம். மாதமிரண்டு ரிது. ரிதுமூன்று அஷ்டமாயி
புயணமிரண்டு வருஷம். இவ்வருஷம் நூறுசென்றால் மூலி

டர்க்கு ஆயுள் முடிவாகும். மேற்கூறிய அயனம் இரண்டு
கொண்டது தேவர்கட்கு ஒருநாள். அப்படியாகிய நாள் முன்
நூற்றம்பத்தைந்து சென்றால் ஒருவருஷம். அவ்வருஷம்
நூறுசென்றால் தேவர்களின் ஆயுள் முடிவாகும். இந்த தேவ
வருஷம் பன்னிராயிசம் சென்றால் பிர்ம்மதேவனுக்கு ஒருபத
ல். பிர்ம்மாவின்னுடைய ஒருபதலில் பதிகான்கு இந்திரர்கள் இ
றக்கொருக்கள். அவர்கள் இறக்கும்போதெல்லாம் ஒவ்வொரு
புனயம் உண்டாகும். அதற்குவகமித்யப்பிரளயம் என்று அப
யர். பிர்ம்மாவின் பஞ்சமுடிவில் கருக்கம் விளையத்திற்கு நி
தியப்பிரளயம் என்று பெயர். இப்படிப்பட்ட நாள் முப்பது
கொண்டது பிர்ம்மாவிற்கு ஒருமாதம். மாதம்பனிகொண்டு வ
ருஷம். இவ்வருஷம் நூறு சென்றால் பிர்ம்மாவின் ஆயுள் மு
டிவாகும். அக்காலத்துண்டாகும் பிரளயத்திற்குப் பிர்ம்மப்
பிரளயம் என்றுபெயர். பிர்ம்மாவின்முடிவுகாலம் விஷ்ணுவின்
துருதர்பகல். இவ்விதம், நாள் முற்றூற்றம்பத்தைந்துசெ
ன்றால் ஒருவருஷம். அவ்வருஷம் நூறுசென்றால் விஷ்ணுவின்
ஆயுள் முடிவாகும் விஷ்ணுவின் முடிவுகாலம் ருத்திரனு
க்கு ஒருபதல். இம்மாதிரியாகிய காலரீதியடி நூறுவருஷம்
தென்றால் சர்வசங்கராஞ்செய்து லயமாவர். எவ்வளவுகாலம்
உலகம்இருந்த விளங்கிற்றோ அவ்வளவுகாலம் நுண்மமாகி
ந்து நித்யவஸ்துவிரிடத்தில் அபினைமாயுள்ள சத்தியின்வி
யாபகத்தால் பின்னும் ஒடுக்கியதபோல் சர்வமும் உண்டாகு
மெ. அப்படி உண்டாவதில் விஷ்ணுவின் ஒருபதலில் ஒருபிர்ம்ம

கல்பம்முடிந்த மறுபகலின் உத்தமத்தில் விஷ்ணுவின் உத்தியில் பின்னும் பிர்மமா உதிப்பார், பிர்மமா உதிக்கும் கல்பத்திற்கு பாத்மகல்பம் என்று பெயர். பின் ஜலத்தில் அமிழ்த்த பூமியை விஷ்ணு வராகரூபமாய்த் தாங்குவதற்கு வராககல்பம் என்று பெயர். இவ்விதமாகும் ஒரு வராககல்பத்தில் ஆதிருதயுகத்தில் ரிசியசிருக்கரென்றவரின் குமாரர் மிருகண்டியர். அவர்குமாரர் மார்க்கண்டேயர் என்பவர் முன்சொல்லியவர்களுடையகாலங்களிலும் அழியாத நித்தியத்துவம் அடைந்திருக்கிறார். மார்க்கண்டேயர் சர்வஉபாதிசனையும் அந்தம் என்பதையும் இராப்பகல் என்னும் காலங்களையும் தான்என்பதையும் வயமாக்கி நித்தியமாவார். அவர்களின் மகிமையை பாராடும் அளவிட முடியாது. அவர்களுக்கிதரப்பிரளயத்திலும் அழியார்கள். எனதுருதமுனிவர் உரைத்தார்.

8 வது காலநிருணயச் சருக்கம் முற்றும்

9 மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்

ஹரிசாரண்பவாதிகளை மார்க்கண்டேயரென்னும் பரிசுரித்தியம் உவ்ளம்என்னும் தவத்தில் மதியென்னும் விததாய்த்தவதி சித்தியென்னும் பரிசாய்வளர்ந்து முத்தியென்று

ம் உத்தியில் விஷ்ணு, சரவதானமாய் கச்சேனங்கள், மருகண்டிகெண்டவர் தத்தவாவாயி சிவபெருங்கரென்பவரின் மருகண்டத்தில் சேவன்திப்படி உத்தரங்கிரைஉச்சி முடித்த நனக்குடபுத்திரன் இவ்விதென்தவமாவெற்றொண்டு அனேகவிதங்களை அநுஷ்டித்து புத்திரகாமெத்தி செய்தும் புத்திரன் உண்டாகத்தான் மிகவியாகவழற்றுக் காரியில் வந்திருந்ததில் சரதமஹாபுருகி அவரிடம்கொண்ட மஹாபுருகியவெ நீ புத்திரன் தீர்வென்ற விசுவம் அடைப்பெண்மாம் மூலவரும் விரைதும்பு விரைதும்பு விரைதும்பு செய்தவாதின் ததால் உண்டாவ புத்திர பத்திரபுடன் வில்வவனஞ்சென்று சிவபெருமேக்குறித்துத் தபம்செய்யும்என்று புகன்று சென்றார். பின்பு இருவரும் காரதர் உரைத்த வன்ணம் வில்வவனத்துள்ள மீனமேட்டில் தபம் செய்யும்போது உமாசுந்தரிமதராய் சசன் விடைமேற்றோன்றி மிருகண்டிவென்மது பத்திரியோடும் செய்யும் தபத்தால் மகிழ்வற்றோம் உமக்கு வேண்டியதருள்கிறோம் என்று அருளியவுடன் மிருகண்டிவும் மருத்தவகியும் சிரமெற்கைகூப்பி தேவதேவர ஜகந்நாதா மிருகெடுத்தவருபா கல்பாணஸ்வருபா மாயூஸ்வருபா கல்பாணமாவிகாபாண ஜகன்மாதா ஜகத்திதா ஜகத்ருகு ஜகத்ஸ்வருபா விராட்சவருபா கல்பாட்சொருபா சம்விராட்சவருபா திரிஸ்வருபா திரிமூர்த்திஸ்வருபா உற்பத்தியா தாரா பிஞ்சுகிருத்யகவருபா பஞ்சகிருத்யகவருபா ஓசகி

ருத்யபடனா உமாஸ்கந்தசமேதா போற்றிபொற்றி என்று
துதித்து கிருபாதிகே உமது தீர்ப்பதேஜோன்மயஸ்வரூபந்
தைத்தரிசித்துப் பேராவந்த முற்ற எங்களுக்குப் புத்திரன்
அனுக்கரிகிக்கவேண்டும் என்று பணிந்தார்கள். சிவபிரான்
மிருகண்டவே சற்குணனாய்ப் பதினாறுவயதுள்ளவனாகவோ
புத்திரியினமாய் தூறுவயதளவிலே உமத்பேஷையாதென்
ருர்.

புத்தப்பிரிசு உம்மைப்பதிப்பண்ணப்படி யான சத்புத்
திரனே கடாஷிங்கவேண்டும் புன் இருவரும் பிரபந்தித்
தார்கள், சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி ரோட்டுலயதளவாய் உள்
ள புத்திரன் தந்தேனாம் என்று திருவாய்ப்பிரீந்து கண்கள்
ளோடும் மனந்தருவினார். மிருகண்டே உருத்வதியும் அ
பிராமிசமேத அமுதலிங்கத்தை மூன்றிதனம் விதிப்படி வி
சேஷபுணைசெய்து எங்களுக்கு நல்வரம் அளித்தீர் லோபனா
ம்னமில் உம்மைப்பூஜித்துத் தெரிசிப்பவர்கள் சபுத்திரனை
விருப்பன் அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தபு புராண
சந்தேஷத்தொடர் அங்குள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களையும் விவ
விருகத்தொடையும் பணவித்து கங்காநீரம்செய்து வாழ்ந்தார்க
ள். என்று சூதபுராணிக்மொழிந்தனர்.

மிருகண்டு நவம்புரி சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயர் உர்ப்பத்துச

சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே மிருகண்டு பத்னியுடன் தன்
னாச்சிரமமடைந்து சிலநாள்வசித் துவருங்காலத்தில் புத்திர
மாதம் சனதயகந்தத்திரம் கும்பகீக்ஷிதத்தினை குருபகுவான்கே
ந்திரிக்குகிரஹமாவிகாயோகீத்தில் மருத் துவதியின்கருப்பத்தி
னின்தும் மார்க்கண்டேயர் உதித்தார் உலகில் உள்ள சர்வஜ்ஞ
ங்களுக்குமும் அகஸ்மாத்தாய் மகிழ்வோங்கிற்று மிருகண்டு வி
ரைதானம்முதலிய புத்தரோத்ஸவமகொண்டாடி வேஷையாசார
ல் குழந்தையின் ஜாதகத்தை வரைத்திடப்பெற்று எல்லோரு
ள்ளத்தும் சகுணம் இலக்தனர். முந்லியதால் மகிழ்வோங்க
சர்வயும் மார்க்கண்டேயரை நலுங்கு போனகமுதலியநால்
வளர்த்து வேதவிதிப்படி மற்றும் கடந்திவிச்செயற்பியாசம்
செய்விக்குர்ப்போது தெளிந்து அசையாத நீதி புராணசந்தி
ரப்போதிடும்பம்போல குருமுன்னால் மார்க்கண்டேயருள்ளக்
தில் வேதம்முதலிய அமர்த்து வேதவிதிப்படி அறம் பொருள்
இன்பம் அன்பு மதிப்பு பொறுமை முதலிய நல்லொழுக்கம்
வாய்ந்து அமர்த்துவருங்காலத்தில் திரிகாலமுமுணர்ந்த நார
தமஹாமுனி வினாநாதத்தோடு சிவஸ்மானேசெய்துகொண்டே

இரு மார்க்கண்டேயர் உட்ப்பத்தி சருக்கம்.

மிருகண்டேயர் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அம்மஹாமுனிவை மிருகண்டி மருத்வதி மார்க்கண்டேயர் மூவரும்பணிந்து ஆசனம் அளித்தல் முதலியபதினாறுபசாரமும் செய்து பாத பிரஷா ளனம்செய்த திர்த்தத்தை சிரசிப்புரோஷித்து ஆசமனம்பண்ணி நாரதாமுன்னியின் மார்க்கண்டேயரின் மாதாபிதா இருவரும் கிருபைபிறைத்தமஹாமுனியே பாபியாகிய எக்குளுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி மிகஇரகசியமான உண்மையை உரைத்ததால் புத்திரனாகிடைத்தான் வயதுபதினாறுவாய் ஈசன் அளித்திருக்கிறார் என்றார்கள். நாரதர் மார்க்கண்டேயரின் சாமுத்தரிகாலக்ஷணங்களைப் பார்த்து பூர்ணபுள் உண்டாகும் என்றுரைத்து மார்க்கண்டேயரைத் தமதுகரதாற் சிரமூதம்மடவி மார்க்கண்டசத்ருயுடிரம்மார்திரத்தில் ஞானஜோதிமயமாய் விளங்கும் கநாவை உபனேஜோதியினிடை அழியாதேற்றி அடைந்த மஹான்களின் அருள்பெற்று அங்குற்றல் பூர்ணபுளைப்பெறலாம் என்று கிருவாய் மலர்ந்தான் மார்க்கண்டேயர் ஈரநரின் பாதத்தில் பணிந்தார். அங்கு திரக்காயுஷ்மான்பலவென்று ஆசீர்வதித்தது திருநீரிட்டிச் சப்தரிஷிகளையும் பணியுடவித்ததையுரைத்தது தமதார்கிரம்மசென்றார். மார்க்கண்டேயர் நாரதமஹாமுனியருளியபடி சித்தாதிகளைக்கண்டு பணியச்செல்லும்பொருட்டு மாதாபிதாவினிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பிராம்மணனையும் தபகிகளையும் பணிந்து ஆகிபெற்று சப்தரிஷிகளும் சேர்ந்திருக்கும் சபையிற்சென்று சாஷ்டாங்கமாய்ப்ப

மார்க்கண்டேயர் உட்ப்பத்தி சருக்கம். 109

ணித்தார். வசிஷ்டர்தவிர மஹாமுனிகளும் திரக்காயுஷ்மான்பலவென்று ஆகியெழிந்தார்கள். வசிஷ்டர் மௌனமாயிருந்து ஆசியளித்த சப்தரிஷிகளோடுகூட இம்மிருகண்டேயருக்கு ஈசன் பதினாறுபசாரத்திருக்க பூர்ணபுள் அடைவாயென்று உரைத்திருக்கவே இவ்விதற்கென்செய்வது ஆயினும் இம்முனிசகனுக்கு பாதுகாசித்த ஆசாசகமனம் குளிகாசித்திருக்கியவை அளித்துச் சத்பவலகம் செல்வோம் என்று அமைக்கேதெரிவித்து மார்க்கண்டேயரை அழைத்துக்கொண்டு மற்றைய ஆறுரிஷிகளுடன் சத்யவஜ்ஜிபுத்திரன் சப்தரிஷிகளாகியுமுள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களைப்பணிந்து அவர்களுள் ஆகிபெறுமபடிசெய்து அழைத்துக்கொண்டு பிரம்ம தேவரை சப்தரிஷிகளும் உபசரித்தார்கள். அவர்களுடன் மார்க்கண்டேயரும் சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தார். பணிந்த மார்க்கண்டேயரின் சிலம் நற்குணம் சிவச்சின்னம் முதலியவைகளைக்கண்ட அம்புரணும் திரக்காயுஷ்மான்பலவென்று ஆசீர்வதித்தார். வசிஷ்டர் அஞ்சலியஸ்தராய் நின்ற சத்பகோசாதிபதி ஓர்விண்ணப்பம் மிருகண்டேயருக்குவளைய இம்மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபிரான் பதினாறுபசாரத்திருக்க தாக்களும் பூர்ணபுள் அடைவாயென்றிருந்தார். சர்வரிஷிகளும் ஆவ்வாறே உரைத்திருக்கிறார்கள் என்றார். சத்யபுருஷன் இதற்கென்கென்செய்வதுகமக்குச்சமானமாவயதை பாபகிவனாற்றுகின்றாராம் என்றெண்ணி மார்க்கண்டேயரின் சிரசில் தன்வலகையும் வைத்து நான்வசிப்பது சத்யலோகமாயும் என்

இது. மார்க்கண்டேயர் பிப்பத்தி சருக்கம்.

வார்த்தை சத்யமரையும் சத்யனை பக்திபண்ணி நித்யம்முதி
விய வேண்டியதைப்பெறலாயின்பதும் சத்யமரையின் இந்த
மார்க்கண்டேயர் பூர்ணயுள் ளாயினன் என்று பிரதிக்கினை
செய்து நான்கிவனை மறவாசனையின் நான்கொல்வது பொ
ய்க்காது ஹேமகுமர்தாய் மார்க்கண்டா மந்திரசக்தியற்றான்
சிவத்தை அடையலிட்டுச் செய்தி மஹாரிஷிகளும் மந்தி
ரசக்திபைக்கொண்டே சர்வசித்திகளையும் கித்யச் சுவத்தை
யுள் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்தமந்திரசக்தியால் காலம்
கடக்கமுடிந்தன்னிடம் கொள்ளென்று பதேசித்து அந்தத்திரி
பாசநாதர்கள் சந்தி ஆர்ச்சனை அவரோகன் பஸ்களைக்
காட்டி ஜம்புத்திரியில் காணாமென்தென்புறந்துள்ள வில்வா
ண்யம் என்றே தீவ்யசேஷத்திரத்தில் பாத்திர்ப்பத்தில் காண்
சிவனுல்லாமைபெற்ற அதிசயமாயுள்ளது. இம்மந்திரத்தி
ல்விளங்கும் அபிராமிசக்திரியையும் தீமந்திரமாயும் பூமித்து
நீவேண்டிக்கொள்ளும்படியாகாய் நின்றவது உரைப்பெறு
வாய். என்று உரைத்து வருவதுவந்தி திர்க்காரி மார்க்கண்டே
யென்று ஆசிர்வதித்தார்.

மார்க்கண்டேயர் நன்மதியருளிய காளாழனை ஏழுபா
தகூறியுள்ளகாரஞ் செய்து ஆகளுள்ள சர்வசித்திகளையும் ப
னித்து பிரம்மதேவரிடம் உத்தரவுபெற்றார்.

சபதரிஷிகளும் காண்முனைப்பவரிந்து ஆகவாந் தந்த
வந்தக்களாச்சிரமம்செல்லும்படி விடைபெற்று மார்க்கண்டே

மார்க்கண்டேயர் ஸ்ரீலலாத்திரை சருக்கம். 1 இது

உரையழைத்துக்கொண்டு சாஸிசேஷத்திரத்தில் மிருகண்ணி
னிடம்வந்து சத்யவுலகத்திரந்த விரேஷங்களை உரைத்து
மகிழ்தார்கள். என்றுசுதபுராணிகர்கறினார்.

மார்க்கண்டேயர் உபத்தி சருக்கமுற்றும்.

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை
சருக்கம்.

வைபத்தியெனயவாசிகளை மார்க்கண்டேயசரித்திரத்தை
யிசக்கவனமாக்கேளுங்கள். பக்தியுட்க்கேட்டவர்கள் புத்
திரபாக்கியத்துடன் ஆயுள்விருத்தி யடைவார்கள். மார்க்க
ண்டேயர்க்குப்பிரம்மமூர்த்தேசித்து ஆசியளித்ததைக் கூறிய
சபதரிஷிகளையும் மிருகண்ணி பிரதக்ஷிணமஸ்காரம்செய்து
கந்தரூபலபலவர்க்கக்கொலம்பசரித்து எங்கள் புத்திரன்பூர்ண
யுள் அடையுப்படி கடாகூறித்த பூரணகுபாஸ்கருபிகளே
போற்றிபோற்றிஎன்று துதித்தார்கள். சபதரிஷிகளும் மா
ர்க்கண்டேயர் அடையுப்போகிற வைபவத்தை ஒருவர்க்கொ
ருவர் பேசிக்கொண்டு தங்கள் தங்களாச்சிரமம் செளறுர்கள்
தேவரிஷிகளை பிரம்மதேவரால் மார்க்கண்டேயர்க்குபேசி

த்த முன்றெழுத்தாகிற மங்கிரவிசேஷத்தைச் சொல்கிறேன்
கேளுங்கள். முன்னொருகாலத்தில் பார்வதி ஈசுவரனைப்பணி
ந்து ஜீவன்கள் மிருத்யுவை ஜூப்பதற்கான ஏதுவுண்டோ
என்மாவேணடிபபோது சித்யவாயானி நீகெட்டலையம் மிக
வும் இரக்கியம். அநுமைபிடிபுருமை. ஆயினும் சலபமாய்
துகிக்கும்படியான மிருத்யு உமளன்று பதினெட்டுவகையு
ள்ளது அதில் ஒன்றேதுவன் செரிந்தவுடன் சர்வபாபங்களும்
ரோகங்களும் கசிக்கும். சர்வலோகங்களிலும் ஜயமுண்டா
கும். சௌந்திரம் செனக்கியம் செனபக்கியம் வளரும்
சனர்களுக்கு உரைக்கலாகாது சனர்களுக்கு லினைப்
போரும் சனரேயாவர். மஹாமிருத்யுஞ்செயம்என்னும்
த்திரத்திற்கு ஈந்திசேசுவரர் ரிஷி காயத்திரி சந்தக பிரண
வம் பிரம் கம் சக்தி; ஸஹ கிலகம் கோடிசந்திரசீதள அர்த்
தசந்திரதாரண பொற்குன்றவண்ண சீஞ்சடாமதுட அமு
தம் வரம் அகூடாலிகை பத்திரமுத்திரை தாங்கிய சதுஷ்க
கர வெண்கோவண புலித்தோல்வந்திர ஸர்வலோகார்த்த
ரப்பாத பிம்மரந்திரவாஸ திரிசேத்திர மஹாமிருத்யுஞ்ஜயம்
அதிதேவதை. இதைதியானிப்பவர்கள் கனங்கமற்றுத் தியா
னிக்கவேண்டும். கனங்கமற முன்னந்தியானிப்பது காரண
பஞ்சாக்ஷரமென்னும் இருதலைமாணிக்கமாகும். என்றும்
துதபோல் இன்னும் பதினெழுதுவகை மிருத்யுஞ்செயத்தையு
ம் விவரமாயுரைத்து இப்பதினெட்டும் காண்கடத்கற்கு ஏது
வென்று உமைக்காரன் உரைத்திருக்கிறார். அதன்மகிமைவிய

இடைபறாது ஏற்றும் அன்பர்களை அறிவர்கள் இவைபிற்க
அமுதமிருத்யுஞ்செயமென்கிற மஹாமத்திரத்தை மார்க்கண்
டேயர் ஏற்றி உள்ளத்தமைத்து இரவு பால் சந்தி என்கிற
முக்ராலமும் தொற்றாது சதுரயானமாய் திருநகரின் தீள
லித்துப் பதினெட்டாண்டுகளில் சதுஷ்கருதிகளென்கருவி
ற்றே என்று எண்ணி மாதாபிதிகளை மார்க்கண்டேயனாதி
தங்கன்மடிமீதமர்த்தி முத்தமிட்டு புத்திரன் இல்லென்று
அறுபதிரண்டின் அரியதவம்செய்த எங்கட்கு சகன்அளி
த்த நல்லகுந்தவமணியே நான்கள் பாயியானோரோமே புத்தி
ரனில்லாதிடிவ் சர்வகமும் அழிந்துவிடுமே புத்திரனில்லா
விடிவ் துக்கம் அதிலும் துஷ்டபுத்திரனால் பெருந்துக்கம் அ
திலும் சுபுத்திரனாகியஉன்னைஇழந்திருப்பது அபரமானதுக்
கமாகுமே எங்கட்கு சகன்வரமளிக்கும்பொது பூர்ணயுளாய்
கேட்கத் தவறியோமே பதினாறுண்டில் உன்னைஇழக்கும்படி
வரங்கேட்கும் சனபுத்திரனுடைத்தகான என்னபாதம் செய்
தோமோ சிலாபராதம்செய்தோமோ சிலதனங்கலந்தோமோ
பிரம்மஹுபராதம்செய்தோமோ பரபொருள்கலந்தோமோ
வழைவிடத்திலுக்ககற்பிசெனோமோ தீர்த்தயாத்நிகள்
பலித்திருக்கப்புகித்தோமோ அதிதிகளெடுத்தித்தோமோ இர
வில்ஆறங்க்கேட்ட பகையாள்க்கில்லெனோமோ குழந்
தைப ல்குடிக்கும்போததெத்தோமோ சுபுத்திரனைப்பிபால்
பாபுத்திரனைப்பாராமற்போனோமோ சன்னியஸையும்புத்திரர்
களுள்ளவர்களையுங்கண்டு பொருடையற்றோமோ குழந்

கூட மார்க்கண்டேயர் ஸதலயத்திரை சருக்கம்,

தைகலை உக்காரத்துடன் அதட்டினோமோ அங்கயினப்பித்
தியக்காரரைவிட்டுக்கொண்டு யதிகளிலியோகிகளை அலகதிய
ஞலியத்தோமோ உத்தமர்களைப் பச்சொன்னோமோ அன்றன்
அசெய்யுந்தபச்சையிச்சையப் பண்ணப்பெய்தித் தோமோ
மோ கன்னுக்குப் பித்திரம்தோமோ மாநாபிராரு
வின்றன்நாக்கன்மத்திரமப்பிக்குடித்தோமோ கறக்கப்பா
க்கொடாப்பசயின் கன்னைக்கட்டிப்பசவைத்துத் தோமோ
பாக்கியாப்பசவைப்பவது கன்னையாவதுபிரித்துவிற்று அ
ல்லா வர் நீகிந்தவர்க்கத்துதாவாநாநோமோ கருப்பத்தை
அழித்தவர்க்கம் அழியுமுன் அக்குலத்திப்பித்தோமோ
மிருக்கக்களின் குஞ்சைக்காய்ப்பதற்குப்படி பிடித்தோ
மோ பக்கிரி அருந்தற்குதிடர்செய்தோமோ பொதுணவேளைபி
றுப்பதுபாபபகலத்திலும்காண்கண்டிநமதயியதுக்கசமா
சாரம்கொல்லோமோ திர்த்தயாத்நி ஸ்ரீநாதலவாகுகளின்
சிவனின்னுதரிசனத்திற்குதிடர்செய்து அவர்க்காலவரைபெ
ற்றோமோ உத்தமதர்மத்தைத்திர்த்தோமோ நாகத்தைக்கொ
ன்றுஅல்லதுதடைக்கட்டினோமோ முன்னம்மத்திப்பிப்பிப்பி
யட்டி பாதகங்களில் ஒன்றாவது செய்திருந்தாற்றுன் புத்தி
நாம் உண்டாகுமென்று கண்ணீர்தாரைதாரையாய்பெருக
புத்திரனின்ன விட்டா லும்அவ்வளவில்லை சத்தனவாறாகிய
உண்ணப் பதினாவயதில்இழப்பதற்கு என்ன கொடியபாதக
ஞ்செய்தோமோ அடா கணமணி குரந்தாய்ச்சுப்புத்திர மர்க்க
கண்டா உண்ண இழந்து என்செய்வோமடா கண்ணெ யென்

மார்க்கண்டேயர் ஸதலயத்திரை சருக்கம், கூட

று கலங்கி அழுதார்கள். அப்போது மார்க்கண்டேயர் மா
நாபிராவை நமஸ்கரித்து என்னை அன்பாய் என்று அரனடி
க்காளக்கும்களைப்புகட்டித் தாய்தந்தைகளை வினப்ப
வேண்டாம் கான்சர்வஜீவனகாரியஞானஞ் சிவனியாயும் உ
ன்னகடவுளின் அருளை என்செய்யுமென்றுக்கொள்ளுமபடி
பிரம்மதேவரால் உபதேசித்த திரியாகதாத்நித வழுவாதேந்
தி நரைநிரைமழப்பிராகிதவலுக்கிறேன் காருண்யமாகிய சிவன்
மூன்றுகண்ணுள்ளவர் விருப்பிப்பது அடையவர் காலபாக
திஸ்கட்டிண்ட சுவேதசேதுவை விடுகின்றும் திருந்திதேவ
ர்க்குத்தன்பதத்தைத் தந்தும் மிருத்புவடைந்தளட்டுவையது
ள்ள சிலாதபுதநீனைஉயிர்பெற்றெழச்செய்தம் காரோப்தியி
ல்லாசுகியால்கக்கியவிஷத்தைப்படுத்தும் சலச்சாராரனைக்
கால்விரலால்பிளக்கும் விஷனுவித்குச்சர்சாரமளித்தும் திரி
புரதனம்செய்தும் அத்தகாசுராக்ருலத்திற்குத்திபதினா
மவருநம்சூரியனுல்லெதுப்பித்ததித் தாமன் மதனைத்ததித்
துப்பின்னும்திரிசுவெண்டஉண்டாக்கியும் இன்னும்அனேகவி
தமாய் ஜீவகோடிக்கோ மிரசுந்தும் பகதர்களுக்கு அனேகவ
ரங்களைக்கொடுத்தவர் எனக்கும்அருள்செய்வார் என்று சொ
ல்லியதைக்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தமாநாபிராவைப்பணிந்து பிர
ம்மதேவனுரூபிப்படி வில்லாசன்மமடைய விடைபெற்றுக்
கொண்டு அகத்தியாச்சிரவஞ்சென்று பணிந்து சிவபூஜாவி
தியைப்படுத்திநது கங்கையிற்படிந்து னுண்டுகிளையகர் விசால
காமிமான் சமேதவிகவளாதர் ஆலயம் சென்று பூஜித்து அ

வழுநாதேற்றி கங்கையாதிப அபிஷேகதிரவியங்களை கோரி
ருக்கம் சித்தம்சகஸ்திரதாரசததார பொற்பாதுதிங்கனா லும்
அபிஷேகத்து வஸ்திர கந்த புஷ்பகந்தா அபிஷேகம் அனேக
வஸ்திரபுரணங்களும் குட்டி அரங்கியபிபிபம்முதலிய
பஞ்சபகாரத்துடன் ஷட்ரஸஸ்திரபார்த்தக்களையும்செய்த
ரான்னக்களையும் கிவெதித்து ஷோடசபசாரம்செய்த முன்
விஷ்ணுவாஸக்யசகஸ்திரநாமம்முறி திரிதளவல்லவர்களால்
அபிஷேகம் மனோமயியமான கலிக்குடவாசனாதாம்பூவ
மும், கிவெதித்து கம்பூரஜாதிகெய்ன நிரோதார்க்கியம்
தந்து அபிஷேகம்கந்திரவியபும் அதன்நிமேபூஜித்தச் சிவசன்
னிதியில் கிரமேலிருகையுங்கப்பி லா ஹாரபோற்றி சம்
ரேபி மஹாதேவாபார்வதிராயகா ஷோடச திரிஷேத்தா
மலாஹிதா ஆனந்தரூபா தேவதேவாங்கலாதா விருஷபத்து
வஜ்ர மாயாதீதா குணாதீதா மாயாரூபா பூரண ஆனந்த
குண ஆனந்தரூபா வசரூபா குவலியரூபா சச்சிதானந்தா
லலாடகேதார கல்பாதீதா பாவஹிதா மனாதீதா பத்தாங்
கஸாகாஹார திரிபூர்த்திஸ்வரூபா திரிசுர்த்தியசாங்கிரவ
ரூபா பஞ்சவிருத்யாடனா காலாத்மஸ்வரூபா குணாதா
பகாபதே கோரரூபா பாரபரா அகோரரூபா சர்த்தரூபா
வேதாந்தா வேதரூபா திரிபுரசம்ஹாரா திவ்யதேஹா நிதயா
நித்யரூபா ருத்ரரூபா கங்காஜடாதார சாஷாயணியதே ஆத்
மபதே ஆத்மரூபா சரவரூபா சர்வலியரூபா அகாரரூபா சூர்
காரரூபா அர்த்தகாரீகவர விபவிரா திரிசுர்த்தியதீதா திரி

வேதஸ்வரூபா திரிசுர்த்திஸ்வரூபா திரிசுர்த்திலாசா திரிகுலஸ்வ
ரூபா ஷீர்துஸ்வரூபா காதஸ்வரூபா சுஷுமநாஸ்வரூபா அபி
தஸ்வரூபா சகித்யரூபா சர்ப்பகுண்டலா சர்ப்பகந்தா துதி
ரூலா போற்றிபோற்றி என்று அபிஷேகம் ஐந்துதினம்வரை
யிலும் வேதவிதிவழுநாதம் மூன்றுகாலம் இராப்பகல் ஏகத்
தியானமாய் பீரீமமானிஸ்வரூபதேசித்த மந்திரவருவேற்றிக்
கொண்டு அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து ஆறுநாள் பூஜையி
பொருட்டி உதையத்தின்முன் ஐந்துநாழிகையளவில் நற்பூ
ங்குடையுடன் ஆகாசகமனமாய்க் காகிலிச்சென்று கங்கையி
ல்படிந்து கங்கைதீரட்டிக்கொண்டு நந்தவனம் அடைந்து மர்
தாபுக் கல்லினைக் கொள்ளுருக்கு தாமரை லம்பை புன்ன
கம் சண்பகம் சருக் முதலிய அஷ்டபுஷ்பங்களுட
ன் பின்னும் அனேக புஷ்பங்களும்கொய்ந்து சுதாஸிங்கத்தை
அர்ச்சிக்குர்ப்படி விலகும்வகிக்கும் சமையத்தில் காலது நுவர்
கள் வந்தார்கள் என் குதர்மொழிந்தார்.

12. மார்ச்சுண்டேயர் பூஜித்தச் சருக்கம்முற்றும்.



மார்த்தண்டேயர்.



தர்மராசன்.

13. தருமராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

வேரிலிகளே திரிநேத்திரமாகிற வில்வதளங்களை கீழ்
நின் முவனோத்தும் அதன்கீழேயில்லங்கெயும் தாழ்த்தாமல் அந்
தரமாய்க்கின்று எடுத்து அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிக்கும் மோர்க்

கண்டேயர்க்கும் அவரைப்பிடிக்கவந்த தர்மாஜனுக்குள்
நடந்தசம் வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் சேஷக்கள், கால
தூதர்கள் வீரர்க்கண்டேயர்முன் தோன்றி சிவசகிணினங்க
ளுடன் வீரங்கிலில்வம் எடுக்கும் மார்த்தண்டேயரின் தபோ
மதுநிமையால் சமீபத்தில் நெருங்கமாட்டாமல் நெருங்கிச்
வந்தனொருவர் தோழாருளை இத்தமார்த்தண்டன் தனதுநீர்த்
தில் பூதிருத்திராஷ்டக்களைக் கவசம்போல்தரித்து துராஷ்ட
வேன்று இடையறுது புற்றுசுன்றமையால் இவன்பூர்ணபுள்
அடைவான் இவனை நாம் பிடிக்க நெருங்குவோமாயின் அவ
னுடைய தபாகஷிஷம்மைத் தடுத்திவிடும் நமது தர்மமராஜா
குறையும் இவனைப் பிடிக்கமுடியாது என்று பேசிக்கொண்டு
திரும்பி எமலோகம் திரைந்துள்ள அந்தச்சமையத்தில் சர்வரி
ஷங்களுடன் பிரம்மஜீதவன் கைலைக்குச்சென்று நத்திகேசவர
ரைப்பணித்து விடைபெற்று உட்சென்று உமாசமேதனைப்
புணித்து சுலாமி மார்த்தண்டேயர்க்குப் பதினாறுவயதளித்த
தை அநியாமல் பூர்ணபுளையும்படி ஆசிரிசித்து பின்பு
த நாக்கொரு மதியளவென்று வசிஷ்டரால் தெரிந்து தமதரு
ணைப்பூரணமாகத்தியானித்து பூர்ணபுள் பெறுவாய் என்று
எழுத்தடவை அன்னமும் உரைத்திருக்கிறேன் மறதைபரிஷிதன்
முதலியரும் தீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசிரியரித்தார்கள்
ஈ. கீழ்ப்பத்தியுடைய மார்த்தண்டேயர்க்கு அருள்செய்யவே
ண்டாம் என்று பிரார்த்தித்தார். சந்திராசுடன் பிரமதேவரை
பிரிவிருக்கண்டுவிருப்பிய மதியளவளித்தோம் விதபைமா

எய் தர்மராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

முறிக்கொள்ளுதல் துண்மதி ஆனவேயாகும் ஆனதால் இடை
யறாது எம்மைப்பூஜிக்கும் மார்க்கண்டன் அவ்வாறே ஆவன்
என்று சிவபிரான் பத்தியிற்கட்டுண்டு முன்விரித்தவிதியைக்
கடமாற்றியருளினார்.

பூவுலகத்தில் மார்க்கண்டேயரைப் பிடிக்கும்படி நீத்த கா
லினாதுவர்கள் எவ்வகவதம் அடைந்து தர்மராஜனைப் ப
ணிந்து மார்க்கண்டேயரின் வரலாற்றை உரைத்து அவனைத்
தங்களாலும் பிடிப்பதருமை யென்றும் கூறினார்கள். அனை
க்கேட்ட தருமராஜன் மிகக்கவலைகொண்டிருந்தபொழுது
அநாமத்துமார்க்கண்டேயரின் ஆயுட்கணக்கைக் கூறுமென்று
விசாரித்தார், அதற்கு அவர் மார்க்கண்டேயர்கணக்கில்
இன்றோடே ஆயுள்முடிந்ததாய் வரைந்திருக்கிறது தர்மம
கவருபேயேதமக்குமஸ்காரம் என்றுரைத்தார்ட்டனேகாலன்
நாலாயிரத்தாறுநூற்றுநாற்பத்தெட்டுடையருடன் சதகோ
டிகங்கர்கள் புடைசூழ மகிஷம் ஏறி ஸ்ரீலவனம் அடைந்
தார். பிராதக் காலபூஜைமுடித்து ந்தோத்திரம் செய்யப்ப
புரும் மார்க்கண்டேயர் பூதிருத்திராக்ஷரணராய்க்கிற்கும் தர்
மராஜனை கமஸ்கரித்தார், காலன் சீக்கிரம் ஏழுதுலகம்
வந்து பின்புகலையிற்சென்று சிவசணங்களோடு வசிப்பாய்
என்று ஆசீர்வதித்தார். மார்க்கண்டேயர் அவ்வாற்றைகையை
அங்கிரிசுக் காமல் அமுதலிங்கத்தை அணுமி அஞ்சலிமஸ்த
தாய் நின்று தோத்திரம் செய்தார். தர்மராஜன் மேலே

தர்மராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

முனிசதா உன்னுள்செய்யப்பபெம் பூஜையை விட்டு சீக்கிரம்
என்னுடன் வைவகவதப்பட்டனம் போலிதற்குப்பற்றப்பட்டு
வாய்என்றுகொக்க அதைக்கவனிக்காமல் தோத்திரம்பண்ணு
கிற பாலனுடைய பத்திப்பெருக்கைகண்டு இவனை எப்படிப்
பிடிக்கிறதென்றசஞ்சலம்அடைந்து சிவத்தை அடைந்தவர்க
ட்குஒருகுறையும்வராதுஇத்தமஹாதபசிபரமததுதவர்கள்
நெருங்கமுடியாமல் திரும்பினார்கள் நார்புறப்பபெம்போதும்
அபசருனமாய் இருந்ததுஇப்போதும் இடக்கண்துடிக்கிறது
ஆயினும் கட்டவன் அனக்கிரஹப்படிநடக்கும் என்று சஞ்ச
லம்க்கி சிவாவைவதமார்க்கண்டனைப்பாசத்தால்கட்டினால்
ன்றிப் பிடிக்கமுடியாதென்றும் போஜித்துக் கோலாகலத்துட
ன் கெம்பிரமாக ஹேமார்க்கண்டிஹாப்பிராக்ஷா உன்சால
ம்முடிந்துவிட்டது என்உலகத்திற்குச்சீக்கிரம்புறப்படுவாய்
என்ற சண்டனை மயக்கண்டேயர் பார்த்து ஹே தர்மராஜ
னே நீர் தர்மமகவருபயாரிருந்தும் சிவபூஜையெய்வதைவிட்
டுச் சீக்கிரம் புறப்படுகிறீரே பூஜையின்மத்தியில் வேறெ
தையுங் கெவனிக்கலாமா பூஜை ஜபம் துதி செய்வதைத்தடுக்
கலாமா என்றஉன் காலன் ஹே முனிபுத்திராய் நும் அவ
ரவர்களின் ஆயுள்முடிவில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவார்க
ள் நீயே உன்னாயுள்முடிவில் சர்வசுத்தராமாய்ச் சிவபூஜை
செய்துகொண்டு மத்தியில்தடுக்கவேண்டாம்என்றும்உரைக்கிற
ருபி பிராஜுகளினுடையபிராணனை ஒருகிழிவுக்கூட தாமசி
க்காரியப்பிடிக்கும்திமம் எனக்குஉண்டு ரோகங்களாகிறஅப

மிருத்புவை மணி மந்திர அலுவலர்களால் மாற்றலாம் காலமி
ருத்தவாகுற என்னை ஐயித்தற்கு யாராலும் முடியாது முழைக்
குக்குடைபிடிக்கலாம் இடிக்குக்குடைபிடிக்கலாகா எந்தக்கா
லத்தில் எதையடையலாமோ அதைத்தான் சசன் அளிப்பார்
பலவிதமாய்விருப்பும் குறைமதியாளர்கள்முன் தோன்றார் பி
ர்ம்மாவின் ஒர்பகலில் பதினான்குநூற்றார்களும் விஷ்ணுவின்
தினத்தில் பிர்ம்மாவும் ருத்திரனுடையதினத்தில் விஷ்ணுவும்
லயமடைபுறர்கள் என்பதை நீயறிந்திலையோ ருத்திரனுக்கு
ய்லயமுண்டு நானும் அவருடன் ஒடுங்குவேன் குரிசத்தாலும்
பிளக்கமுடியாததை உணியால் பிளக்கமுடியுமா? சுவர்திகளா
லும்காலங்கடக்கமுடியாதே ஜடம் அணித்தீயும் காலபாசம் க
ண்டத்திலிருக்கும்போது உன் விவஹாரம் ஏதுக்கென்று யா
ரும் சொல்லுவார்களோ நேமியருகண்டுபுதல்வா சாவகாசம் இ
ல்லை சரிமுகுற சட்டையை நீக்கி என்னுடன் வருவாய் நீ
ணனித்துப்பதினாண்டுகுற இன்றிராடன் ஆயுள் முடிந்துவி
ட்டதாய் எனக்கு எனதுகணக்கன் உரைத்தான். அவன் உ
ரைக்கும் கணக்கில் திரணமேனும் தவறிவாது குரிய உதையத் தி
ற்குள் வந்துவிடு இல்லாவிடில் என்பாரத்தால் நெருங்கக்கட்
டி அக்னிமயதண்டத்தால் நசுக்கிப் பிடிப்பேன். நீ எல்லாந்
தெரிந்தும் மூடன்போலுரைக்கின்றாய், என்வார்த்தையைத்
தள்ளாதென்னுடன் புறப்படுவாயென்று கூறினார். கூறியசண்
டனை மார்க்கண்டேயர் நேற தர்மமரானுனை பிர்ம்மரந்திரமா
கிற இத்தலத்தில் விளங்கும் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவ

குறிய நான்குவிதபதவிக்கோத்தரும் பொருட்டன்றோ சசன்
கைலையில் உமாசமேதராய் விளங்குகிறார். கருப்புபிரிமி
வோர் குருக்கள் இணங்கும்பைப்பிடிக்கித்தின்பார்களா வல்
யோர் முதுங்கரும்பையும் தின்று அழிக்காது முத்தைக்கொ
ஹிப்பார்கள். நான் எத்தனையோ கோடி ஜன்மமாய் செய்தா
ன்கால் அமுதலிங்கத்தை அடையப்பெற்றேன். சாலோக
சாம்பத்தை அனுபவித்து பின்னும் இருவீண்க்காளாகாது
சாரூபாதிச சாயுஜ்யத்தைக் கடாசுபித்தும்பார் எம்பெருமா
ளை பூஜிக்கிறேன். அனாதைதாட்டு எடுத்த ஜன்மங்கள் தோ
றும் ஒவ்வொரு பின்னேரத்தான் அம்மின்னொன்றுவாபிக்கும்
ஏல்லை அனைக பூவர்த்தி விரிந்தெழுந்த ஆகாமயத்தால் ஜன்ம
த்தது அனுவனவும் பிராரத்துவமாய் அனுபவித்ததுபோக
சஞ்சிதமாய் இன்னும் ஜனனத்தைத்தரும்படி தங்கியிருப்
பது அனைக அண்ட அன்வாயும் இருக்கிறது. அச்சஞ்சிதத்
தை தங்கிக்கும்படியாய் லலாடகேதராய் அமுதலிங்கத்தை அ
டையும்படி நெருப்பையிந்த நாரதாதிமஹாமுனிவர்களும் பி
ர்ம்மதேவராலும் துஷேமநியருள்பெற்ற இந்த ஜன்மத்தைவி
ட்டுப் பின்னும் ஜன்மித்தா முன்போல் சஞ்சிதத்துடன் சஞ்சி
தத்தைப்பெருக்கிக் கட்டுப்படி முன்கூறியவகை ஆகாமயத்
தைவினைப்பதோடு பிராரத்துவகர்மங்களை அனுபவிக்கவும் மா
ணப்படுகிறோம் சர்வசஞ்சித அனுபவகால அளவுவனையில்
உம்மால்விதிக்கும் வெதனையுறவுமீதமானந்தம் அளிக்கும்
அமுதலிங்கத்தைப்பிரிவுவும் இணக்கி உம்மோடுவரமார்ப்டே

ன்; என்றதபசியை ஏமன் ஹே முனிசுகாகாலன்கண்டத்திருக்கிரான் முடிவில்புல்துனியால் இறக்கவரும் முடிவில்லாவிடில் அனேகபிரணங்களுமும் இறவார்கள் என் உலகோர் சொல்லவையுங்கெட்டதில்லையா அடாதித்தா ஐத்தனையோ கோடி இத்திரர்களை ஒருகணங்கூடத் தவக்கமனனரியில் பிடித்தயான் மிகச்சிறவனாகிய உன்னிப்பிடிப்பது அரிதன்று ஆயினும் மிகச்சிறவனாகிய பக்தியில்லாதவனென்பதைப்பற்றி மாதிரம் போலிக்கிறேன். உன்னை விட்டுப்போனேன் என்பதைத் தண்ணமாய் அறிந்துகொள் பிரதிவுபாசத்தில் கட்டுண்ட ஆதர்பாக்கள் அந்தியத்தில் சிவத்தைதீர்ப்பாங்களை யின் இரும்புமுதலிய உலோகங்களுக்கும் கிணம்பொழுதில் நீராயுருந்தித் தன்மையாக்கும் விஷத்தைக்கூடும் படியான முன்வளைவாயுள்ள அனேகமுட்களை யுடைய மூன்றணாக்கோடிபு முக்கள் அகந்தனுடைய மாமிசத்தில் சிகிலைகமாய் உலவுவகோடி அனேகவிததுன்பங்களை விஜீவிக்கும் ஜலபாசமிட்டேனும் பின்னும் மூன்றுலகங்களையும் வறட்டும் விஷத்தை ஒருமாரின் துனியால் கக்கும்படியான முன்வளைவும் உலுவுமுள்ள ரோமங்களை யுடைய ஏழு கோடிவட்டப்பூக்கள் வீரற்றேன்று தொளித்தைச்சமுதும்பம்பாதினும் சிவகமாய் ஒன்றுவிட்டொன்று இடம்பலமாய் அவர்களுடைய கரம்பென்புகளின் புழையுள் சுழன்று துலிப்பிடுதான் அனேகவிதகஷ்டங்களை விளைவிக்கம் அகன்பாசமிட்டேனும் ஒரு வகிவினன்று இழியும் விஷச்சுவாஸைபால் உலகங்கன்யாவையும்

ஜீரணப்படுத்திப் பூனை நரைக்கோடி வக்கிரவகிகள் கொருங்கிய எழுக்கோடி பசிக்கொத்துகள் பிறைபோல்வகார்தமைந்த தூய கோடி தண்டங்கள் மிகத்துடிதமாப் மூர்த்தரத்தில் மேதிமோ திச்சமுல்வதுடன் இன்னும் அனேகவித வதம்செய்யத்தும் லாயுபாசமிட்டேனும் அவர்களைப்பற்றி மனம் என்னும் எனது தோட்டிகைப்படுத்தி வலச்செவி கண் வாய் குறிவழி செல்லச்செய்குவேன். கம்பம் தவறி இச்சைபின்வழி சிவரபராதம் பராபராதங்களை செய்தவர்களுக்கு யான் விதிக்கும் தண்டனைகளைத் தெரிந்தபிரதிகள் உடனே திகிலால் அச்சிற்றுத்துவை அடைவும், பூதபாதிக்கட்டு அச்சென்ம அந்தியத்திலும் ஜீவரபாதிக்கு அச்சியம் முதல் பின் பலஜன்மத்துள்ளும் சிவரபராதக்கு அச்சென்மத்தினுள் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளாதவரையில் பிரயைம்வரையிலும் மிகவருத்தும் கொடுக்கண்டனைகளை விதிப்பேன். சிவரபராதனைப் பிரயச்யகர்வரையில் மாற்றியாற்றிக்கருகாகிலும். ஜீவரபராதனைப் பலதடவை கருகாகிலும். பூதபூதிகளைச் சிலகாலம் கருகாகிலும். அபிழத்தச்செய்குளேன். இச்சையால் சிவரபராதமுதலிய செய்ய உண்ணியவர்களை முன்சொல்லியவனாக இம்சித்துப் பிதது அவர்கள் மூன்பு இச்சித்தவண்ணம் சிலது அடை எழுந்தரர்கள் ஐந்தாமடுக்களில் ஆழ்ந்து உன் பித்து ஈங்காராஜாவாகும்படிசெய்து மனம்கிற என்னதுதோ புத்தியை நிராகர்த்தவாகிவிடும்படி உண்ணக்க

ள் முதலானவர்கள் மந்திரிமுதலியவர்களாய் முன் இச்சி
த்ததில் சிலவகை காட்டவும் அதில் அடைதற்கான சில
வதுவைக்கட்டவும் செய்குவேன். அவர்கள் இச்சத்தருவாய்
அமர்ந்து அலைக்குங்காலத்திற்கேரேட்டரகையடைந்தபோது
அவ்வப்பராதங்களை செய்ய எண்ணிய அச்சென்மத்திலேபே
ருருளிக்கசங்கமம் என்பதல் நன்றையேனும் விருமபி அவ்வப
ராதமன்னிப்புக்கேட்டிருந்தால் கேட்டஅளவாய் நல்லறிவு
தோன்றுப்படி மனம்முதலியவர்கள் இசைநார்கள். உடன்
அவ்வழிபற்றி அச்சமும்பக்தியும் வினைந்தால் அவர்கள் குமர
ணாவஸ்தை ஜாஸ்தியின் நியுமம் மஜன்மங்கசத்தில் அப்புக
கவும் மனம்முதலியவர்களால் கூட்டுவிப்பேன். சதன்மங்க
கைப்பற்றாரயின் மேலும்மேலும் அபராதிபாகும்படி உபகர
ணங்ககைக்கட்டி முடிவில் எண்ணுணவதம் செவிப்பே
ன். ஹேமர்க்கண்டா நீ சிவாபராதம்முதலியவையோரதால்
உன்னை பாசத்தால் கட்டப்பட்டாது என்று பரிதாபப்படுகி
றேன். நான்சொல்லும்புத்தியைக்கேழீடு என்னுடையவர். எ
ன்று சாந்தசித்தமாய் உரைத்தார். ப

அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட சகன்டேயர் சஞ்சலம்
அடைந்து என்னுணனித்தயின் சேவதவிதியைத்தயிர்த்து
ரிஷித்தகாரியங்களைச் செய்பவிலில் சிவாபராதம் சிவாபரா
தங்களைச் செய்பவிலில், தபசில் அஸகலியமாய் கச்சிக்
சிவபூதரில் அடைந்தவிலி அபகத்தர் அருக்கு அலையாதி

அவர்க்கால் ஆகிபெற்றிருந்தும் எனக்குக் கலையம் உண்
மாய்நிறை. என்று கலங்கி மனதுஷுக்கிய பின்னும் பீரம்
மாயபதேசித்த அகிதரசத்தையப் பூரணப்படுத்தி அமுதகிய
சத்தை யடைந்தால் காஜஜயம் பெறலாம் என்று தைரியங்
கொண்டு கெம்பிரத்தாடன் ஹேம காலா சிவபக்தர்களுக்குவித்
னம்செய்பவர்கள் சீக்கிரம்கித்துவிடுவார்கள் என்பதை நீ அ
றித்திலேயோ. சிவபக்தர்களைநின்றுநடந்தால்கட்டிவது மத
யாணையைத் தர்மனா தூலாகட்டிவதைப்பொத்தும். பாற்கட
லில் விஷ்ணுவாதியதேவர்க்கால் கடைந்தெடுத்த அமுதில்
தோன்றிய சயஞ்சதால்கையுணைக்கு விக்கம்செய்து சிவாப
ராதம் பெருமல் சிக்கிரம் உன்புரம் செல்லென்று தூங்கும்
தரும்பாம்பைத் தட்டிவிழுப்புவதுபோல் சொன்னார்.

சொல்லும்வார்த்தை முடியுமுன் காலன் அந்நயக்கோ
பத்துடன் சருமயேபோன்ற ரூபகமொண்ணிராசில்காலாக்கினி
யுக் கண்காதுவாய்மூக்கில் தாக்கினியும் ஒங்கினிந்து சிதந
சைசனில் குலம் பாசம் கச்சம் தண்டமும் நவலோகமலைகள்
நவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு ஆவாச்சிக்கோடுகால்திண்டி
கீரளமாய் உருக்கும் தென்பாலைகளும். ஒருபல்லின்வழி
திதுபிச்சித்தும் விஷத்தால் நவலோகமலையரையில் கறுக்கச்செ
ய்யும் பாம்புகளும் மார்பில்வினைந்த. ஒருகண்ணிமையள
வில் சர்வவடிவங்களையும் பஸ்மசாமரக்கும் பிரளயாக்கினி
போல் கோருபம் அடைந்தார். என்று குதபுராணிகர்
புகன்றார்.

காலசம் ஹாரச்சருக்கம்.

ஹேரிவிதகளை நீதியில் தவறின் மெய்யென்னும் மயிர்க்
காம்பில் ஓட்டித்தொங்கும் பெரியமலை உடனே சிரசில்
விழுந்து அனலழியுக் கழிந்தப்பொருந்தும் சிம்ஹாச
னாதிபதியாகிய காலனை ஈசன்-மார்க்கண்டனூல் மாய்த்த வித
த்தைக்கூறுவேன்சேனாங்கள். மஹாநோபத்தையடைந்த தா
ம்மராஜன் மார்க்கண்டனோக்கி அடாமிருகண்டு புதல்வா
நீ சிவனைப் பூஜித்தால் காலத்தை மாற்றிவிடலாம் என்ற
துப்புத்தியை அடைந்து என்னைக் கேவலமாய் எண்ணினாய்
பூமியிலுள்ள மணலை எண்ணி முடிந்தாலும் என்னால் பிடித்த
இந்திரன்களை எண்ணிமுடியுமா இளவற்ற பிரமன்களும்,
அனேகம் விஷ்ணுவும் என்மூலமாய் வயம்டைந்திருக்கிறா
கள். என்பராக்கிரமத்தைப்பார்க்கிறாயா தமது அடியிடத்
தன்பு ஊறிய எளிபார்க்குள் விளங்கும் சிவனால் உன்னை இர
கூங்க மூடியுமா உருத்திரனுடைய தூற்றொருகலைகளிலொ
ன்றாய்ப் பிரிந்து ஜீவதண்டனையளிக்கும் நான் என்றும்பிரி
யாது ஒன்றாகிய பூரணமாக விளங்கி உனக்கு அருள்தர ஏது
வாகும் நீபத்தியில் சிறந்தவன் என்று இரங்கினேன் சிவன்
உனக்குள் வசப்படுவாரென்று எண்ணி என்னையும் அச்
சிவனைப்போல் தேவலமாய் எண்ணிப் பூஜைசெய்தேற்ற

னேன இனிவிடேன். என்று அண்டங்கள் அதிரக்காச்
சித்து அனல்சிதறும்படியான வட்டமான கண்களை நிலை
யாது விழித்து சந்திரனைப்போன்றவனாவாயுள்ள நோதந்
தங்களை நமதறவென்று கடித்து அக்னியைப்போல் சிவந்த
காக்கை மடித்துமுன் காட்டி மனோபான்றமகிஷத்திருந்து
விரைவாய் மார்க்கண்டேயர் முன் நெருங்கியவுடன் மார்க்க
ண்டேயர் அதிவினாவாயோடி அருதலிசைத்ததுடன் ஒன்று
ய்ப்படிந்து தயாநிதே அடைக்கலம் என்று நீர்ச்சிந்தையா
யினார். அத்தயுக்கோபங்கொண்ட சண்டன், அமுதிசன்
விளங்கும் கொப்பக்கிரகத்தினுள் செல்லமாட்டாமல், புரு
ஷஸையாகிய நத்திவிளங்கும் தவத்திநின்றபடி சற்றேனும்
சஞ்சலமடைந்தமையால் என்னால் தண்டிக்கப் படுவாயெ
ன்று மார்க்கண்டேயருடன் சிவலிங்கத்திலும் பாசத்தை
சர்வப்பிராணிகளுக்கும் பிடித்துச் சகல உலகங்களும் நடு
ங்கும்படி வீசிவிட்டு பிச்சம்போதே ஸ்தூலகுக்குமம் என்
னும் இருபுறியும் கரிய காரணம் என்னும்ஒருபுறியுமட்டிம் உட்
சென்றது. சர்வஜீவன்கட்டும் போசயோகைங்கட்டும் சர்வா
ண்டங்கட்டும் சிவத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள அபிராமசந்தரி
யென்னும் சக்தி நமதன்பன் மார்க்கண்டனைப் பிடிக்கும்படி
காவன், நய்பேரினும் பாசத்தையிசிய ஞற்றத்தைமுன்னிட்டு
காலனை வயமாக்கி மார்க்கண்டேயனுக்கு அருள்தரும் தரு
ணம் இதென்று அமுதிசர்க்கு உணர்த்த அக்ஷணமே ஈசன்
காளமேகம்போன்ற சரீரமும் விரிந்ததீப்போந்தேசக்களும்

அம்

காலசம் ஹாரச்சருக்கம்.

கத்தி கேடயம் தனுசு பாணம் பரசு சூலம் வஜ்ரம் சூரம்
அங்குரி தாங்கிய எட்டுக்கரங்களும்கூடப் பாலமாலையும் கங்கண
மும் இரத்தின் குண்டலமும் தங்க அணகுரானும் சீர்ப்பப்
பூணலும்புலித்தோல் ஆண்டயும் யானைத்தோல் உத்தரீயமும்
வீரகண்டாபணியும்பிளங்க அமுதநீங்குகிளின் மும் வாலாம்
பிளையென் னும் சிற்சக்திபுடன் மிகப்படுகொண்டகிம்மம்பேர
லதோன்றி ஏமனை காக்குப்பிழைக்கிப் பல்செரியும்படி சூலத்
தால் குத்திபாதத்தால் அகத்துடன் பைமாய்ப்படி உதைத்தார் கர
லகாலன் எதிரில் பத்திரகாளி, தோன்றி நயத்தனள் மார்க்கண்
டேயருக்கு ஈசன் அருள் செய்யும் வித்தலைக்காணும்படி
அக்குலந்தருந்த மாயாநிழலிகள் வலிஷ்டாதிநிஷிகள்
விண்ணவர் மண்ணவர் பன்னகர் கருட கரந்தர்வ சித்தயித்
தயாதரங்களும்கூட அனந்தமயமாய் சீரமேற்கைகூப்பி
அருவிவாய்க்கண்ணீர்சொரிந்து ஹரிஹரஹரவென்று அரந்தி
குதிரகணமாய் பரமார்த்த கீர்த்தம் செய்துநான் ஆதிசேஷ
ன்காலமாவனது அருள்மயமாய் இடக்கலை சிமேல் தாங்கி
ஞர் தேவர்கள் புஷ்பபமாசிபெய்து கீழுடலும் பெருங்கி
யதுபேரல் சங்கம்முதலிய வாததியங்களைக் கோலித்தார்கள்.
சிவசிங்கமர்கள் காலதுடத்தைப்பற்றி இழுத்தார்கள். கால
துதாவர்கள் நுயுதங்களை எறித்து வைவகவதப்பட்டணம் அ
டைந்தார்கள். மார்த்தகண்டேவர் மிகவிசித்திரமும் கருண்
யமாயும் விளங்கும் சக்திசிவத்தைக்கண்டு பேராணந்தமும் ம
மயிற்சுச்சுதக்கண்ணீர் சொரிந்து ஹரிஹரஹரவென்று

காலசம் ஹாரச்சருக்கம்.

அம்

அரந்தி சிமேற்கைகூப்பி ஒருமுகுந்ததாலும் சிவசக்திவை
பார்த்தபடி சித்திரப்பிரதானமபோல் நின்று பின்பு கரீரப்
பிரக்தைபுண்ணாமி பிரதக்ஷண மலகாரச்செய்து திருமுன்
னின் னு திரிபுரம் எரித்துத் தேவர்களைக்கார்த்தசந்திரசேகர
பேற்றி பதம்பாடிபோற்றி ஸுலாடிகேத்திரா காமதானு
பஸ்மோத்தாஸித்தேசர் அகச்சாகரஹார எகநாதா செஷசர்
மாமகாரண பிரம்மகுஜிதபாதா விஷ்ணுவேத்திராச்சிதபாதா
செங்காதா நாககுண்டலா சிவபவாகு காரதாதிமுன்னே
விதபாதா புவனசுவரா அந்தகாராஸம்ஹாரா ஆசிரதாசுக்
தாசுபோசேசாஸ்வவாண்டசேத்திரா இரத்திராசுக் ஸஹஸ்
ராக்ஷன் என்றதும் அவித்ததாபரமாய் பரணு சண்டிகே
சுவரபுஜிதபாதா நீலகண்டா மாஸ்டுஹஸ்தா அகச்சம்ஸார
ஸாகரவராக நாசுனா கர்வாடா நாசுனா தக்ஷயக்கு நா
சனாகிரகுணாதமஸ்தாபா நகி சித்தி முக்தி யனுக்கோ
சர்வகத்தருபுதுது புத்தா அககரஹா முகுத்தாச்ச சிதபாதா
நாசகிக்கரஹா ஆகாசவந்திரா பூதகாதா பராபரா அந்திய
கீகரஹா வேதப்பிரஞ்ஜிதா சக்திர சூர்யாச்சுனிமண்ட
ல மத்தியவாகா சிநுஷீத்திசம்ஹாரசுருத்தியா சர்வலோ
கவாசா மாயாஸ்வரூபா மாயாஹுதிர ஸ்கந்தகணபதிடாகா
தேவதேவா சகவாஸபரமேசுவரா கிருபாகரா ஜகநாதா ஆன
ந்தருபா பரிபூரண அனந்தருபா அனந்தருத்திரரூபா அனந்த
சக்திரூபா ஆத்யதந்தவாஸக்சேகா வித்தயாதத்தவஸ்வரூபா
சிவதத்துவஸ்வரூபாதிதத்துவபதே அஷ்டகலாசகித அசேகா

மருபா பஞ்சகலாசகித சசனரூபா சதுஷ்கலாசகிததத்புரு
ஷ்ருபா ஷ்டகலாசகிதசத்திடோஜாதரூபா திரயோதசகலாசகி
தவாமதேவஸ்ரூபா பஞ்சாசகாசகிர சதுஷ்டிஷ்டப்பிரகா
ஷகாரூபா துவாத்திரிமசதத்துவஸகித உகாசரூபா ஜோ
டசகத்துவஸஹிதம்ரூபா அஷ்டதத்துவஸஹித ஏகரூபா
ஒங்காஸ்வரூபா பிரணவார்த்தஸ்வரூபா அஷ்டப்பிரகாஷோ
டசுமர்த்தி ஸ்வரூபா அஷ்டமசதிதத்துவஸ்வரூபா அஷ்ட
குணஹங்கிரகா ஷாட்குண்மஸ்வரூபா நாசாஹிதஸ்தானவா
சா குர்டமண்டலவாசாண்டஸ்தானவாசா புருமத்தியவாசா
ருஸஹஸ்தா தமஸிபாட்கு ஹிடஸ்தானவாசா நாதமத்தியவா
சா சந்திரபிம்பவாசா ஸ்வமங்களா ஹங்கிரகா சிவஸ்வரூபா
குண்டலிஸ்வரூபா திரிசகஸிஸ்வரூபா திரிபாக்ஸிஸ்வரூபா
சதாசிவஸ்வரூபா சாந்தா மதேவவா பிளுகதரா அனந்தாஸ
னாதிபதே வஸிஸ்வரூபா ஹிதாஸனாதிபதே க்மாஸுதிபதே ஆசா
ஸனாதிபதே மலாஹிதா ஆத்மஸ்வரூபா யோகிஹிதகயகமஸ
வாஸாடோகத்தால் அமியுஸ்வரூபா ஸாராயத்தர்க்கனசுரு
பாகரா அனந்தபாதா அனந்தமூர்த்திஸ்ரூபா தேவாஷ்டபிரகா
ஷ பகத ரிஷ்டபாசனா காலசம் ஹாரிச் அக்ஷண்டரூபபோத
ற்பேர்த்தி என்று துதித்தனர். சா ஸசரீரத்தைப்பிளந்து ஸர்
வத்தைமுத்தமுத்துவாஸ்துல ரூக்குமருக்கும சித்தய்க்லபாணா
னசிவபிரான் ஹே முனிசதா நீ ஏழ்ஜனம்மம் சிவபூஜை வசூவா
துசெய்தும் பிரம்மதேவஞன் தீர்க்காயுல்பான் பவவென்று
ஏழ ஆவர்த்தி ஆசீர்வதித்து உபதேசித்தப்பெற்று அஷ்டப

தேசம் கொண்டேற்றி ஏகபரிபூரணமாய் ஏழு உசவாச்சவாச
காலமவனரில் எம்மையடைந்திருக்கிறும். ஆனதால் உவ
க்கு ஏழுகல்பம்வனரில் ஆயுள் வளர்த்திருக்கிறது. எப்பொ
ழுதும் பதினாறுவயதாசிற பெளவனப்பருவத்துடன் இருப
பாய் நம்பாரோகம் கிம் மதிமளவாச்சமதருன் பெறுவா
ய். நீயிகப்பத்திவி. சித்பகம் அடைவாபென்று திரு
வாய்மொன்று சித்பாகிற ஞானத்தைக் கடைசித்து இவ்
கத்துள் உணமமோகம் மறைந்தார். மற்றைய தேவாதிபர்க
ள் மார்க்கண்டேயனாயும் திருவருளையும் வியந்து புத்திய
சினகாலம் அகீரு வசித்து தந்தகன்பதிபடைத்தார்கள். மா
ர்க்கண்டேயரின் மீதாபிகாச்சகன் பதினாறுநினைந்த தம்
து சதன்கதி எவ்வாறுநிற்றா என்று கிலேசமுற்றிருப்பதை
சித்தியத்துடன் ஸர்வவியாபகத்துவம் பெற்ற மார்க்கண்டே
யர் தெரிந்த அபரிஜயா முகாதிரகியன் கொண்டேவரும்பா
காசிக்குச்சென்ற பானு பெறுதறியிய பெரும்பேறுதரு
முதல்பாணாரகிய கயித நாப்தகத்தை நமஸ்கரித்து
முதிகரது திருபைப்பெருக்கையும் அவர்ச்சிசனூத்தம் ஆவி
ருவாரிலண்டும் என்றும் உரைத்து இளங்களைநம்பிவிடாத
லேபிற் றப்பசுவைஒத்து வினாவாய் கல்சைமுதலினைத் தெரி
குகொன்றி விலவவனம் அளபுத்தார்.

தமதபுத்திரானுசிய மார்க்கண்டேயர் உரைத்த ஸர்வ
தைமைக் கேட்ட மிருகன்மியும் மருத்துவனியும் பூரிசை

அச காலம் சம்பந்தம் எருக்கம்.

தோஷமடைந்து கற்பாத்தைச் சார்ந்தார்க்கு எதுகிடைக்காது சிவத்தைப் பூஜித்தால் சசனமும். கிடைக்கும் சிவபூஜாபுலத்தினால் பிரம்மா சத்தியலோகாதிபத்தியத்தையும் விஷ்ணுவைஞ்ஞாதிபத்தியத்தையும் அஷ்டயசலன் அஷ்டதிசாதிபத்தியத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அஷ்டதயர் சர்க்கரானம் விந்நவகர்வாசனம் முதலிய அஷ்ட அருஞ்செய்கைச் செய்து போதிகாகலத்தில் குடபமுனிபொறு ஸர்வவியாபித்துடன் சித்தியமாயிருக்கிறார். அவர் வக்கிரமூனி கிரஞ்ஜைத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். கெம்பிரஸாதம் எதைத்தராந் எல்லாம் தரும் சிவபூஜாபலனை யாரால் ஆறியமுடியும் பூமிகள் தான் என்பதை சிவாயக்கியமாக ஸதா ஏற்றி காத்தமாக இருக்கிறார்கள். பாஞ்னிகள் சராசரம் எல்லா சிவாயக்கண்டு அதை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஞானம் பூஜையால் கிடைக்கும். ஞானகுறியைச் சிவபூஜைசெய்யப் படுகின்ற. சிவபூஜையால் சர்வசகமும் கிடைக்கும். சிவபூஜையின் பத்தியவால் விரும்பியபொருதனவும் அறிதன் விரும்பிய பெறலனவும் இல்லை. சின்னசிவபூஜாமகமை ஸயயும் பிராயம் ஞானாவர விசேஷத்தையும் சிவத்தையும் பலனாராய் ச்சித்தித்துத் தமது புத்திரினைப் புழங்கு அமுதவித்தத்தையும் அபிராமியம் பாரையும் தெரிவிக்கும்படி அத் தியத்தப்பிரியத்துடன் விவனவனத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள் என்று குசமுனிவர் சாற்றினார்.

கால சம்பந்தம் எருக்கம் முற்றிற்று.

15. கங்கை சருக்கம்.

கங்கைச் சரணிலாகினை கங்கை யமுனை ஸாஸ்வதி என்ற பிரிந்துகாணப்படும் தீர்த்தத்தைத் தினம் காசியில் சென்று கொணர்ந்து ஆட்டும் மார்க்கண்டேயசிஷியுன் சசன் தோன்றி அவைகளை ஆதிபரமுள்ள சங்கையைக் காலுடைய அருவிய பரசிவர்க்கனகுரால் பெய்கை வந்தவித்தைச் சாற்றுகிறேன் கேளுங்கள்.

சசனல் காலன் மடிந்து சன்னிதியில் முப்பது வந்தடைதூரம் பதிந்து ஓடிந்தகுலமும் அனந்தபாசத்துடன் மலை போல பிரேதமாய்க்கிடப்பதைப் பாரகாலையதைத் த அதிர்ச்சியால் பாதித்திருந்திருந்த பெருகுஞ்ஜலத்துடன் பினத்திப்பெருகும் உதிரம் போராய்ச்சிச் சுவனியுள் மார்க்கண்டேயர்கள் தெர்மமரஜனை நான் சிவகடாகதம்பெறும்படிசார்பாதத்திலு மடிந்திரேளன் டு சிந்தித்து அமுதவிக்க பூஜையின் பொருட்டு அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து அருதபுஷக்கரணியில் மூங்கித் தினம் உஷ்காலத்தில் புஷ்பங்களும் பூதாலைவேத்திய சாமான்களும் சேகரித்துக் கங்கை கமலிதிப்படி ஆறுகாலபூஜை செய்துவருகையில் சிவகாலம் சென்றபின் அமுதவிக்க தரிசனூர்த்தமாய் மூன்று வருஷத்திற்குமுன் புறப்பட்ட ம

ருத்துவதும் இருதன்மும் மத்தியிலுள்ள தீர்த்தத்தினால்
முற்றிச் சிலநேரம் மெய்துகொண்டு விலகலும் வந்த
சேர்த்தார்தன் மாரக்கண்டேயர் ஆதர்ப்பிரமாணமாய் அரு
திகவா அசோமியமாய்ப்போயும் மாத்திராபூஜைசெய்த சன்
புகேசுவரபூஜை செய்துமுன் ஸ்தூல மாத்ரிகாவாகிய மரு
துவதிகையும் மிருகண்டேயனையும் கண்டிலணங்கி மிக்க
ன்புடன் சிவதெவிரணம்செய்திவம் அபுமத்துவாரும்பொ
துகண்டியாபுஸ்தியர் மிருகண்டேயன் பன்னியுடனோக்கி
விதிமிருந்த உங்கன்புத்திரனால் திரிதேவகப்பிராணித்தியுப்
முற்றும் பெற்றார், சசன் அபுமத்துவாரும்பொது
திரிதேவக அருவியப்போது தமது ஸ்தூலபிரகைய
தெனையப் பரமசிவகிய புண்பமனங்கித் தரிசித்தல் மு
தலால் அகந்தியாபுஸ்தியர் பரமசிவமாதன புண்கள
தன் லிங்கப்பிராணித்தியை இவ்ரு வசிக்கவென்று ஆ
தாமித்தபர. உபத்தியிருக்கிறும் அவைவகை முன்பு தெரி
த்திசின்மேல் அங்கு செல்லுங்கள் என்று உரைத்தார்
அம்முனரிவர்களைத் தப்பி அன்போபெணித்து அவ்விரு இ
லிங்கத்தையும் முன்பு தெரிசித்து அமுசலிங்கத்தையப் பரிவா
ரத்தெவகதருடன் விதிமுறை தெரிசித்துப் பணிக் தபா
ற்றி தங்கள் புத்திரன் சண்டிகேச பூஜைசெய்யத் தாங்கள்
தரிசித்துப் புத்திரனை உழைத்துக்கொண்டு சன்னிதியில் மு
வரும் பணிந்து புத்திரனை மிக அன்புடன் தழுவி முத்தமி
ட்டு அபுமத்துவாரும் கண்மணி நீ எட்டாக்கனியை எம்மு

ண்டு இவ்ந்தாய். நாங்கள் உன்னால் இருதார்த்தராஜே
மண்டி புகுந்து மணமேட்டில் முன்னமேயுள்ள தமதாச்சி
யம் மீசன் அபுமத்துவாரும்பொதுவாகிய மாத்ரகாம்பாள்சமேத்
ருகார்த்தேவகனை அங்கு ஸ்தாபித்து விதிமுறை பூஜித்த
புத்திரனுடன் புஜித்தா வசித்து வருகையில் மாரக்கண்டே
யர் அபிரமியமப்போயும் அபுமத்துவாரும்பொது தினம் முன்
அகல்பூஜைசெய்து சதா சிவத்தியானமாய் இருக்கார். ஒரு
நாள் சீரேறோஷகால் பூஜாந்தத்தில் அன்பில்கட்டும் சசன்
அபுமத்துவாரும் உண்பதேவகத் தோன்ற மாரக்கண்டேயமு
னிடே உண்பத்தியை மெச்சினும் உனக்குவென்றபுது அ
ருளுமேலாம் என்று மந்திராசத்தடன் இருவாய்மலந்தன
மாரக்கண்டேயர் உடனே நமஸ்கரித்துச் சீரேறனைகூப்பி
சுவரமிதமது பூஜைருபை என்னிடத்துள்ளதால் சம்பூர்ண
மாரணன் லோகோபகரார்த்தமான சிலவரம் அருளவேண்
டும் என்னால் ஏமன் தமது உருவிலும் பாசம்விசிய குற்றத்
தை மன்னிக்கவேண்டு. இத்தலம் தபசித்தி சிக்கிரந்தரு
வகாரும் புண்யம் வளர்ந்தாயும் இருக்கவேண்டும், இவ்ரு
வகையும ஜகதர்கள் இருபத்தொரு ஜன்மத்திற்குள் முத்தி
யடைவோமென்று, சதாமயமான உம்மை வில்வம் அங்கு ப
ஷ்பம் அகந்தையால் அச்சிப்பவர்களின் ரோகம் நீங்கிப் பூ
ரணுயாகவேண்டும். உமது அருள்மயமாகிற மிருத்புத்ர
செய மஹாமந்தி முன்றகார்த்தை உள்ளத்தில் கூட்டுவோர்
கள் தீர்க்காயும் ஞானமும் ஸ்ரீதாய் அடைவோமென்று.

அ.அ.

கங்கைச் சருக்கம்.

வாயுவேககுவிசையால் தினம் கொண்டு வரும் பூங்கனையை அன்பர்கள் வாரும் சபமாய்ப்பெற்று உமக்கடிமெபடி அருள்செய்யவேண்டும். என்ரு பிரார்த்தித்தார். பார்த்திசமேதன் இதன்பூர்வம் இருகப்படுதலுத்தலெனது அபிஷேக கெங்கை ஜாதிகொடியுடன் உதிக்கும் உபதயகாலத்தில் தெரி சிக்கலாம். நீ விரும்பிய யாவும் உத்தேசம் என்று அருளி இலிங்கத்தையாந்தனர். உதயகாலத்திற் மார்க்கண்டேயர் மிருக ஸ்டேயர் முதலிய அனேகமிருஷிக்கட்டங்களுடன் பூரணக் குறித்த இடத்தடைந்து சிவத்தியானம் செய்தார்.

கூலரிஷிகளே ராதந்திரகல்பம் திரேதாயுகம் பாவரு தும் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அபபதிசுத்திரஉதை ரத்தில் சர்வகணங்களுடன் விருஷபாருடாய் இடத்தையாந்த மாதுவிளங்கப் பரமன் உதித்தார். பாதிளத்தில் இருந்து கெ ண்கையும் அம்பேறுமளவில் உயர்ந்து தோன்றி ஜாதிகொடி யுடன் கூபமயமாய் பரிமளவாசனேஷமழ விளங்கிற்று. தே வர்கள் அஷ்டாதசவாத் தியகோஷம்பிசந்து பூமிமுழுதாய்ம றையும்படி பூமாரிபெய்தார்கள். பின்பு ஜெல்லம் மோர வந்தம் அடைந்தார்கள். சர்வரிஷிகள் முனிசன் பூகர்கள் தபசிகள் சித்தாதிகளும் அங்கு-னுடி ஆனந்தித்தார்கள் மா ர்க்கண்டேயர் அத்திவர்ப்புத்ததையும் விடையுடையானையும் கண்டு ஏகாக்ஷரித்தமாய் நின்றார். என்றுருதபுராணிகர் கூறினார்.

கங்கைச் சருக்கமுற்றம்.

பிஞ்சிலச் சருக்கம்.

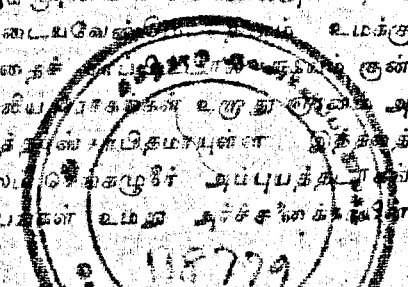
கைம்சரண்யவாசிகளே முற்கூறிய கெங்கையின் விசே ஷத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். பிரம்மாமுதலான தேவர் களும் சனகாதிமுனிவர்களும் வியாசாதிரிஷிகளும் விசுவதே வர் வசக்தன் பிதர்க்கள் மருத்துக்கள் ரிதங்கள் கணங்கள் தாம்புரு நாதர் திரேணவர் முதலிவர்களும் கங்கையின் பிர வாகத்தங்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து மாதுகூறுடைபூநனைப் போற்றி சிந்தார்கள் கைலாசபதி மார்க்கண்டேயரையும் மற் றையரிஷிகள் முதலானவர்களையும் அருட்கண்ணுற்று அன் டங்களின் உள்ளும் புறம்புமாகும் எமது ஜடைபிலும் இகடபிலுமுள்ள சக்தியே அருதமயமாசிய செங்கையும் ஜா திக்கொடியுமாய் எமது அன்பர்கள் யாரும் கலாமாய்ப்பெற் று உமக்கட்டி அர்ச்சித்துப்படி வந்திருக்கிறது இவைகளின் தெரிசைத்தால் ஓர்முழுத்தகாலமோகூர்பெறலாம் என் னு அமுதுதும் ஸ்ரீகுருக்கரத்தால் அபபத்தாறுபிரக்கோ டி தீர்த்தல்களையும் ஆகர்ஷித்து அக்கூபத்தில் ஸ்தாபித்து அப்யக்ஷணம்செய்து இத்தீர்த்தம் மிககிளேஷ்டமுள்ளது புண்யந்தையும் தபத்தையும் ஸளர்க்கும் இதில் அறுபத்தாறு பிரமகோடி தீர்த்தத்தையும் எமதுகரத்தால் கூட்டித் தந்திரு க்கிறோமும் அனதால் அத்தீர்த்தங்களின் பலனையும் அருதபல

னையும் தரும் மார்க்கண்டேயரபக்தசிரேஷ்டன் திருமுதல் உத்தரகாசிக்குப் போகநிலவெதின் இக்கலையால் அபிஷேகிக்கலாம் இத்தரங்கிதொழியை என் கவனிபர்கத்தில் ஸ்தாபித்து அபிஷேகப்படுத்தல் எம்மை ஸர்க்குக்காரம் இக்கொடி எப்போதும் எம்மிடத்தான் னது. இத்தீர்த்தத்தனை எம்மது சொருபமாகிற அமுதலிங்கத்திற்கும் அதன் முன்னும் இடமாயும் உள்ள அபிஷேகமகந்தரிக்கும் அபிஷேகிக்கலாம். வேறு உபபேரகம் செய்வில் ஆபுளாகுதலாகும். இதீர்த்தம் மார்க்கண்டேயர் செட்டிதொண்டபடி எம்மால் அகப்பதினத்தில் உத்தரகாசியால் இதற்கு மார்க்கண்டேயரீர்த்தம் எனறும் மிருத்புஞ்சொதீர்த்தமனறும் அகப்பதிர்ந்தம்என்று பெயர் விளங்கும். நிறயம் ஸுடைந்த பார்க்கண்டேயரீர்த்தத்தில் பக்தியோடு படிந்து ஜாதிகொடினைத்தெரிசித்து எம்மைச்சிந்தித்து ப்பணிபகர்க்கு தீர்த்தமுதல் வேண்டிய எல்லாநிறையம் தருவோம். பங்குனிமகதம் அகப்பதிர்ந்ததீரம். கூடிய அத்தினவதைபத்தில் சர்வஜனங்களும் ஸ்ரானம் பண்ணலாம். அன்று இதீர்த்தரால் எங்கத்தலத்திலுள்ள இலிங்கங்களுக்கேனும் ஆத்மார்த்தபூஜைக்கேனும் அபிஷேகத்தால் ஆத்மலாபமும் ஆபுளவிர்த்தமும் அடைவார்கள். இத்தீர்த்தத்தில் விளமிச்சம்வேர் வலத்தான் சுந்தணம் சுந்தம் கலத்த அமுதலிங்கத்திற்கு ஆட்டிணல் அஷ்டடைகவரியுத்திர போகபெரிக்கியுமும் ஸ்ரானமும் பெறுகார்கள். குருஷணபக்தம் அகப்பதினத்தில் அருஞ்சுதயகாலஸ்ரானம் செய்தால்

ஆயிரம் கோதானபலனும் நானா அசுவமேதபலனும் பெறுவர். இத்தினம் அருஞ்சுதயகாலில் இதன்சார்புள்ள தடர்கத்தில் படிந்து கணநாதரையும் ஸ்பரிஸ்ப்பும் தியானித்து இரத்ததீர்த்தத்தின் கலாத்தெரித்து திரியும். பக்தியும் மம் ஸ்டடங்கம் காயத்தரி ருத்திரம் இவைகளில் ஒன்றேனும் அபிமந்திரித்து ஸ்ரானம் செய்தால் பிம்மஹத்தி முரலிய மஹாபாபங்கள் நீங்கும். இதில் ஸ்ரானம் பண்ணக்கடைக்கா ஸ்டட்டாலும் இதை ஸ்ரானைய்ய தியானித்தால் அதுவரையில் ஆகாமியிய உதிச்சாமல் பஹாநோபலன் அடைவார்கள். பங்குனிமுதல் சொலியை காலத்தைத்தெரித்து ஆக்காலத்தில் இதைப்பானம் பண்ணினால் ஆபுளவளரும். ஸ்ரானம்கடும் சகலசெனபாக்கியங்களும்கண்டாகும். மந்தையரால் புஜித்தால் மண்ணைவெடித்துக் கண்கள் பிதுங்கி குடல்நீர் சண்டம்மிகக்குக. இத்தீர்த்தரானம் பண்ணுங்காலம் மீனவா கியாகும். இடம் எம்மதுன்னியாகும். கொள்வதுமஹான்க லால்ஆகும். பெரும்பிறைவலதகல் முனைய்கிழ் இடக்கா ஸ்ரானையமபிற்பது ஸ்ரானம் கண ஸ்ரானம்விரியது கோதானமக வலப்பிளாடி. இ-முன்னணிதாங்கி குருமுன் கியித்தது நீட்டி தீர்த்ததானாசிந்தா தானாயையும் குருவை யும் எம்மையும் பார்த்தபடி தாக்குதலுமாகும் மனம்ஒன்றி நாயினதாகும். மனம்சுரைய அன்புநங்க்கடுவதாகும் கங்குசெண்ணப்பேரம் மஹாதாகும். பஹாமிருத்புஞ்செய்மத்தம் ஆபித்தலுந்துவதாகும். இத்தீர்த்தத்தைப் பங்குன்காலம்

இடம் சொல்லப் பெறும்முறையாகும்புறத்திலுருவாய் இணங்கும் முன்னுணைகட்டி. அகப்பின்னுணைகையும் வாழ்வாறு அமர்த்துநீர்மற்றுப் பங்குனி அகப்பதிர்ந்தமரையும் மரக்கண்டிப்புநீர்மரையும் மிருத்யுஞ்செய்ததமரையும் முன்னுருகிற தீர்த்தத்தைச் சிந்தம் மகிகேடமரு இலகுவாகும் முன்னுண்கும் இணங்க ஆசமளப்பண்ணும்படி தீர்த்தத்தை அனகையமபெண்ணி அளிப்பேரர் இடர்உவவார்கள். இத்தீர்த்தத்தை வலக்கையில்தாங்கி உண்ணாது தாக்கியித்தமேறுமா இடக்கையால் உண்பேர் மிக அபராதியர்வார்கள். இத்தீர்த்தம் சாமிவில் செங்கையமுனைரஸ்வதி பென்று பிரிந்து காணப்பட்டி ஒன்றாய் ஊரும். பிரம்மரத்திரமாயி இந்தலத்தில் அதிரகலிகபமாய விளங்குகிறது. இத்தீர்த்தத்தை அகப்பதினில் த்தில் பெறுமாடி கமது அன்வர்களுக்கு அளித்த அகர்கள் அன்போடு எமக்கு அபிஷேகப்பர்களாயின் அவர்களுக்கு உண்டாகும் பலன் தீர்த்தம் அளித்தோர்க்கும் கிடைக்கும். தீர்த்தத்தைப்பெற்றத் தீர்த்ததல்முதலான அபகாரமசெய்பவர்களுக்கு இடிண் அன்கி அத்தனல் அடைபு மதண்டனை அளித்தவர்களும் அடையும் தரமாவார்கள். கம்பால் பூரண ஆனந்தம்பெற்றோர் ஈனர்கட்டு வருசமயம் அளிக்கின் ஈனத்துவம் நீக்கும் அகப்பதிருந்தி தாக்கியி த்சம் பாணம்பண்ணுதும் ஆயிரம் சந்திராயணபலன் அடைவார்கள். இத்தீர்த்தத்தை தரப்பணமயண்ணுவோர் கன்பார்தம்வனரயில் திருப்தியடைவார்கள், பச்சபத்தப்பட

டலர்கள் ஐந்தில் ஒன்றாய் எண்ணுவார்கள். பூர்குன்பங்கலில் சொற்பபுண்பமும் இல்லாத மஹாபாதின இத்தில் படித்தபருஷோகனை தெரிசிகம்பெறவும் ஸட்டார்கள். இத்தீர்த்தத்தலவரில் தீர்த்தம் தானம் சிவபூஷி முதலியசெய்யின் பவன் ஒன்றுகொடியாகும். இதனவறவாய் பக்கத்திலுள்ள பனிசொண்டிர்ந்தத்தில் இத்தீர்த்தம் வருஷாகாலத்திலு் வயிப்பொருத்துமாயின் நான்கு இதோடொத்து அமுதபூரக நிமிர்ந்தும் வட்டுகோன்றுது வகநிபர்கமாகும். என்னும் கிருபையோடும் மரக்கண்டையர் அறியும்படி. அருளிய கலபசாலை மரக்கண்டையர் பணிந்து கவாயித்தீர்த்தத்திலு் ஆயிரம்உரு மிருத்யுஞ் செய்மஜெபித்துக் கலசத்தில் நிரப்பி உமக்கு அபிஷேகப்பவர் நித்தியானந்தமபெறவேண்டும். அந்தநிரம்மால்யத்தைப்பூஜிப்போர் அபயிருத்யுஇல்லாதிருக்க வேண்டும். ஜன்மவருடும் மாதும் வாரம் நகூத்திரதினக்கலில் உமது உருவாகிற அமுதசிக்கத்திற்கு அபிஷேகத்தால் நவக்கிரககோஷம் நீங்கும். இம்முடி, சங்கராதி அபனம் விஷு கிரஹணம் பித்திரிம் முதலிய காலங்களில் அபிஷேகப்பவர் நித்தியசத்துவத்தியடையவேண்டும். உமக்கு அபிஷேகித்த கிரமால்யத்தைத் தரப்படுகிறோதலுதலும் குன்மம் குண்டி ஜீவசம் முதலிய பிராகதிகள் உருதுருனை அடையவேண்டும். இத்தீர்த்தம் சாமிதமரபுள்ள இத்தீர்த்தம் தவனம் தீலோதபலமென்கழுநீர் அப்புபத்தபுள்கள் அனயத்து அப்புபத்தகள் உமது அச்சத்தைக்கூற



அவர்கட்குவாதபித்தலெத்துமநாடி முறைபிசகாதாடிச்சகத்
தைநிலைக்கலெண்டும் அன்னியதீர்த்தத்தால் உபக்து அபி
ஷேகப்பவர் சர்ப்பன்களையும் இழந்து அபராதியாகவே
ண்டும். பிஞ்சுனிமாதம் அகபதிதவிர் மூற்றையகாத்ததில்
உமக்கபிலேகிக்காது உபயோகப்படுத்துவோர் கண்கள்
முனை குடல் கள் லீயி அப்படியுணர்வி மறஜன்மத்தின் முய
லகண்டன் குமரண்டன் முதலியவலிப்புனை யடையவே
ண்டும். தங்கனிடத்திருத்தவந்த இந்த ஜாதிக்ஞாடியில்
உண்டாகும் புஷ்பப்பங்களால் உபக்து அர்ச்சிப்போர்கள் சர்
வசித்திகளையும் அடையவேண்டும். இந்தஜாதிக்ஞாடியின்
ஒருபுஷ்பப்பார்ச்சினைபினல் மற்றைய புஷ்ப சகஸ்திரார்ச்ச
னை பலன்சன் அடையவேண்டும். சர்கபதியாகும் உமக்கு
அன்பிலா மஹாபாபிசன் உமக்கு அர்ச்சிக்காது வேறு உப
யோகித்தாலும் இக்கொடியின் மகிழ்வு அறியாது அழித்தத
குளன்னி முயன்றுலும் அன்னகற்பாகங்களை அடையவே
ண்டும். அதன் வேரில் உள்நிலைக்கண்டல் அறந்தக
மர்த்தல் அதன் அருகில் திபுண்டாக்கி உருவிய ஹிமனசெ
ய்வேர்க்களின் வம்சம் நாசமாகவேண்டும்.

வினாவினாவுபாதுவாதுகாருவோ தவறியோதவறு
வாருவாவினா தகாருவாதுவாருவோ

அர்ச்சித்தாமத்தில் இசன்னொருபுஷ்பப்பார்ச்சினைக்குக் கொடி
அம்புபார்ச்சினைபின்பலன் தரவேண்டும். மற்றபலன்களின்

அர்ச்சிப்போர் கோடிநிலைப்பலார்ச்சினைபின்பலன் அடைய
வேண்டும். கர்மமகண்டாள் தவிர பிக்கடிப்புள்ளியாவரும்
இப்பூவால் இரகில் அர்ச்சித்துத் தீர்க்காது அடையவேண்
டும். இதன்வழியுய் இன்னும் பூவுலகத்திலுண்டாகும் ஜா
திப்புஷ்பப்பங்களால் சிவனகஸ்திராமம் மிருத்யுஞ்செய்திரிச
தநாமம் அஷ்டோத்தராமம் அஷ்டாதசகாமம் இவைகள் உ
வாதது அர்ச்சிப்போர்கட்கு ரோகம் தரித்திரம் நிலேசம் அப
மிருத்யு காலபாசஇம்சைகளை ஒருபோதும் அடையாமல் தர்
மமார்த்தஞானமோகஸ்ததை அடையவேண்டும். என்றவா
ன்களைத்தீர்கட்டார். மதிச்சடைபார் தந்திரம் என்று அரு
ளி மறைந்தார். அப்போது கண்கள் சங்கத்துவனி செய்
ததுகள். தேவர்கள் துந்துபிமுதலியவாத்தியகோஷம்செய்து
மலர்தூற்றினார்கள். கோதாதிமுனிவர்களும் மார்க்கண்டே
யரும் சிவமாமத்தைக்கூறி கால்களைச்சீரமேல்கூப்பி கடித்
தார்கள். தர்மமதேவர்கள் ஜபஜபவேன்று ஒலித்ததுகள்.
என்றுருத்ர கூறினார்.

(16) பிஞ்சுச் சருக்கம் முற்றம்

17 சித்திரவிரதன் சருக்கம்.

வேறினிகளேனை மழுதல் நவசத்திலேபுமகிற தளி
ர்கோயுடைய பிஞ்சுவுத்தையும் பொருடத்தில் நிரப்பியதிர்
த்தத்தையும் தாங்கி அமுதிகளையுடைய ஸ்தலத்திப்பூஜி
த்ததிறத்தைச் சொல்லேன் கேள்விகள். தேவர்கள்முத
லிய எல்லோரும் தீர்த்தத்தை மிஞ்சுபுஞ்செய்ததைச்
செடித்து ஸ்தலப்பண்ணினார்கள். பார்க்கண்டேயர் மூலா
பிதாவிற்கு ஸ்தலம்செய்ததுந் தாதுமஸ்தானுஷ்டானந்
ர்ப்பணம்செய்து அமுதகங்கையை ஆஞ்சலிசெய்து சொளக்கி
யத்தைத்தரும்சுக்காபோதரி சிவப்பிழை சந்தேவதாசுவரு
சர்வரோக அநாவஷதருபி தாய்சரியநாசனி அமுதஸ்வருபி
பக்திமுக்கிம்களம்மரும் கவருபி சரியிஷ்ட்டாசனி சர்
வபோகாணக்கிரக கவர்க்கத்தரும்மர் ரிகினி திரிலோகாத்மச
வருபி ஜகத்யுதாரி ரேவதிசுவருபி ஜீவபாசநாசனி சாந்தருபி
நூனசெருபாகரி ஜகன்மாதா துக்கநாசனி மங்குளாணக்கிரகி
மூலப்பிரகிருதசுவருபி பரமாத்மசுவருபி போற்றிபோற்றியே
னதுதுதித்து இருகையேந்நி வேகெக்கா தாமதிக்கியுத்தில்
சாநித்தியமாபெப்போதுமிருந்து உன்னருவாகிறதீர்த்தக்
தை அமுதலிங்கத்தில் அபிஷேகப்பெயர்கட்கு சித்தியவிரோ
தத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். சர்வத்திராளு

சித்திரவிரதன் சருக்கம்.

௯௭

மகிழும்படி அருளுவிட்டு மென்று கிணத்தினின் றுத் தொன்னி
ளவற்றது பார்க்கண்டேயர் சர்வவிஷிஞ்ஞன் கெங்கையை
மூன்றிரதக்கணம் ஐந்துநல்லகாரஞ்செய்து சந்தபுஷ்பங்
கனால் அர்ச்சித்து, பொற்குடத்தில் தீர்த்தத்தைபுஞ் ஜாதிக்
கொடியையும் எடுத்ததுக்கொண்டு வேதபாராயணத்தடன் அ
முதீசர்முன்வந்து கெடத்தைப்பொற்பித்தமைத்து அமுதீ
சர்நிருதியில் சித்தாந்திழைப்படி. ஜிதக்கொடியைஸ்தா
பித்து அபிராமசுத்திரிப்பும் அநுநீதாரையும் காமிகா
கமவிதிப்படி இருக்கோகிணையாட்டிப் புஜித்தார்.
வேறினிகளே அசுபதிதீர்த்தத்தைப்பற்றி விவாசராற்றெரி
ந்த ஒருபூர்வசரிதீர்த்தத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். பா
ண்டியதேசத்தில் மிகுற்குணவானாகிய சித்திரவிரதனென்ற
ஒரரசன் வளத்தில் வேட்டைபாடி சிரமத்துடன் புண்டரீக
விபின் ஆக்கிரமம்மென்று அவ்விருடிபுத்திரனாகிய புட்கு
ரென்பவரைக்கண்டு பிணிந்து அன்னங்கேட்டார். அதர்க்க
வர் எனதுபிதா சிவபூகாரவேக்திபான்னம் அமைத்து மாத்
திரயானல் எனஞ்செய்யப் போரிருக்கிறார் வந்து சிவபூகாரசெ
ய்தவடன புஜிக்கலாமென்று உபசாரமாய்ச்சொல்லியும் அவ்
வர்த்தனையை அங்கீகரிக்காமல் தமது துதுவர்கனால் அன்ன
ங்கையெறித்துவரச்செய்து புஜித்து உட்காரந்திருக்கும்வே
ளையில் புண்டரீகர்வந்து அவ்ருடேந்தகவிஷயங்களைச்சதனால்
தெரிந்து அடாமர்க்கஇராசனே என்சுதனையதட்டி பூகா
ரவேக்தியத்திற்காகும் அன்னத்தைப்புஜித்து சிம்மம்போ

கொத்தித்துவிற்றிருக்கும் சிம்மமாய்விடுத்து மிகப்பெரியால் வருந்தி மின் பசுநளையென்கூலமாகிந்து ரௌரவாதி ராகங்கோயனுபவித்து அந்நகரம்முன்மடையக்கூடவாயென்று சபித்தார். உடனே அரசன் ரிஷியை சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து தங்கரின் அநேகமாயசியகான் பசியாற்சலக்கி தவறுசெய்துவிட்டான் தயாநகரூபியாகியதாங்கன் மன்னித்து சாபவிமோசனம் அருளவேண்டுமென்று பலமுறைவேண்டினான். அதற்குரிய இக்காரணை சாப்பப்படி அனுபவித்து விவாதியில் நய்ஜன்மத்தான் கோதாவரிதீர்த்தில் பார்க்கவரிவீரின் கருபாதோக்கம்பெற்று அவருடைய ஒத்தரீகளுடன் வில்வவனம் அடைகுறாய் அங்குள்ள அகபதிதீர்த்தம் உன்பேரில் ஸ்பரிசப்படும் அக்காலத்தில் உன்னுடைய சாபமீங்கி தீயயாரீரம்பெய்வாயென்று சாபவிமோசனங்கூறி மின்னும் பூஜாவேதத்தையுரிமத்துச் சிவபூஜைசெய்து புத்திரனுடன் புதித்தார். அரசன் ரிஷியளித்தசாபப்படி மிகத்துன்புற்று நாய்ஜன்மத்துடன் பசுவாதையால் ஹேமப்புதைவாசனபற்றி பார்க்கவாச்சிரமம்வன்றதும் பார்க்கவரின்கிஷயர்கள் அந்தராயைச்சகரிற்றாற்கட்டியிருந்து இம்சித்தார்கள் அதைக்கண்டபார்க்கவர் சிஷ்யர்களே இந்தராயை இம்சிக்காது அதைத்துங்கொண்டு அகபதிதீர்த்தமடிவாருங்கொண்டு கட்டளைரிட்டார். அல்லாக்கன்படி சிஷ்யர்கள் மாயைக்கட்டிக்கொண்டு வில்வவனம் அடந்து பங்குனி அரபதிதீர்த்தமாடுகையில் சிஷ்யர்களிலொருவர் வஸ்திராஜத்தை

அந்தராயின்பேரில் ஸ்னாபட்டாகப்பிழித்தார். உடனேயாயுருமாறிப்பறையுசித்திர நனதுருகு வாயெண்டிரைத்தியானித்து அத்தித்தத்திஸ் விதிமுறைஸ்தானஞ்செய்து பார்க்கவசெய்யர்களுடன் அபிரமியம்மையையும் அமுதரவிக்கத்தைபுந்தரிசித்து சிவதுரங்கனாற்கொணர்வத்கவிபானத்தில் ஆரோஹணித்துச் சிவலோகம்அடைந்தார். ரிஷிகளே இந்த அகபதிதீர்த்தஸ்தானபன்னு மிகவிசேஷமுள்ளது அதைமுற்புத்தெரிந்துணாக்க என்னுடையபாடுமொதும் சூதர்க்குறிஞர்,

சித்திரவிரதன் சருக்கமுற்றம்.

தருமராஜன் சருக்கம்.

மைசூரன்யவாசினர் ஒருநகரக்கண் னுற்று மாரக்கான் டெயர்க்காரஞ்செய்யும்வண்ணம் காலகையுத்தியிசன் மின் னுங்காலையுண்டுபண்ணினபோ அலிவீதகவாருகிம்மற்றன்று விரும்பிக்கேட்டார்கள். அதற்கு ரிஷிகளேசேனாக்கன் மாரக்கண்டேயர் தினம்முத்காலபூசைசெய்துவரும்காலத்தில் ஆயிரத்தேவனருஷத்திற்குப்பின் பூமி தேவிபிரமதேவனைச்சரணடைந்து ஸ்வாமியூலையில் மாரக்கண்டேயரென்னும்தருமராநபசியால் ஸ்சன் தருமராஜனைச்சங்கரித்து பிரதைநின்பாப

தண்டனையற்று அகருக்தியம்மேலாகியென்னுற்புபாந்தான்
கப்படவில்லை தருமராஜனையுண்டேயி னிப்பதண்டனைகளை
நடத்துப்படிசெய்யாவிடின பூபாபதன்மான்வகிகேன் என்
று முறைபிட்டான். பிர்மதேவன் இந்திராதிகேவச்சுருடன்
பூதேவியை அலழ்த்துக்கொண்டு வைகுந்தஞ்சென்று லோக
ரேஷ்டனைநமஸ்கரித்து தாங்களார்விரைதகையும் ரெஷ்டிக்
கிறிர் சாலனை யிசனார் சங்கரிக்கப்பட்டு பிரைஜன் எம்தண்
டனையைப்பெறுத பாபமபாமிருப்பதால் பூதேவி பாந்தா
ங்கமாட்டாமல் மிகவருங்கிறுள் காலையெழுப்பும்படியான
ஒருபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். வைகு
ந்தராதன் பூமிதேவிமுதலியவரைநோக்கி சாலன்மடிந்தவிட
த்திற்சென்று ஈரணப்பிரார்த்தித்ததால் விமோசனம்உண்டா
கும் அவருடல்வோம் வாருங்கொன்று அழைத்துக்கொ
ண்டு வில்வவனம்வந்தார்கள் மார்க்குண்டேயர் விஷ்ணுமுத
லியவர்களைப்பணிந்து சிவசுரணிதிக்கழைக்க அவர்கள் கந்தி
கேசவானைப்பிரார்த்தித்து உட்கொண்டு கொலிங்கத்தைப்பூ
ஜித்த கவாரி எகலஸ்துவாகிற உம்மைத்தவியலெழுபுரு
ளில்லை சர்வஜீவனகளிலும் உள்ளும்புறம்பும் ஜகத்காரணபூ
தவியும் இந்திரியரூபமாயும் சர்வகாரணமாயும் சர்ச்சிதாந்த
மாயும் பிரான்களரூபமாயும் திரிகாலரூபமாயும் விளங்கும்
சிவமே போற்றிபோற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து பஞ்சகிரு
த்தியஆதாரபோற்றி சிவமேபோற்றி குருவேபோற்றி ஜோ
திருபா ஏகா நித்தியா பசுபதே சர்வஜீவா சர்வலோகாதிகா

வேதாக்கிரே வேதாநா தியானரூபா தியானுலுக்கிரே சத்
திருபா தத்துவரூபா லக்ஷரூபா அன்னரூபா தாதகரூபா ஜக
த்பதே ஆதாரகேசா ஆகாசகரீரா ஸ்தோத்திரபதே வீரவிரா
பைரவா விரபத்தாரா அக்ஞானரோசனா கிருபாகரா குட்சுமச்
சூட்சுமா ஸ்துலஸ்துலா போற்றிப்போற்றியென்று விஷ்ணு
வும் லீலண்டா பிரைவஸ்வரூபா பக்தப்பிரியா தத்தத்தகால்
ரூபா தண்டபாசஹந்தா பாதந்திரகிக்கிரகா சர்வரூபா பக்த
அக்சிக்கிரகா ஹரிஹிருதயவாசா ஆனந்தரூபா கிருஷ்
டிஸ்ததிசம்மாபசாக்ஷிணை சர்வசம்ஹாரா பாபார அதிரக
ஸ்யரூபா போற்றினன்று பிரிமாவந்துகித்து ஜோபிரபுவே பூ
மிதேவிநிமித்தம் காலனையுண்டுபண்ணவேண்டும் என்று
பிரார்த்தித்தார்கள் பூமிதேவி சிவசுன்னிதியில் பஞ்சாங்கரா
யப்பண்ணித்தான் ஈசனா சார்தரூபத்திடன் ஜடாமகுடராய கோ
டிசூரியப்பிரகாசமும் கோடிசந்திரிதமும் விளங்க உமாச
மேதராயுவிவங்கத்திற்குருன்று விஷ்ணுமுதலியவர்களைநோக்
கி எம்மைப்பக்திபண்ணும்மநாதமாக்களை பிரிசைசெப்பவர்
கள் ஹரி அயனானும் எமக்குத்தரோகஞ்செய்ததாவார்கள்
அதைபான்சுக்கேன் எனக்கபராதஞ்செய்யின்மொறுப்பே
ன் எமதுபக்தர்களுக்குத்தரோகஞ்செய்யின். சீக்கிரம்சு
ப்மார்கள் ரூபஹிதமாகிய எமது சர்வரூபங்களும் பக்தொ
கூர்த்தமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று திருவாய்மலர்
ந்த சிவபிரானை எல்லோரும்மேஸ்கரித்து தயாதிகே காலன்
இல்லாமையால் பிரைஜனின் பாபரூபத்தைப் பூமிதேவியால்

தாங்கமுடியவில்லை என்பத்தனாளுக்கு வசூதும்ஜீவபேதங்கட்கு இருபத்தொருகோடிபங்களும்தொருகோடிவிமானங்களும் பாபுணிய அனுபவார்த்தமாய் அமைத்து ஜகம்மரணங்களைவிதிக்கப்பட்டு மரணஜாமில்லாமல் வின்றிருப்பதால் பாபதண்டனையற்று சொர்க்கரகங்கள் உள்ளதுள்ளபடி இருக்கிறது பிராஜைகள்மாவும்சர்வபிரபலமகாலம் ஆகுஞ்சமையம்போல் தெய்வபக்தியற்று அகலகார இருவில் அடப்பட்டிருக்கிறது ஹே ஹோதேவா இருபாசெய்து காரியையுண்டிபண்ணவேண்டும்இனி கிபபத்திரஞ்சு யாதொரு அபராதமுஞ்செய்யான், எவ்வன்பேரிந்ருபபெய்து வெகூக்கவேண்டும் என்றுபணிந்தார்கள். மார்க்கண்டேயரும் சிவசன்னிதிநிப்பணிந்து போற்றிபோற்றியென்றுஅஞ்சலிசெய்து காலகாலே சுவரா தருமராஜனையெழுப்பி தம்மைவிடையறுதேற்றியடைந்த அன்பர்களுக்குதலும் ஞானத்தைக்கடாகூத்கவேண்டிமென்று பிரார்த்தித்தார். தயாரிதியாயும் காலகாலையும் ஜீவகலையாயும் உள்ள கடவுள் தருமராஜனையுண்டிபண்ணும் பொருட்டுசக்தியம்சமாகிற தமது இடதுபாதத்தைச் சண்டன்மேல் ஸ்பரிசமாகும்படி நீட்டி அந்தகா என்மது இருவாய்மலந்தார் உடனே தருமராஜன் நித்திரை நீத்தவர்போலஎழுந்து சிசின்மேல்கைகளைக்கூப்பி பிரமாவிலால் உபாசிக்கும் வமதுபாதம்போற்றி விஷ்ணுவின் கண்தலும்-பாதம்போற்றி மகாபிரபலமகாலத்தில் கூலோபதியில்யோகவித்திரையினிந்தவிஷ்ணுவைக்கொல்லவந்த மதுகைடவர்களை பிரமோ

ட்டுக்கொண்டபடி நீசீபட்டுத்திய உமதுபாதம்போற்றி ஒருபடிபத்தால்அர்ச்சித்தாலும் சரூப்பிவந்ததைத்தரும் உமதுபாதம்போற்றி பத்திபண்ணும்தேவாதிமோத்தகிக்கவந்த காளகடவிஷ்ணுத்த உண்டுஇரகத்தஉமதுபாதம்போற்றி பாததூரியைத் தாங்கும்அடியார்கட்குதருமரணமில்லாதுகித்திமுத்தியளிக்கும்உமதுபாதம்போற்றி சரணடைந்தார்வம்முழுதிற்கும்பக்திமவளர்க்கும் தேனுறும்பாதம்போற்றி யென்மதுகித்துப்பணிந்தார், பணிந்ததருமராஜனை யிசுணு இருபரகோக்தமாய் கொயாம் கொதுபக்தர்கள் எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்போம் கிஷ்ணுநந்தால் அர்ச்சித்தால் சர்வாபிஷ்டங்கொர்மிமுத்தியும் அருளுவோம் வில்லவன்மென் திறுத்தப்பிரமரத்திரஸ்தலத்தில் பக்தியோடு ஒரு நான்வசித்தாலும் எங்கிருந்தாலுதுஎனனைஸ்பரித்தாலும் அவர்களுக்கு அபயிருத்தபுசாராது பிரமரத்திரமாரும் தலத்து அன்பாய் எம்மைஅடைந்தாரிடத்து நீயனுக்கவேண்டாம். சர்வஜீவன்களிடத்தும்எழுகோடி அன்பத்தொன்று பதினாறுபனிரெண்டு எட்டு ஐந்து மூன்று அகூபாவடிவாய்ப்பொருந்தாதானிறவோம் மிருத்யுஞ்செயமாகிறமூன்றெழுத்தைச்சேர்க்கும் பக்தர்க ளிடத்தில் இரண்டற்றபூரணானந்த அகூபாவிரதாண்டவஞ்செய்குவோம். மிருத்தியுஞ்செய மூன்றெழுத்தைக்கூட்டும் துணமதியமர்ந்து எம்மையடைந்தோருடைய மூத்திகாலத்தி ல் உருவுறுது பிரமவிஷ்ணுக்களுடன் எம்மையடைகுலாய், எமதுபக்தர்களை மமதைபால் உபத்திரவம்செய்யும் தஷ்டர்

களைச் சூலத்தாற்சுத்தி பாசத்தாற்கட்டி தண்டத்தாற்சுழல
ஹிம்சித்து இருபத்தோருகோடி ரகங்களிலும் பலபலகால
ம்அழிமுத்தி ரகம்மாற்றும்போதெல்லாம் நிற்படைகளாற்ற
கர்ப்பாய். சுதாலங்கத்தை அகழதை அலுது வில்வங்களா
ல் அர்ச்சித்தடைந்தவர்களுடைய ரோகங்களைமாற்றிச் சர்வ
சம்பத்துகளையும்அளித்து அன்பளவாய்விளங்குவோம். அவ
ர்களிடம் நீயுறுகவேண்டாம். பரணகாலத்தில் இத்தலத்தை
நினைப்பவர்கள்முன் கோரஜிபம் கொள்ளவேண்டாம். கோதா
னம் எய்க்கநிலராயின் அவர்க்கு ரகாவஸ்த்தையில்லாது
கைலாசவாசாதிநான்கிலொன்றைப்போம் அன்னதானம்செ
ய்பவர்களை மாணகாலத்திலும் இம்சிக்கவேண்டாம். உனது
ஆபுதக்களையும் வைவசுவதாதிபூக்கிபத்தையும் தந்தோம் எ
ன்றுஅருளியகர்த்தனைத் தருமராஜன் பூத்தியோடுபணிந்து பி
ரபுவே எனதுசரீரத்தில் பசுபதிபாரமும்முனைச்சூலத்தாற்றா
க்கி அருள்மயமாகியஇடதுபதத்தால்உதைத்து சோதிமய வ
ல்பபதம்அமர்த்தியதால் நான்என்படங்கி ஆனந்தாதீதமுற்
ற அடிவேளை தூற்றென்றில்துன்றாய்ப்பிரித்துப் பிரணைகளி
ன் துஷ்டம்மதண்டனைசெய்யும்படி விதித்தீர். ஸ்வஜீவன்
களுள்ளும்அமர்த்துபஞ்சகிருத்தியநடனம்புரித்து பக்தர்களி
ன் அன்பளவாய்விளங்கிச் சித்திமுத்தியளிக்கும் உமதுபாதத்
தூறும் அமுதநீரைகளிற்பிரித்து பிரணைகளின்வினைக்கிடா
யிருண்டமர்த்து அவர்களது வினைக்கிடாய்ப்பிரித்தலுபவித்த
ற்களித்தபோர்த்துவாந்தியத்தில் உருத்தாட்டி கல்பகோடிகால்

ம்வரையில்செய்யவேண்டியதண்டனைகளை நெடுநாளாய்க்கா
ணும்படி ஒவ்வொருகிஷிஷ்த்தில்உத்தி எரித்தற்பூர்ப்புகை
யின்றிறையவளவாகும் பிராரததுவானு வார்த்தம் மறுஜனன
த்திற்சூப்பியும் பசுமுதலியநோய்களால்வருத்திக்கொண்
டேஆதம்போடிகளுக்கு உம்மால்வித்தமரணகாலங்களை அ
ங்கங்கமர்த்துநோக்குர்அடிவேன் உமதாக்கொடுயெதயாகவு
டையேன் என்று பலமுறைபணிந்து தமதுகாலஞ்வித்த
மும்முனைச்சூலத்தையும் முப்பிரிபாசத்தையும் பெற்று சு
ஷாமி கிருஷ்டிபூத்செய்யும் தாமவிஷ்ணுக்களின்சகை
மார்த்தண்டையரிடம்உபத்திபுராழி ஹருது ஒன்றிலொன்
ருய் என்னுள்ஒங்கி அன்பர்களின் வினையகற்றும்சண்டமு
ம் அருளைவிட்டகலாதுபக்கப்படுத்தும்பாசமும் மூன்றொன்
றும் சூலமும் தாங்கித்திமுற்சியருளும்சத்தியையும் சத்தி
யம்சமாநவஇடக்காலையும்காட்டிமுருகிகாத்துடன்விளங்கி நா
ன்னப்பதுஒடுங்கும்படி என்னைதமதுதிருவுடியாற்றினடிய
அருதமயவீரதாண்டாவத்தை அன்பர்களாயும் ஜனமைய
ணுதரகளைப்புகழ்நப்பற்று தரிசித்தானந்தமுற்றுகள் அக்
கோலத்தையடியேனும் நேத்தியோற்சவமுறும்படி தரிசித்த
ற்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததம்மராஜ
னைவிசன் ஹே ஏமா நம்முன்னின்று தரிசிப்பாயென்று பக்த
கிரேஷ்டமார்த்தகண்டேயர் அஞ்சலியுள்ததாய் அருவிஸ்தீர்க
ச்சிவகங்கர்கள் பாசத்தால் மேல்பாவிர்க்கும்காலசரீரத்தில
தென்முகமாய் வாலம்பிகையெள்ளும் சிற்சத்திதம்மிடத்த

மரநடித்தார். நகம் செங்குங்கென்றெனினும் பஞ்சு புகழ்த
லிய அடங்கும் படி பிரணவாகாரமாகிய சங்கஞ் சல்லரிமுதலி
ய நாதங்களும் அகண்டாகாரப்பிரகாரமும் விளங்கிற்று.

தர்மராஜன் கன் டானந்தபரவசமாய் அனேககாலம் அ
ஞ்சலித்தபடி சித்தரப்பிரதமபோலின்று பின்புஸ்மரண
பெற்றுக் கண்ணிர்சொரிய பிரதட்சணாமன் தாரம் செய்து தி
ருமுன் வின்று நித்தியானந்தரூபா தமோ ஜனஞகிய அடியே
லிடங் கிருபை கொண்டு நுகருபா னுபத்ததை அடியே
ன் எப்பொழுதும் தரிசிக்கு புதுநூல் நூல்க்கிரகிக்க வேண்டும்
என்றே சங்கடரித்த இத்தகலம் மிருத்புஞ்செய்கேந்திரமென்
றும் மார்க்கண்டேயபுரம் என்றும் விளங்கவேண்டும். பிரதஞா
நார குலுரியஸ்தானமாகிய மந்திரதேவதாசவருப கற்பக்கிர
க மத்திரிசுகிழ் முகமாய் விளங்கும் மூலகுண்டலியென்னும்
அபிரோ டி அமுதகடத்திவிடத்தருள்மயமாய் விளங்க
பிரமரந்திர தீபவாச அமுதலிங்கத்தினின்றும் நந்திவாசபு
ருவரையில் சந்திய வேளையில் சர்வவேடங்களிலும் பிரகாசி
க்குப்படிபுரியும் அமுதவிரதாண்டவத்தை விஷ்ணுமுதலியோ
ருடன் தினம் அடியேனும் தரிசனைபெறும்படி யனுக்கிரகிக்க
வேண்டும். பிரமரந்திரமரகித இத்தலத்தில் அமுதாய்விளங்கு
ம்குடமை மரணகாலத்தில் மறவாதர்க்கு மறையாதொளிரும்
தமது ஆக்கொழிப்பிரகாரம் மார்க்கண்டேயகரயொத்த அ
ன்பர்களிடம் எனது வைலகலதாடு தியத்தைச்செலுத்து

கிறதேயில்லை. தமதிடத்தின்றுன்பு பத்தியுள்ள தெகாபிமா
னகண்டஸ்நானவியாபிசகை மாணகாலத்திற்பற்றி புண்ணி
யத்திடாய் திரிநோகங்களில் ஜனனிற்கும்படி. களிக்ஷமும் தம்
மிடத்தன்பு திரிதம்முதலியெயின்னி மாயாகித மனோம
மராயுள்ள மாதிகளை மிகத்தண்டித்து ஜனனநாசகர்புது அ
னுப்பவும் அபிப்பருதபுவைத்தியக்கு வலிபெற்ற சிவபத்தர்க
ளின் மகேயம் பாயநிவோனா முடஞ்செய்யின் ஜீவன்களைப்
பற்றப்புகின் முலின் அபயிடுக்புவைவிடுத்த அது அலர்ம
னைப்பற்றிச் சின்னான னுப்பற்றவும் அவ்வபயிருத்துய
நகித்தின் அச்சிவனோடு சிவன்க்கும் எனது கவருபகலை தம்
மையபடையவும் அலுக்களதால் வேண்டும். தம்மாலுதைக்க
ப்பட்டு அடியேனுடைய பிரக அமுத்தியதி - சத்திப்பெருதும்
நித்தம் உபாலகீர்த்தமன்னும் உடலமுத்தியதிடத்திற்பெரு
கும்நித்தம் காலநித்தம் என்றும் விளங்கி அதிசீர்த்தங்களில்
ஸ்தாநம்பண்ணுநிவார்க்குநீர் சர்வாபிஷ்ட்டமுந் தந்தருள
ல்வேண்டும். பாணிகட்சத்திரதினம் காலநித்தத்தில் இடை
யளவாய்த்தென் முகமாய்ச்ன்று ஏமாநிபதினுன்குமந்திரங்க
லைஸ்மரித்துத் தோய்பவர்களை காண்ஹிம்கித்தமதேயில்லை. ஐ
ப்பகிமரதம்பாணியில் அவ்வாறதில் ஸ்தாநம்செய்து தமக்குள்
ள்ளன்னம்சிவோதிப்பவாவமாக்நக வமுதலைமுறைவரைபினை
நிமிச்சிக்கலில்லை. மார்கழிமாதம் என்னே புதைத்தநாநாவி
திபாதஅருணோகைத்தில் காலகபால நித்தஸ்தாநம்பண்ணு
வோரை ஒருகூப்பபர்த்தம் இர்சிக்கலில்லை மஹாலியதியா

த அருணோதயத்தில் ஆப்பிரமம்என்னும் நிற்கும் மிருத்புஞ்
 ஜய மக்திரமும்ஆபிந்துத் தோய்த்து தர்ப்பணம்செய்யவந்தனோ
 என்னுலகிற்குக் கொண்டுபோகிறதேயில்லை. சுபாஸ்தீர்த்தத்
 தில் அன்று அருணோதயஸ்வரம்செய்து ஏமாந்திப்திரான்கால்
 தருப்பணம்செய்து மிருத்புஞ்செயமலுறாம்கிம்மஜிபித்து தம
 க்கு நீலோத்பலமாகிசூட்டி விலக்தால் அச்சித்து உருத்த
 ன்னம்என்னன்ம தியேதித்துத் துமதுபாதத்திரம் என்னோ
 யும்ஏகமாகத்தியானித்து எல்கிதையுள்ளி நமதபூரணகிரு
 பசுவருபதரிசனர்செய்யவந்த பின் குலிதைதாம் உமதுசா
 ஸ்திபாகத் தொடுகிறதேயில்லை.

சீசகாடு நுருவியார் தவவாழ்வு உவமாகிணர்

1

அவர்களுக்குத் தகுந்தபதந்தருளவேண்டும். தமது
 ன்பர்களோடு அடியேனும் தமதுபதந்தொடுங்கிப் போரான
 நச்சுமுறுவதுடன் வைவசதாதிபத்தி"ம் கடத்துமவலிமை
 யருளல்வேண்டும். அடியேன் மார்க்கண்டேயர்பேரிதும்
 உமதுருவிலும் பாசந்தைநிசிபு ஆற்றத்தையுமன்னித்து அவ்
 வபாரதிவர்த்தியின்பொருட்டு அனுகூலகம்சப்படுவேண்
 ம். என்தும் பலமுறைபணித்தார். பணித்தவர்களை யிசன் அ
 ருட்சணுமறு ஏம். எமதுசன்னிதியில் வைவிக்கப்படுகதிஷ
 னைசெய்துபுரிப்பாய். நாம் உமாஸ்கந்தசக்திமாய் விடையே
 னி. மகாலிபதிபாதி. அருண்மைபத்தில் உபாலதிர்ச்சத்தசுகிஷ்

விளங்குவோம். அத்தீர்த்தத்திற் படித்து தரிசிப்பவர்க்கு வீர
தாண்டவதரிசனமும் முத்தியும் கச்சருளுவோம், என்று திரு
வாய்மலந்தார். தேவர்கள் புஷ்பப்பலருஷம் செய்து அஷ்டாத
சலாத்தியங்களைக் கோஷித்தார்கள். பிரமாமுதலிய தேவர்க
ள் சிவந்தைவண்ணசி ஏமலையுதைத்தகோலத்தை யெப்பொழு
தும் யாங்கள் தரிசிக்கும்படி யருளுவேண்டும். பிரதோஷகால
த்தில் வீரதாண்டவதரிசனம் செய்பவர்கள் பாபமீகசிப் புத்
திரமித்திரகளைத் தீர்த்தன தான்யா திரருடன் ஐக்கமின்றிச் சர்
லிப்பாகங்க ளும் அஷ்டபரித்து கோகூதம் அடையவேண்மீம். எ
ன்றவர்களைக்கேட்டுப் பணிந்தார்கள். ஈசன் அருளுதமெ
ன்றார். காலநீயுதைத்தகாலத்தில் உதித்த பத்திரகாலி சிவ
னெதிரிந்தின்று நமஸ்கரித்து சுவாமி அடியானுக்கு ஒரு உத்
தரவும் அளிக்கவில்லையெய்யென்று பிரார்த்தித்தனர். ஈசன் பு
ள்ளகைபுடன் எமதுசாயலாகிறபத்திரகாலி ரீ உனதுஉருவி
ற்கேற்ற பரிவாரதேவதைதான்குழ எமதுவடபால் ஐமமயமா
யயர்ந்து எம்மைத்தமிதிக்காதுபவந்தாரின் ரோகங்களையும் பூ
தாப்பிரேதவைபசாசங்களையும் மூர்த்திசெய்துவாய் கன்னியா
மாதம் அபரபட்சவலியில் உத்தீர்த்தத்ததில்படித்து எம்மைஸ்
மரித்தால்யாம் விடைபரிவாரரோகணித்தங்குதித்தவேண்மெத
ருளுவோம்என்றருளினார். பத்திரகாளிசனருளியபடிவடபா
கத்தமர்ந்தனர். சிவபிரான்சர்வதேவாதிபயுன்பர்களையவருங்
காணும்படி தென்முகமாய் அவ்வவர்களின் பக்தியளவாய் ஹி
ருதபார்த்தபருவெல்லையில் உருக்காட்டினின்றார். மார்க்கன்

டேயரின் பக்தமென்னுந் பாசத்தில் ஈசன் எட்டுண்டிருப்பதைப்பற்றி சர்வத்திராணம் விடந்து மார்க்கண்டேயர்பெற்ற பேறு அடியேங்கள் எக்காலம்பெறுவேமோ என்று சிவத்தைச் சித்தித்தார்கள். தருமராஜன் அமுதீசர் சன்னிதியில் எதிர்முதமாய்காலேசுவரனென்ற இலிங்கமும் அகிலேசுவரியென்ற அம்பிகைமையும் பிரதிஷ்டைசெய்து பக்திபுடன்புஜித்து அநேகபிரதக்ஷணமெங்காஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தாயின்று வரலாலா பிரளயாக்கிரிபுர ரூபரக்ஷஸ்தம் பத்மபாதா போற்றிபோற்றியென்று அநிதார சசன் இலிங்கத்துகித்து ஹேகாலா எம்பேரிலும் பாசம்கொள்பவராதத்தை கையித்தோம் வேண்டுமெனருவோம் என்று திருவாய்மலந்தார். காலன்பணிந்து தமது பூரணசீர்ப்பாருட்டு அமைத்த வடபாலுள்ள சாலதீர்த்தத்திற்படித்து மஹாமுச்சிகையுடன் காலேசுவரானுறுதுதித்தவர்கள் பரிபூர்ணிகத் தனதான்பாதிக்கோப்பெறவேண்டும். அயனும் தெய்வமூர்த்தியம் அமாவாசைபெளர்த்தமி மாசவருடப் பிரலேசம்கிரஹணங்குழாவிய புண்ணியகாலக்கிற்ப்படிந்து தம்மைதெரிசுப்பவர்கள் சர்வாபிஷ்டக்களையும் அடைவவேண்டும். என்று பிரார்த்திக்க சசன் அவ்வாறருளி பறைத்தனர் தருமராஜன் அகிலேசுவரியையும் காலேசுவரையும் அநேகபிரதக்ஷணஞ்செய்து அமுதீசர் சன்னிதியில் உத்தரமோக்ரமாய்ப்பணிந்து வில்வவனத்தப்பாம்புறிஷ்டிமற்றிவைவாசதம்அடைந்து சதா காலபுஞ்சிவத்தியா

ளத்துடன் வீரதாண்டவகோக்கமுற்ற மர்தார். என்னுருதுபுராணிகர்குறிஞர்.

18 தருமராசன் சருக்கம் முற்றார்.

19 பிரமதி ராசன் சருக்கம்.

ஹமிசாரன்பவாசிகள் சதாதீர்த்தமகிமைமையச்சொல்லவேணுமென்று அன்போடு குதரைவினையதால் ஹேரிஷிசுரே சுதாபுஷ்டக்ரணதீர்த்தத்தைப்பற்றிய ஒருபூர்வசரித்திரம் கேள்வியுண்டு அதுவது விபேதேசத்திலிவையென்ற அரசன் சேலதியென்றபார்பாளோடு கோமததீர்த்தக்கரையில் விசுவசித்துளங்கிறபாகத்தி நியமமாசச்செய்து தமது தம்பியாகிய பிரமதியென் டையத்தில் இராச்சியத்தைதூப்புவித்து தானதபோலேட்டியுண்டு தபத்திற்குச்சென்றார். பிரமதிராஜன் இராஜகுமரமாகுரொய்து அச்சதானக்கோட்டத்துகிறபோது பார்க்கவிரிங்குநூரு கபிலையைத்தானஞ்செய்தார்; அவ்விருடயின்கித்தபர்கள் அப்பகவை ஆச்சிரமத்திற்குக்கொன்போசுகளில் பசு வெறித்து தூப்போய்விட்டது பார்க்கவர் இத்துஷ்டப்பகவைத்தந்த அரசன் குஷ்டமடையக்கடவனென்றும் இக்கபிலை எத்தருமத்திற்குசுவாதாகவே

ண்டுமென்றும் சாபமிட்டு தன்னுச்சிரமஞ்சென்றார். அரசன்
ரிஷியின் சாபத்தால் குஷ்டமடைந்து மிகவருந்தி கனதுகுரு
வாகிற தீர்க்கஜீவிபிடஞ்சென்று இன்னோய்க்குள்ளன் செய்ய
லாமென்றுபணிந்துகேட்க தீர்க்கஜீவி சந்நியோஜித்து இன்
னோய் பிர்மரபத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது இதைவிவர்த்திக்
கும்படியான வில்வவனத்திற்கென்று மாசிடாமதம்முதல் அ
வ்வருஷமுடிவுவரையில் பிராதக்காலத்தில் இதானான குதீர்க்
தங்கலிற்படிந்த பின்பு அமுதபுஷ்க்காரணியில் ஸ்ரானஞ்செய்
து அபிராமிசமேத அமுதபுஷ்க்கதை அன்போடு தெரிசித்தா
ல் சாபமீக்கி சசரீரம் அடையலாம் என்றும் பிரம்மபுறத்தி
குருஹத்தி கோஹத்தி சிசுஹத்தி புரீஹத்தி மாதிருஹத்தி
பிதிருஹத்தி முதலியவைகளுந் அதிதீர்த்திஸ்ரானத்தால்
கூர். அதிதீர்த்தவிசேஷத்தை ஆகிஜேஷனாலும் கூறுதர்க்க
ரிதாகும். ஞாயிறுதிங்கள்விசேஷாலம் என்றும் அங்குள்ள
காலதீர்த்தம் சக்கரதீர்த்தம் ஜென்மாதரபாபங் லோகீசும்.
அகபதிதீர்த்தம் குலபிதீர்த்தம் கரைபேற்றி சிவலோகன்
கொடுத்து ஞானந்தரும். காளிதீர்த்தத்தில் புட்டலி அமர
புகழ்மலையில் ஸ்ரானஞ்செய்தால் குணம் மகோகா முத
லியோய்களீங்கும். சாக்ரங்குளிக்ஷீரப்பிசேஷம் அசுது
ம் அசுதுண்டான அமுதம்விசேஷம் அவ்வமுதவிசுறாறு
வதித்த அமுதபுஷ்க்காரணியிசேஷமென்பதை உமக்குயான
ரிவாய்க்க. றுவது அவசிபமன்று சுகத்தபுஷ்பங்களில் ஜாதிபு
சிவார்ச்சனையில்லிலவமும் மிச்சிரேஷ்டம் இவ்விண்ணம் ஈ

தில் அத்தகைத்தில் ஹையிலிருந்து வரப்பெற்றிருக்கிறது
தனதுதான் பிஞ்சிலாரணியமென்றும் வில்வாரண்யமென்
றும் திருவாமம் வற்பட்டது. இன்னும் பலகாரணங்களால்
தன்காரமம் அத்தகைத்திற்குள்ளது. அத்தகைம் காவேரியின்
தென்பால் வானன்னலிய வில்வவிருக்தங்கனநிறந்து மணங்க
மயினங்குதித்து அங்குசென்று சுகம்பெறுகின்றதுபுக
வது அவ்வகைப்பட்ட அரசன் குருவைப்பணிந்து கட்டலோ
டுமது இராசகமீத மந்திரிகளிடம் ஒப்புவித்து அநேக
ட்டல்களில் தருவதெடுத்துக்கொண்டு சதபத்தினிசுஹி
மாயிதீர்த்தகமிரமணர்களுடன் காவேரிதீரம்வந்து கெணபதி
புகழ்மலையுந்த தென்னதீயெயென்று அஞ்சலிசெய்து அதில்
சக்கலபித்துவிதிமுதற்பயிழந்து அநேகநானங்களைசெய்து
கொண்டு மூன்றுநினைம அங்குவுகித்து பின்பு வில்வாரண்யம
டைந்து நகர்ப்புறத்தில் ஒட்டிமுதலியிருக்ககோகிதுத்தி
உத்தரப்பிரமணர்களுந் அங்குள்ளதீர்த்தங்களிற்படிந்து
புகழ்மலையாகக் கண்ணித்து ஆஸ்பதிபிரவேசித்து சக்கலபித்
துகணைசரையும் கேஷத்திரபாக்கரையுந்துதித்து அமுதபுஷ்க்
காரணியில் ஸ்ரானஞ்செய்து விசேஷநானங்களைநடத்தி முழு
வைவலம்வந்து அபிராமி அம்பாநோத்தெரிசித்து சிவசன்விதி
யடைந்து வில்வவிருக்தத்தைப்பணிந்து நந்திகெவலாரைத்த
கிசித்து ரிஷிகெகரிநூர்த்தம்வட்டெல்லந்நாக்கைநாபிரார்த்
தித்து சிவன்மரணையுடன் நிரமேற்ககைகப்பி மெல்லெயடை
வாய் தவார்பாலகான் சிவரூபமாயுள்ளமகாவின்னு தேருஜ

முர்த்தி பிஞ்சிலம் தர்மராஜ சோகணபதி அமுதலி
சுவரர் விரதாண்டேகவாரையுந்தெரிசெய்து விக்ரமவிரபி
நின்று அபிஷேகாலங்காரர்ச்சனகைவேதவிதாபதிபசமா
ன்களைச்செகரித்து சங்கற்பித்து அநுசூலமுற்றி மதபன
புண்யாசனஞ்செய்து பச்சிமத்தலாபத்திலிருந்து உட்கொண்ட
பிரதோஷகாலத்தில் இருபதினாயிரம்பரமபரகணைதலாம்
அதற்கெனச் பஞ்சசூரண பஞ்சத்துவச பஞ்சபலவ பிரத
விர் தன சர்க்கரை கருப்பஞ்சாலை பஞ்சாயிதம் இனஞ்
பஞ்சகௌமியின்களாலும் கெத்தன்களாலும் அபிஷேகித்து
ககஸ்திரதார சதிரா லெவசிருங்க சங்கரணவழி புந்
பொதசு வில்லோதக மந்திரோதகங்களாலும் தாரைபரகதி
லேறித்து கெத்தகவசமும் வஸ்திரபரணங்களும இவ்வட
முதலியகந்தமாலிகைகளுஞ்சூட்டி செந்நிரலன்பகத்யவர
க்க கனிலர்க்க லைவர்க்க தாம்பூலமுநீ நிலேதித்து சகஸ்திர
காமத்கால்புரீச்சித்து துதித்து நமஸ்கரித்து ஸாலேத்தியகந
லேவிதியோதித்து தான் அனியூபவாசமாயிருந்து மத்யமி
முதல் உஷக்காலத்தில் கால காய கபால தாரி தீர்த்தங்கரி
ற்படித்து பின்பு அமுதபுஷ்கரணியில் அன்போடுள்ளானு
செய்து சத்திசுவத்தைவிதிப்படி பூஜித்து பணிந்து அனேகதா
னங்களைச்செய்து மத்தியானத்தில்மாதிரம்பிதித்து வசித்து
வருவையில் தனதுசீரம் சுவர்ணமயமானதைத்தனயி மிகக்
சுளித்து ஆவயதிறதவிசத்திரமாகஅமைத்து அந்நித்யபுரீச
காக சிலகிராமக்கூடும் சுவாமி அம்பாஸ்தித்து அந்நித்யபுரீச

ல் புழுகாப்புராதந்தம்படி புழுகாப்புக்கோட்டமென்றுசெகிரா
மங்கூடும் ஏற்படுத்தி தெத்தஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தின்வா
யுதிக்கில் ஒருபானஞ்செல்லுத்தூரத்தில் சிவலிங்கஸ்தாபனஞ்
செய்து விதிப்பிராரம்பிபூசித்து அபேகநவரெத்தாபரணங்களை
சூட்டி தனதுநாமமேகிறபிரமதிசுவரென்றர்க்கித்து அமுத
லிங்கத்திற்கு பதினெட்டினாள் உதரவம்சதையநகத்திரத்தில்
துவஜாரோகணமும் தேவரீசட்கு அமுதலித்த மேஷகித்தி
ரபெளரணமியில் பக்கனதீர்த்தத்துவஜாரோகணமும்அத
ன்னுன்குரளமுன்மதூதுவஜாரோகண சூருத்திருளர் கால
சம்ஹாரமாகமஅத்தலமுக்கியஸ்திரமும் மிகவிசேஷாலங்கீர்த
மாயசுட்த்திசுத்திராலைத்திரநீர்த்தமதுதினமுதல் மெளனே
த்சயமுதலியதம் உதரவகாலத்தில் சிவப்பிரீதியாய் சர்வஜன
ங்களுக்கும் ஷடாஸான்னடோஜனமும் சுவர்ணவஸ்திர ஆபா
ண தானங்களைச்செய்யுபடியும் அபேககிராமங்கள் தெத்தஞ்செ
ய்து சித்தியபூஜைக்கும் தன்னால்விசேஷமாயேற்படுத்தி த
வப்பிரதகநினைஞ்செய்து சுவாமிசன்னிபுடில்மல்கரித்து த
னதுராச்சியஞ்செய்து சிவகாலங்கரிப்புடன்வாழ்ந்து சதா
சிவத்தியானத்தால்சிவனடியடைந்தார் ஷோபனங்களை இத்த
லத்தில் ததர் மாதம்நிருவா திராநகத்திரத்தில் இரண்டோக்
கால்தேவநவகட்டி அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்து உ
டனே கல்கரோஷின்பால் அபிஷேகித்து தெரிசித்தால் அபே
க அற்புதங்களைக்காணலாம் கார்த்திகைமாதம்முழுதும் பிர
தக்காலத்தில் அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்ரானஞ்செய்து சத்திசு

பரிசு ரெத்தாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வசன்கிதியில் செய்விகக்கிபவர்கள் சர்வசித்திகளுடன்
ஞானம்பெறுவார்கள், வில்வாசனயந்தலத்தில்மார்தனதை
ரும்பினுடும்பெறுவார்கள், ஆனதால்அந்தலத்தில்கவிகைப்
பெற்றுள்ளசிந்தைகொள்ளா துநீங்கித்தையே அடையவேண்டு
ம், இந்தஅந்நியாயத்தைகவிகைபத்தர்கலிடம் வாசிப்பவர்கள்
சர்வசித்திகளுக்கானநினைவையும் ஞானமும்பெறுவார்கள் என்
து சருமுனிபுகன்றார்.

மாமதிராஜன் சருக்கம்முற்றும்,

ரெத்தாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்,

ஸாமிகரண்பவர்க்கிகள் பசுபகழிமிருகங்க்கரும் இத்தல
த்தில் மரணபடைத்தால் முத்தபெறுமென்று முன்னொல்லி
யதை யாக்கல் நன்றால் உணரூர்படி உணர்த்தவேணுமென்
று வினையதற்கு நேறிகளே மிகவும் ஆச்சரியத்தீத்தரும்ப
டியான வியாசராமமொன்ற பூர்வசரித்திரத்தைச் சொக்கி
நென் கேளுங்கள் விசாலாந்திரமென்றபட்டனத்தில் ரெத்தா
கரனென்றவைவென் மீதமரணபூகாரத்தையும் சமதிசூவுடி

ரெத்தாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்,

ஸாம

வையும்கொண்டு இந்திரியங்க்கொஜபித்தவனாய் வாழ்ந்துவருங்
காலத்தில் பூர்வஜன்மபுண்ணியவசத்தினால் விரகதிபுண்டாகி
கூசத்தில்இச்சுவைவத்தால் துக்கத்தையேயுண்டிபண்ணும் சம்
சாராகரத்தால், என்னசொனக்கியம்இருக்கிறது மாயாசத்தி
யால் என்னஸாபம் ஆதிமத்தியாந்தமில்வாதிருக்கிற பிரிமாநர்
திசொளக்கியத்தைக்கெடுக்கிற ஐகமாயைய எவ்விதமாய்
ஜெபிக்கொமென்று விசாரமடைந்து தன்னுடையதனங்க்கொ
அன்னதானமுதலியவற்றுந்கிலவுசெய்து வைரக்கியஞானம
டைந்து தலயாதிரையாய் அனேகநீர்த்தக்களில்ஸநானஞ்செ
ய்து சிவஜ்ஞாதனஞ்செய்துகொண்டு வில்வாசனயம் அடைந்
து சுதானிவந்தைக்கண்டு மயிர்க்கச்சடைந்து ஆனந்தபரவ
சமுற்று சிவசிவசம்போவென்றுதுதித்து சுதாபுஷ்காணியில்
ஸ்நானஞ்செய்துநாகபாணபூபிதராயிருக்கிற அபிராமிசமேத
அமுதநீங்கத்தை விநிமுறை பின்னூத்தெரிசித்து அநேகபிர
தகூணாமடங்காரஞ்செய்து அந்ருமுன்றுநாள்வசித்து இருக்
கையில் அவரைஅழைக்குமபடி தேவஉவசத்திலிருந்து சிவ
துதர்கள் விமாநத்துடன வர அநேகமயத்தில் வில்வவனத்
தில் ஒருவேடன் ஒருபுவியைதும்பாடிக்க ஆப்புலி பிராணவி
நியோகயாருஞ்சுடையத்தில் சிவதுதர்கள் பின்னுக்குப்பிர
னந்தருவித்து திவ்யதேவமஅளித்து இருவரையும் சிவலோக
ஞ்சேர்த்தார்கள். அந்தகேசத்திரத்தில் எந்தருந்துக்கள் இ
தந்தாலும் சிவலோகத்தைச்சேரும், ஜனனமரணத்திற்குப்ப
யத்து முத்தியடையவேண்டுமொரர் அந்தகேசத்திரத்தில்

ச்சந்துஷ்டியாய் கலாநாதரின்வாளை யெதிர்பார்த்திருந்தார் பரமசிவன் கலாநாதனோ உன்விட்டில்சென்று அழுதுண்டு பசியொழிப்பாய்வன்று கலைநாயனார் அறியும்படி அசரீரியாயுரைத்தனர் அதைக்கேட்டகலையர் சிவாக்களுமையமறுத்தற்கு அஞ்சி சன்னிதியில்பணிந்து தன்மனையிடுகென்று அங்குசிறைந்துள்ள சித்திருவைகளைக்கண்டு இவைகள்உண்டானவிதம் என்னென்று கேட்ட கலையி தான்கண்டகொற்பனத்தையும் விழித்தவுடன் சித்திருக்கிறைந்துள்ளதையும் கூற அதைக்கேட்ட சாயனார் சித்திரனை யாட்கொள்ளும்படி திருவருள் இவ்வகையரயிறற்றெவென்று கடவுளையணங்கி அடியார்களுடும் அழுதுசெய்து சிவசன்னிதியில் மிகமுதிர்வுடன் சிலநாள்துபயிட்டுவருகையில் சிதனாபுரம்என்கிற திருப்பனைந்தாளில் பக்தியில்கொற்ற ஓர்உத்தமமாய் சித்திரமும்அரண்புரித்தவருகையில் ஒருநாள் புஷ்பமாலையைச்சூத்தப்பெருமவோயில் தன்னிடைபுடைசூழுகிற்று, அதைத் தன்முழங்கையால் அணைத்துக்கொண்டபடி சூத்தமுயன்றும் கூடாமையால் மிகவருந்தும் அம்மாதின் பக்திநொங்கிசான் குளிர்த்து மாலையாத்தப்பெற்றுக் கலையரின் பக்திவினையையும் அவுத்ததியின் அன்புப்பெருக்கையும் மந்துள்ள அடியார்கள் யாரும் அறியும் வண்ணம் நிமிராத இருந்தனர். அந்தேசத்தாசன் சுவாமி குனிந்திருப்பதைத் தெரிந்து அணைகயானைகளால் கயிறுமாட்டி இழுத்து நிமிர்க்கமுயன்றும் அவ்வினிகம் நிமிராமையால் மிக்கவலையுற்று இருந்தனர். கலையர்

அக்காரியங்களைத்தெரிந்து அவ்வுரையடைந்து இலங்கத்தில் புஷ்பப்பத்திண்டுசெய்யமைத்து அதிலும்தன்முத்திலும் கயிறுமாட்டி இழுக்கும்போது கிருஷ்ணபுடன் சிவிரான் நிமிர்க்தார். பின்பு கலையர் அவ்வினிகத்தைப்பணிந்து வில்வவனம் அடைத்து சிலகாலம் ஊர்ப்பணிஞ்சியதுவருகையில் அங்கு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாலுக்கரசுவாமிகளும் சிவதரிசனார்த்தம் எழுந்தருள் அவர்களுக்கு மிகவிருப்படன் அழுதுசெய்வித்து அவர்கள் அருளைப்பற்றி அன்புமேன்மேலும்பெருக பக்தியுடன் அணைகயில் வசித்து சிவபகம் அடைந்தார்.

சோழநாதன் அமுதிசூச்சன்னிதியில் எப்போதும் துபயிடுகிம்படி குங்கிலிபக்கையென்று சிலகாலங்கள் தானஞ்செய்தனர். தோற்றிகளே சிவசுந்தியுள்ளவர்களால்செய்த பணியிடைகள் எக்காலத்தும் மாறாமல் அதைமாற்றமுடல் வேர்களைக் குறைத்து நடத்தமுயல்வோரை நின்றத்து வளரும். என்றுகுதபுராணிகரகூறி அத்தலத்தடைந்த காரிநாதரன்ற பக்தரின்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் தெருங்கன். சோழநாட்டில் கெடபுரிஎன்னுமஊரில் வேதசூல்திரங்களும் ஒவ்வொருதேசபாஷைகளும் முழுதுபயணந்தொரியாதர்வன்ற பிராமணன் கமுனமார்க் கத்தால் அந்நிதிசங்கறிந்தென்று அவ்வவ்வாசர்களும்மகிழும்படி நின்றேன் சொல்லி விசேஷதியையங்களைச்சம்பாதித்து சூதாசுதேசக்கு

௩௨௨ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம்.

அபிஷேகாதினும் ஆயத்திருப்பணிகளும் அத்தலத்திலு
ல் விசேஷ அன்னதானமுஞ்செய்து அமுதபுஷ்க்கரணியில் தி
ரிகாலமும் தேரீய்ந்து நிருபிகற்பமடைந்து தேக்கசாயலும்
நெநொளிருந்து முக்தியைப்பெற்றார். என்று குதபுராணிகர்
கூறினார்.

20. இரத்தகரஸ் கலையர் காரி சருக்கமுற்றம்.

21. சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகரவர்த்தி
சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே அந்தக்ஷேத்திரத்தில் தேவர்கள் அசுரர்
கள் பூசர்கள் அசுரர்கள் நரர்களையும் அனேகலிங்கங்கள்
ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகளின் தரிசனபலன்க
ளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அமுதலிங்கத்தின் எதிரில்
காலனுல்பூஜிக்கப்பட்ட காலேசுவரர் என்கிற ஆய்விஷேகதரி
சனத்தால் நரசுவாதையுடையதும். அதன் வடபால் உள்ள கால
தித்தலானத்தால் அபயிருத்புவிந்சேதுவாகிற ரேகங்கள்
நீங்கும். காலேசுரரின்காலனத்தில் வீரஹத்திவிமோசனத்
தின்பொருட்டு தருமங்களை நடத்திக்காட்டுப்படியவதரித்த
ஸ்ரீராமரால் பூஜிக்கப்பட்ட ராமநந்திசுவரரென்னும் அவ

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௩

வீரவிகதரிசனத்தால் கோடிபாசகங்கள் நீங்கும். அதன்மேற்
புறந்த ஆள்ளலக்ஷமீதிர் தத்தலானத்தில் சந்தருசுதயமனை வார்
கள் கித்திரைமாதம் பூரீ ராமவமியிற் அந்திரத்தத்தில் ஸ்ரீ
ராமசெய்து ஸ்ரீ ருத்தமதுபித்து பர்தவர்த்தனிசமேத ராம
நாதரைத்தரிசித்தால் தரித்திரமீதும், வைத்யமம் வெள்ளி
கதிழமை மத்தியானத்தில் அறுகுடஸ்ரீராமநந்தரித்துக்கொ
ண்டெஸ்ரானஞ் செய்தால் மலையென்கிற தந்த அடைவார்
கள், அப்புணயகாலத்தில் வஸ்திரம் மடிவஞ்சி வெண்ப
ட்டு இவ்வகை அத்திரத்தகரையில் தானம் செய்தால்
திருக்க கமரங்கல்லம் அடைவார்கள். ஸ்ரீராமவமியில்
பால் பெய் சர்க்கரையுடன் ராமநாளுக்கு அபிஷேகித்
துப் பூஜித்து ஸ்ரீராமவமியிரத்தத்தை மலையுடையதால்
சர்வராமரூபலன்களையும் பெறுவார்கள். சுதாலிங்கத்தின்
வாயுக்கில் பிரமதிசுவரர் என்கிற இலிங்கத்தின் வடபால்
உள்ள ரேகமவியாரணி என்னிடமீர்த்தத்தில் அற்பசொதம் அச
பதயன் றபடித்து அவ்விஷிங்கத்தைப்பூஜித்து சன்னிதியில்
இரண்டிற்குறையாத நெய்விளக்கேற்றினால் அநேகவித ரொ
பங்கியங்களை மனுபவித்து சாலேகத்தை யடைவர்கள்
அத்திரத்தக்கரையில் அன்னதானஞ்செய்தால் விசேஷபலனை
பெறும். சுதாலிங்கத்தின் அக்கினிதீக்கில் ஒருருபேரதார
த்தில் ஸப்தமங்கலேசுவர் என்று ஒரு இலிங்கமிருக்கிறது
அதைப்பற்றி யான் தெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்
கிறேன் கேளுங்கள் ஆதியில் இமயகிரியில் பார்வதியோடு

ஈஉச சப்தகன்னிகை சிபிச்சரவர்த்தி சருக்கம்.

இரந்தஸப்தகன்னிகைகள் பூவுலகத்தில் மனுஷியுன்மமெடு
க்குப்படி சபரமும் விவாணயத்தில் அமுதவிவர்த்தைப்பூ
இத்தப பூர்வஸுபம் அபிடயும்படி சாபவிமோசனமும் பார்
வசியினால் அளிக்கப்பெய்து பூவுலகமடைந்து மனுஷியுன்ம
த்துடன் சிலநாள்பசித்து பருணகயில் சாபவிமோசனகாலம்
வரப்பெற்று வில்வனத்தில் அமுதவிவர்த்தைப் பூஜித்தப
பூர்வஸுபம்அடைந்து அனேகவிதமாய்த்துதித்துத் தபம்கெ
ய்யும்போது ஈசுரன் பரத்கிபகூமாநி ஸப்தகன்னிகைகளை
கோத்தி எம்மைபூஜித்தமையால் மனுஷ்யஜன்மங்கள் நீக்கி
பூர்வசுந்தரவடிவம் பெற்றீர்கள். இன்னும் உங்கட்கு வேலை
டியவைகளை அருளுவோம். கேளுங்கள் என்றார். கன்னிகை
கள் எழுவரும் ஆனந்தபரவசமுற்று அஞ்சலியன்சாரிய
தகலிணமேஸ்வராருஞ்செய்து சுவாமியிங்கனால் ஸ்தாபித்து
பூஜிக்கும் ஸப்தமங்களில் இலிங்கத்தில் சதா சரணத்தையுடைய
ருந்து எங்கள் செய்யும் பூஜைபயெற்றருளி இவ்வரு
துள்ள மனுஷியர்களுக்கு மனவிட்டித்திகளை அருளுவோம்
மென்று பிரார்த்தித்தார்கள். உமச்சமேதன் நீங்கள் வே
ண்டியவரவும் சந்தோம்என்று அந்தரத்தியர்எமாயினார். ஏழு
கன்னிகைகளும் சிலநிங்கப்பிரிவுடைசெய்து ஒருநீர்த்தம்
உண்பேண்ணி அவ்வினிக்கசன்னிதியில் நின்று ஈசுரனோடு
புரட்டாசிமாதம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் அருணேஷ்வரன்
த்தில் எங்கனாலாவது இக்கன்னியாநீர்த்தத்தில் ஈசுரன்
ம்செய்து உமதுசன்னிதியில் மஞ்சள் தாணஞ்செய்குவே

சப்தகன்னிகை சிபிச்சரவர்த்தி சருக்கம். ஈஉநி

நீர்க்கசுபமாபுலகல்லியம் அடைய வுன்மம் மூன்றுபகைம்
ஸ்வானம்செய்து உம்மைதெரிசித்தி உமதுசன்னிதியில் மஞ்ச
ள் ருக்குமம் சுகந்தம் வஸ்திரம் திரைகளை உத்தமர்களுக்கு
தானம்செய்பவர்கள் மிருகவந்திரம் உத்தமர்களுக்கு
நியை ஜன்மவந்திரையகரும் நீதி சுபந்திரர்களை அடையவே
ன்மம். என்று அஞ்சலித்துப்பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே
இலிங்கத்தினின்று அருளுவோமென்ற தொனியினங்கிற்று
ஸப்தகன்னிகைகளும் பலமுறைபுனைந்து அபிராமசுந்தரியை
தரிசித்துத் தங்கள்உலகத் சென்றார்கள். அவர்கள் ஈசுரன்
கேட்டுக்கொண்டபடி ஸ்ரீராமம் தரிசனம் தானங்களைச் செய
யின் அவ்வாறுபெறுவர்கள். அமுதவிவர்த்தின் சிருதிபூஜை
யில் சாம்புவரால் உண்பெண்ணிய நீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமம்செய
து அவரால் பூஜித்த விவர்த்தைத்தரிசித்தால் திடீராய் பெ
மவர்கள் அமுதவிவர்த்திநீர்த்தத்தில் அரைக்குமோசத்தில்
மிருகஸ்டேசவரையும் மரகதாம்பரையும் தரிசித்தால் ரூ
னாருள்ளபுத்திரனைப் பெறுவார்கள். மகர்க்கண்டேயர் மூன்
ஏழுநன்மகதியும் அமுதிரசைச்சுந்திது ஆம்மார்த்தம்மாய்ப்
பூஜித்து அஞ்சலிபார்த்தகண்டேயவிவர்த்தைத் தரிசனஞ்செ
யினால் அபுன்விருத்தி யடைவார்கள். அதன்தெய்வள்ள
நீர்த்தத்தில் பெண்ணியில் ஸ்ரீராமஞ்செய்து பிதிர்ய
க்குதர்ப்பணஞ் செய்தால் பிதர்க்கள் மிக்கநிரப்பியடைவா
ர்கள் பங்குனிமாதம் சதையகூத்தகிந்தில் மரகதாம்பரன்
சமேத மிருகண்டேசர்க்கு தைலம் பஞ்சுமிருதம் பஞ்சகல்

நீரடி சப்தகன்னி நிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம்.

அருந்து இறந்தெயில் இப்பிறப்பிற் றவிலவனத்தில் என் டிடம்முன் பக்கமாய் பதினெழுநேகமுட்டைகளை யின்று அவ்வண்டங்களைச் சிவகாலனத்துக்கீழ்நோக்கும்நீர் நெடு நாளாய் அடைசார் திருக்கிறது. இதன் குஞ்சுகள் அனை கம் உண்டு அவை உட்கொள்வதெரி யென்று தெரிவிக்காந் தான் இப்பிறப்பைப் போலவே உய்யும் உலகிலவையான அவைகளின்பத்தியில் உலவப்புகும்சமயத்திலும் அகலுஞ்ச மயத்திலும் என்னுடன் சற்றிவிரம் சமயமுலவும் அ ப்போதென்கிற, குறகொண்டதும் என் றே, பார்த்திருந் தேன். குஞ்சுகளில் ஒன்றித்தேனும் என்னுருவைச் சத்து ருவென்று காட்டித் தெரிந்த அச்சுஞ்சு என்னுடையது தான் என்பதும் அப்படித் தெரிவிக்கின் எனது கம்பிரத் தவையுடன் இப்பிறுளின் குலையும் இதன் சிறகு சிதறுக் கிரகாசத்தையும் காட்டுவேனோ பொழிய உருக்காட்டேன் என்பதும் தெரிந்தே தன் குஞ்சு கட்டுக்கல்லரம் வைகி என் று காட்டாத இப்பிறு என்னைச் சத்தாரு வென்று உமக்க றிலித்து நீர் மூக்குறியிட்டெய்யும் அம்மிற படுப்படி செய்து மிதன்றோ என்பால் நெருங்கி ஓடிவந்து மடியில் அமர்க் து, உழமை விட்ட கலாதிருக்கிறது. எனது பக்கத்திற் றிழ் மேலாய்ப் பறந்தும் என்னுடன் வட்ட மிழிமேலதெல் லாம், பற்றிப்பகலிக்காது, பார்த்திருந்த என் முன் கரண மிட்டு நெருங்கி குறகொண்டதை யறியும் படி, கின்றதால் கருவமர்த்தாய்க்காண்டி மிக்காவலசய்த்தானினேன் நீர் சிவ

சிபிச்சகரவர்த்தி சருக்கம்.

௩௨௯

ரகத்தஞ்செய்து சிவனான் பெறலுடன் அபய மிட்டு க்கார்க்கிறீர். தீவரசுதகம் செய்கிற மையாயின் எப் பசி யை நீக்குவது உமதுகடமையாகும் இன்னதால் இதன் றை க்குச்சரியா யுமதுசரித்ததைத் தருவீர் பகலிகள் இறகு களோடிருக்கும்மாயின் அகன் சுய ரூப தைத் காணமுடியா து நாய் சிவமர்த்ததனியில்லென்க்கி மட்டு அடுப்பேற்றித் தீபுமடி யெடுத்துமீன் முட்டையின்னுதித்ததுபோல பெசுத்தமாய்க்காணும். வேறுபகலிகளின்செய்கை இவ்வா றாகும். கொல்லப்படாதென்று நீர் அபயமகார்க்கும் இப்பிறு இறந்த லொழிய இதனங்கத்தைப் பார்க்கமுடியாது அத றதன் நீர் இறந்தால்உடனே விப்புறாவும் எனக்குள் அவி க்கியந்தான் என் பதைத்தெரிந்தும். கார்க்கிறீர் இதனு டனிறையையடிவாய்க்காணி பித்தும் திராசை உந்தரமாய்ப் பற்றி நிமிசிறென் அதில் புறவேடு உமது சரித்ததை யறிந்து வைப்பிராயின் திராசுக்கம்பியின் கடு மேல் மைய வட்டத்து ள் இரு முனையும் சூதன் நிழ்க்ககாட்டிப் பெற்றுக்கொள்ளு றிறென் என்றது. அதற்கு அரசன் திராசைநூற் தட்டில் புறவைவைத்து மற்றொரு தட்டில் தன்சரித்ததை அரிந்த ித்துவைத்தும் இடைசரியாகாததால் தான் ஏறி உட்கார்ந் தார். அக்காலத்தில் இராஜனுடைய பக்திப்பெருமை பரு தது உருவாய் வந்த சகவானும் புற உருவாய்வந்தசகவரியு மபார்த்து மறைத்து விருஷபருடடாய்த் தோன்றி இராஜனை ந் திவ்யசரிமாதச்செய்து இவ்வக உருவாய் அயர்ந்தார்

அரசன் புறவும் பருது மாய் வந்தது சக்தி சிவமே என்
றுனாந்த முன்னமே அறிந்தகுத் தவறி விட்டோமேஎன்
து மனம் வருந்து வாயில் ஓ அரசனே நாம் இலிங்கமாய்
அமர்ந்தோம் எம்மைப்பூஜிப்பாய் என்று அசரீர்புண்டரீக
இலிங்கம் தோன்றிற்று அரசன் ஆனந்தி பாவசமுற்று அத
னருகில் ஓர் திடாகைமைத்து நுத்தபாகத்தில் மூன்றரைக்
கோடி தீர்த்தங்களை ஈசனுல் ஸ்தாபிப்பெற்று நெடுநாள்
பூசித்துத்தன் சீரரசாயலற்று கத்தியூட்டால் முதலியு
சித்திகளாய்ந்து முத்தியடைந்தார் என்று குதபாரணிகர்
மொழிந்தனர்.

21. சிபிச்சக்கரவர்த்திசருக்க முற்றம்.

0

22. வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்.

ஸம்ஸாரணயவாசிகளை வேக்கி அந்த கோத்திரத்தி
ல் சிபிச்சக்கரவர்த்தியால் சிவபூஜையின் மீமித்தம் உண்டு
பண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து அங்கு உதித்த சோ

ளீசவரணாத் தெரிசித்தால் சர்வபாபங்களுமீங்கி ரிணத்திய
மும்விடுபடும். அமுதலிங்கத்தின்மேல்பூதல் ஒருகடிபைபலி
ல் நாகரீதர்என்ற ஒரு இலிங்கமிருக்கிறது. அதன்விருத்தா
ந்தத்தைச் சொல்லுவேன் கேன்மின்கர் முன்னொருகால
த்தில் வாசகியென்றபாம்பானது கண்ணுவருடைய ஆசிரமத்
தில்சென்று அங்குடைய பூஜைக்கடித்து அப்புத்திரன் இ
றங்கவே கண்ணுவரீசர் கீஞ்சினமடைந்து வரீசகியை ஐயி
ல்லாதவண்ணமுமியில்குருட்டு ஆடாகச் சென்றித்து நெடுநா
ளடைந்து துன்பப்பட்ட கதவாரென்று சபித்துத் தமதுபுத்தி
ரனை மந்திரசக்தியால் உயிர்பெற்றெழும்படிசெய்தார். வாச
கி கண்ணுவரை நமஸ்கரித்து நான் புத்தியினமாய்த் தமது
புத்திரனைக் கடித்துவிட்டேன் மூடமாகிய என்பெரில் இரு
பைசெய்து சாபவிரமோசனம், அருள்வேண்டும் என்று பணி
ய கண்ணுவமுனி ஹேவாககி காவேரியின் தென்புறம் வில்
வாரண்யம்என்று ஒரு கோத்திரமிருக்கிறது அவ்விடஞ்சென்
து அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து உன்போரால் சிவலிங்கப்பிர
திஷ்டைசெய்யின் சாபம் நீங்கும் என்றார். வாசகி குருட்டு
ஆடாகச்சென்றித்து ஐயிலல்லாப்பாலை நிலத்தில் நெடுநாள்
அடைந்துவருந்தி சங்காலத்தால் வில்வாரண்யம் அடைந்து
கண்ணுண்டாகி அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அச்சகீர்த்தி
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தபூஜித்தது. உடனே அவ்வி
ங்கத்தில் ஈசன் பிரசன்னமாக ஹேவாககி உன்னுடைய சாப
த்தை கிவர்த்தி செய்தேன் என்று மஹாநேருநிலிள்.

வாசகி சுயரூபமடைந்து மிகமகிழ்வாய் அவ்விசிறகத்
ததப் பலகாலம்பூமித்து அமுதவிக்கத்தெதத் தெரிசித்தப
பணிந்து தன்னுலகஞ்செய்தது. நாகவிக்கதரிசலுத்தால்
சமஸ்தபாபங்களுமீக்கி மலமாசெளக்கியத்தை யடைவார்
கள். விவரணாய்ததில் புலன்களொறுபட்டு அன்புலங்கி
அமுதவிக்கத்தில் வெள்ளிவெள்ளிபூமி நாகபாணஞ்சூட்டப்
பெற்றோர் தாய்தந்தைகள் என்னும்பீர்க்குமீந்து கனிகதும்
புத்திரானாய் பெறுவார்கள். நாகநாதலெகத்தின்பு தென்புறத்
தில் வாசகியால் உண்டாகிய நாகநீர்த்தத்தில் ஆவணிபாதம்
சுறுத்தலில் ஸ்ரானஞ்செய்து அமுதவிக்கத்தை நாகபாண
பூமிசாய்த் தெரிசித்தால் சாகுபயத்தையடைவார்கள்.
அமுதவிக்கத்தின்வடபுறம் பஞ்சார்க்குபுரத்திலுள்ள கைலாச
நாதரைத் தெரிசித்தால் தேஜோவீர்த்திபடைவார்கள். அவ்வி
லிங்கவீர்த்தநீர்த்ததை விழுந்துவிடின், தெருங்குள் மூன்றொரு
காலத்தில் பணிரண்டு குகிகள்களில் ஸ்ரூபேர்களுடையபிர
காசம் குன்றியதால் அவர்கள் அனதவிறுத்தசெய்துகொள்
ளும்பொருட்டு கவனதுகாரமும் அமுதத்தினின்று உண்டாகு
மான்று மேலித்து அவ்வுமுதிகர்விளங்கும் வில்லவனத்தை
யடைந்து அமுதீசனாகத்தெரிசித்து அத்நலத்தில் கிவலிக்கப்
பிரதிபிடைசெய்து அதன்மூன் தாமசெய்தார்கள். அவ்வி
லிங்கத்தில் நசன்உமாசுமேதராய்த்தோன்றி பஞ்சஅருக்கர்
கடாரோக்கி நீங்கள்விரும்பிய தேஜோவிரூத்தியைத் தந்தோம்
என்றருளினார். அப்போது பஞ்சாவியும் பிரதக்ஷண நயல்கு

ரம்செய்து அஞ்சலியல் தராயபின்று நவாயி தம்மைத்தரிசுத்
தவர்களும் திவ்வியசார்த்தோடு ஞானம்அடைபுவேண்டும் தம்
துமேல்பாகத்தில் எங்கனால் அமைத்த பிரபாகரநீர்த்தத்தில்
ஸ்ரானஞ்செய்தால் மண்டைக்குத்தல் மர்வலி கண்ணோய்
கத்யம் வடிதமநோப்களும் நீங்கவேண்டும். ஆவணிபாதம்
பாணவாஉதையத்திந்திந்தித்தத்தில்படிக்கி தம்மைச் சிவ
நசபுகப்பத்தால் அர்க்கித்து குளாள்ளம் கிவெதிப்பவர்கள்
கர்வசித்திகளும் பெருவேண்டும் அத்தினம் உதயஸ்கானது
செய்து சிவத்தபுரத்ததைத் தாய்ப்பிரதநீர்த்தில்பிரபி உத
தபிரீர்த்மனஞ்சூருத் தானம்செய்தால் செய்பவர்குதல் பின்
இருபத்தொரு சிலமுனதவனாரில் குருடுமுதலிய அச்சவீ
ளம் அடையாதருளவேண்டும். அன்று அத்திந்தித்தக்கார
யில் மரத்திபாணவெளியில் தைவதப்பணம் பிதிந்தப்பணம்
முதலிய செயலின் இட்டசித்தகிளையடையவேண்டும். அச்
நீர்த்தத்தில் அன்று ஸ்ரானஞ்செய்து இருப்பபுபுரத்திரத்
தில் எண்ணெய்நீர்ப்பிளந்திரீர்த்மனஞ்சூருத் தானஞ்செய்
தாலும் கறப்பிப்பவக தானஞ்செய்தாலும் அச்சென்மத்திலும்
பிரவருஞ்சென்மத்திலும் அக்குலத்தினும் சனிசேடபுண்
டாகாதிருக்கவேண்டும். அச்சென்மத்தில் ஆறளட்டுப்
பணிரெண்டு கிவ்மஸ்தானங்களில் பரபக்கிரஹங்களி இருக்
தாலும் பிழ்பாதிருத்தல்வேண்டும். அவர்களின் மறுகுள
னகாலங்களில் பாபநீர்துறங்கள் அத்தானங்களில் அமைபா
தம் நோக்கி நிரூத்தவேண்டும் அயனம் விவரப் பாணவா

நாடு வாசகியும் பஞ்சாபியும் பூஜித்த சருக்கம்.

நகரில் அத்திரித்தத்தில் கோய்ந்து உம்மைத்தெரிசித்தால் நலக்கிரஹதோஷங்கள் நீங்கவேண்டும். என்று ஈசனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசன் அருளுவோம் என்று இலிங்கத்தில் மறைந்தனர்.

கேட்டவர்களோ ரிஷிகளைத் தவிர்த்துத் தெரிசனத்தால் குரிக்ரஹங்களை நீங்கும். அமுதலிங்கத்தின் ஈசானத்தில் அனுமந்தால் முன் ஸ்ரீராமர் இத்தலத்தில் பூஜித்த போது ஒருசிலவர்க்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைத்தெரிசித்தால் சர்வசித்திகளும் பெறுவார்கள். அனுமந்தால் உண்டாகிய ஆஸ்வினிகத்தின் தென்பாலுள்ள அன்னபூரணியென்னும் தீர்த்தலுள்ளதால் திடீர்சரீரம் பெறுவார்கள். கோர்த்திகைமாதம் ஞாயிறுக்கிழமையில் அங்கு அன்னநானம்செய்வோர் குருபுத்தம்பகதையடைவார்கள். வில்வவனத்தில் பூவகல்பர்களாலுண்டாகிய அனேகதீர்த்தங்கள் உள்ளது அவைகளில் கோர்த்திகைமாதம் ஆதிவரவதையத்தில் அமுதபுஷ்காவணியிலும் மாத்தியானகாலம்வரையில் ஒவ்வொன்றுப் இயன்றவனவிலே அதீர்த்தங்களிலும் பின்னும் மாத்தியானத்தில் அமுதபுஷ்காவணியிலும் படித்து அதன்வடபால் தேவதர்ப்பணம் ரிஷிதர்ப்பணம் பிதிர்தர்ப்பணம் முதலிய செய்தால் அஷ்டஐசுவரியமும் சிவபூசைசெய்தால் ஞானமும் உண்டாகும். சர்வஜன்மங்களும் வினைப்போகங்களை யனுபவிக்கும்படி இரகசியமும்

வாசகியும் பஞ்சாபியும் பூஜித்த சருக்கம். நாடு

அமுதசேவனை என்னும் வைகுந்தாதிபதி அமுதவல்லியென்னும் அம்மையுடன் முன் அமுதம்உண்டாகவல்லமுதல் பூஜித்தரின் கிருதிபாசத்தில் உள்ள பன்னக்சாலையில் சராசரகாரங்களும் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரைத்தெரிசித்தால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும் சித்திமைமாதம் சித்திராபெளர்ணமியில் அன்றுதேட்டிய உத்தமப்பசளின் வெண்ணையாதிவேதவகுசெய்து சன்னிதியில் விநியோகித்துப் பஞ்சஜாதிசர்க்கதெவதைகளுடனும் அமுதம்உண்டப்பலனை யடைவார்கள். துளகியால் அர்ச்சிப்பவர்கள் மாணகாலத்தில் சிவஸ்வரூபசெய்யப்பெற்று கபவாதையடையார்கள். சித்திராமாதம் ஸ்ரீராமவாயிநிலவது சிவவணக்கத்தொக்கரிலாவது திரும்புசுன்னம்ஆடி சர்க்கரைப்பொங்கலிவேதித்துத் தெரித்ததால் வைகுந்ததையடைவார்கள். சித்திராபெளர்ணமியில் வாழையிலா திராசைப் பேர்ந்து பால் தேன்செய் சர்க்கரை தெக்கு சேர்ந்தபஞ்சாமிருக்கம் அமுதசர்க்கும் அமுதநாராயணர்க்கும் நிவேதிப்பவர்களின் மூளைகண்கள் நாமாபிவழியாவன என்று கருதைத்தரும். விரத்தன்மைபொருந்திய அபகர்முதலியவர்களால் பூஜித்த ஸ்ரீராமனைத் தெரிசித்து நாமந்திசர்க்கவேதித்து ஸ்ரீராமவாயிவிரத்தந்தையனுபுத்தால் பிரபுதன்முதலியவர்களுடன் போர்புரிந்ததால் வர்கள் நீங்கும். என்று குதமுனிவர்சொற்றீரார்.

22. வாசகி பஞ்சார்க்கச் சருக்கமுற்றும்.

23. பரம்மபுரிசு சருக்கம்.

சைமிசரணயலாகிகளோட்கி ஹேரிஷிகளே அழகு
 விங்கத்தின் மேற்புறத்தில் பரம்மணம்மனம் என்று ஒருதலும்
 உள்ளது அதன்மகிழ்வையச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்
 அந்தஇடத்தில் பிர்மமாகிணுடைய சரீரம் லயமானதால் பிர்
 மலமசானம் என்றுகிளங்குகிறது என்றருதனரோக்கிப்பிர்
 மம்தேவனேவையானும் மிச்சம்ஒன்றும் இராதே தான்கள்பிச்
 மாவயமானஇடம்என்றும் அதன்விசேஷங்களைச் சொல்லுதா
 யும் கூறுகிறீர்கள் முன்னம் பிர்மானின லயஉற்பத்தியைத்
 தெரிவித்துப் பின்பு அத்தவகிசேஷத்தை உரைக்கவேண்டும்
 என்றுகிலரிஷிகள் கேட்டார்கள். அதற்கு ருசர் ஆயிரம்
 சதுர்யுகம்சொண்டது பிர்மரூபித்குரூர்பகல் இவ்வகையால்
 நூறுவருஷம் சென்றால் யோகாக்கினிசில் லோகநாயக்கான
 சதுர்முதன் சரீரத்தை லயப்படுத்துவார். அவருடைய
 யோகாக்கினியானது சரீரத்தை வயப்பண்ணி கிவரீதஜசாய
 விளங்கி தற்போதம்உற்ரூர் அநியாதான நிறைவல்லவாய்
 அமரூர் இருஷ்டிகாலத்தில் முன்வயப்படுத்தியஇடத்தில்
 தேவகண்டி தன்னுட்படுத்திய பன்மதலத் வெளிப்படுத்
 தும் அத்தயஸ்மத்தின் ஏசுனனியில் பிர்மரூபுடைய சர்வ
 மும் உண்டாகும். அஃது உண்டாகிய அத்தானமே முதல்

பிரதீகம்மங்களைச் செய்தால் பிரதீகங்கள் கல்யாணப்பரிபந்தம் திருப்தியடைவார்கள். சிவஞானத்தால் முத்தியடைந்து மூன்றாவது பிரம்மஸாதானமானதானும் பார்வையுடையதிர்த்தம் உண்டாதலும் அவ்விடத்தில் பிரதீகம்மங்களைச் செய்தால் தானியில் செய்வதைப்போலக் கூடும் அதிசயமெனத் தரும். பிரம்மஞ்ஞாண்டதின் செயற்புறத்துள்ள மூக்கொடி திர்த்தம்மங்கள் விரிவாத பஞ்சமாரங்களுடையதிர்த்தம்மங்கள் தூசன் ஆக்கினை வால்வந்த அந்தர்த்தத்தில் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அதிபதியில் ஸகானஞ்செய்தால் ஞானந்தை உடைவார்கள். பிரம்மஞ்ஞாண்டனைத்தால் ஓர் அசன் சுருகளுவதுமீதிகுச் சந்தாவேஷ்டகங்களுக்கிடையே ஒருசரித்திரம் வெதவியாதால் தெரிந்த ஸைச்சொக்திதான் கேளுங்கள்.

சோழசெத்தரான் சிவபக்திசோமமணபக்தியில்திர்த்தனைககாளுகினைச் செய்து திர்த்தயாத்நிகையாகப்படுத்தப்படிக் காவேரிதீர்தம்வந்து பொன்னிசெதிலிப்படுத்தி அனைகதாங்களைச் செய்து அங்குவுதித்தும்போது ஞானான் ஓர் பிரம்மணன் மிசப்பசியுடன் அங்களை அன்னவந்திக் அசன் பிரதீகம்மங்களைமுத்து அன்னம்கிடும்படி உத்தரவளிக்க ஆவியில் தூசன் அன்னத்தருவதாய் பிரம்மணனிடையும் அவர் மணனிடையும் அழகுத்துக்கொண்டிப்பாய் அன்னன்கொடையல் செய்துபுத்திசை பார்ப்பனியை இச்சித்தான் அந்தத்தெரிநே ஆய்ந்ததமபாரிப்பவரி உடனேசெய்யக்கொண்டு ஆனா

சுந்திரைந்து இத்துஷ்டமெனக்காரணைந்திருந்த அசன் குஷ்டமோகமும் இத்துஷ்டயிசாரகன் நாகமும் அடை யவேண்டி என்னுசபித்தான் பரிசாரகன் பண்டிகமாய்மிட்டான். அசன் குஷ்டமோகம் அடைந்து மிகத்தக்கத்தட ன் தனது தூசரியிடத்தெரிவிக்க அவர் விஸ்வாரண்யத்தில் பிரம்மஞ்ஞாண்டம்வந்து நித்தத்தத்தில் ஸகானஞ்செய்தால் திரும் வன்றார். அசன் சுருகளுனிப்படி பிரம்மஞ்ஞாண்டத்தில் மூழ்சி அன்னஞ்ஞானப்படுகியாடு பிரம்புரிசுத்தராயும் தெரிநித் து சுருகளுஷ்டம்மீககப்பெற்று அனைதானங்கள் சிவாலய நித்திருப்பவனிகள் தூசன்களை வானங்கள் இரதங்கள் முத லினைகளை ஏற்படுத்தி மாசுமாவெண்ணையில் திர்த்த மாசுமபடி உத்தரமும் தன்னால் சித்தியுடையதும் ஏற்படுத்தி சகலகளைச்செந்ததுத் தனதுதரம் சென்றார். பிரம்மதிர்த்தக்காரையில் பெயம் திரைனம் ஹோமம் முதலியவைகளைச் செய்யின் விசேஷமெனத் தரும். என்று குறிப்புள்ளது.

பிரம்புரிச் சுருக்கம் முற்றும்.

ஹேமகிரீடன் சருக்கம்.

பகடத்தி வாழந்தான். அந்தஸேத்திரத்தில் சர்வாபிஷ்டத்
தையும் தருவதான ஸகந்தசஷ்டிவிருத்ததை யனுஷ்டித்து ச
த்ருசம்ஹார சிங்கரபலவரைத் தெரிவித்தால் சத்ருவைஜெ
யிப்பார்கள். அந்தஸேத்திரத்தில் ஆளுத்திராஜை தழைப் பிர்ம
மதிர்க்கத்தில் ஸனானஞ்செய்து சுலாமிசன்னதினை வெளி
ளக்கேற்றியவர்கள் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். கார்த்தி
கைமாதம் கோமவாரத்தில் திரிபுரத்தினால் அக்ஞானம்
என்றிருள்நீங்கி ஞானப்பிரகாசத்தால் பபேறிவார்கள். வேற
நிலிகளே இந்தஸேத்திரஸைபகந்தைத் தேடல்வர்கள் சிவ
பகதியில் சிறந்து ஞானத்தை அடைவார்கள் என்று குறித்தி
ருள்.

26. ஹேமகிரீடன் சருக்கம் முற்றும்.



27. நவநூர்க்கைச்சருக்கம்.

ஸகந்திராஜன்யவாரிசான யானசொல்லத்தைக் கொள்ள
மாய்க்கொண்டான். மற்று மச்சானத்தின் குழப்பத்தில் அபி
முக்ந்மென்ற நிலைத்தில் நவநூர்க்கைகள் பூமித்திருநெல்
கள். அதேநெளளில் நூலெருகலத்தில் மகதிசுருதனை
ஜெயித்த அம்பிகை கிம்மலிசுநூக்களும்மகந்திரவாரம
சசுவரன்கூட லீபெயத்திருநாடாகவென்று இமச்சலத்தில்
நின்றதுக் கொல்லமடைந்ததை சசும்தெரிந்து நேருநூர்கா
லில்லொன்றாயும் அவமதிப்பாய்வண்ணியதால் உள்பலம்
இழந்து வெருபமாய் எங்கும்சஞ்சரிப்பவென்று சமீப்தார்.
உடனே தேவிகமலசீரித்துத் தங்கலோற்றை மொகுபத்தால்
என்றபீடமால் நினைத்துவிட்டேன். எனக்குத் தாக்காளே
தெய்வானதால் சாபத்தீர்த்து ஆளவேண்டும் என்றுபணித்
தார். சிவபோன் நெருபகூர்த்து துர்க்கைபயரேக்கி லில்
வாரணபத்தில் விசும்பிரகிஷ்டைசெய்து அமுதவித்ததைச்
ப்பூஜித்துத் தபசுபள்ளினால் சர்வபலமுள்ள ஒருபயம்
அடையலாமென்று அருளிஞர். தேவிகவதுர்க்கைருபம்
சொல்லி பூவுலகெல்லிலவலைத்தில் வசுத்தியோடு விசுத்தியோ
டுவடைசெய்து பூமிக்கு கிரஹை சந்தியாவேனென்ற
மூன்றுசாந்திலும் அமுதவித்ததை நூறுவருடம் பூஜித்து

டி திர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமபெண்ணுள் மாணாக்கர்த்திலுங்கடா
 உண்டாகாது அந்தரங்கத்தான் தெளிந்தால் தன்மார்த்த
 முத்தியடைவார்கள் என்று கூறியதற்குரிய குறும்பு
 குறும்பு.

[illegible]

இந்த நகரின் நமக்கம்.

[illegible]

॥ ३ ॥

[illegible]

மூர்த்தியுமுள்ள குரியபுறையென்பது. அப்பகுதியின
முறைமைபு குடியிருக்கின்ற விபுதி அத்துதையுருத்திரன்
மலையிலே வந்தான். கோமளம் மாவுதலத்திலுள்ள அந்த
யபகிதத்தால் மீதுமயிப்பாயும் உளவையுடைய இவ்வு
மரக்கயூபத்தும் மூர்த்தியுமுள்ளதும் இரத்தினக்கல்லு
யினாலுண்டானது. இத்தல் ஸ்திரீய்க்குதலாயிற்று. மகிழ்வு
யுடைய சூரதலத்திலுள்ள சிவன் தாழ்வாரங்கற்பப்பட்டான்.
விறம் திண்டிவாய் கழுவாது. மரணத்தையவையில் பூமி
தால் அந்தித்தால் தாயமராலின் பாசமாயிற் கபலியை
மத்தியத்தால் பெறுவார்கள். பூமிப்பதில் அன்புதருமா
யின் மதுமுள்ள ஏழு இடங்களுள்ளுமிருந்தென்பதிலேனும்
நித்தியத்துவமபெறுவார்கள். சிவசக்தியையவழியாது பூஜ
செய்தவர்கள் சித்திபத்தினும் பெறுவவராயிற் சக்தி சிவ
தீர்த்தம் அங்குக்கொத்தால் புத்தியமித்திரகளைத்திராதிசுட
தொளபாக்கியதையடைந்து சக்தாலயாசமலங்கி மகிழ்வா
வர்கள். மூர்த்தியைபார்த்தபலிக்கம் அம்மெட்டு ஆராத
னத்திபதிருந்தும் துஷணத்தொடி திண்டிவாய் அமைத்துப்
புறம் பவர்கள் பக்திநுகைய பூமிக்கும் அளவாய் சித்திகளும்
சமத்தவாய் சித்திநுகைய பூமிக்குத்தையும் அடைவார்கள்.
இத்திரிசைதிருத்தவகையினுபூமித்து அளகுத்தாதிபத்திய
தனைப் பெற்றிருக்கலாம். மாணிக்கவெகையிற் திரிசை
பூமித்துத்திரவாய் அளகுத்திரிசைப் பெற்றிருக்கலாம். சிவ
தீர்த்தம் இவ்வித்தகை குடியென்புதித்து அளகுத்திரிசையின்

மூர்த்தித்திக்கு அபிபதியார். ஸ்பாடிசிலிக்கத்தை வரு
தின் பூமித்து மேன்மை அடைந்தார். இன்னும் அளகுத் சிவ
பூஜையால் மேலான சித்திமுத்திகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.
பூஜாமலக்களிலும் சிவபூஜையன்னியில் மூர்த்திபெற்றவர்கள்
இவ்விடம் தினந்தோறும் சிவபூஜையன்னியில் பூமிக்கொகாத சிவ
பூஜையென்று சிவபூசும்செய்ப்பாத அன்னியைப் பூமித்தால்
மலப்புழுவிற்றுச் சமமானமும், சிவபூஜையால் பக்திகள்
ரும் ஞானம் உதிக்கும் காலன் அளகுதான் சிவசக்தியைப் பெ
றும் சிவத்தையமறத்தகாலமே வினைஎன்னும் ஆதாயமும் கள
ந்து சகுதிதம்பெருமன்காலமும், அவ்வகாலமயத்தால் கால
தண்டியையும் மனனதுஎன்னும் உண்டாகும். கர்மபுத்தியில்
சர்வதேவாதிதரும் வாமாய்விறார்கள். மதுபடியை விரா
டதொருபயத்தோன்ற இடத்திலேயுள்ளும் வலத்திலேயு
ளும் இறுகுதயத்திலேயுத்திரி மூர்த்தியைமத்திரேயத்தைசுடும்
கெதங்கனும் தலையில் ஆய அங்குத்தரும் வடிநிலத்தாபரசை
மங்கனும் சர்வதேவத்தும் உதிக்கும் எப்படியுண்டா குடியே
ப்படியெயென்னுத்திலும் அளகுத்தும் அளகுத்தாற்றிதும் க
ற்றது ஆசாயபூமிதும் ஆசாயவெளித்தாசாயத்திலும் அவ்வ
வதிதேவத்தைசுடும் முறையேயெய்யுடைய பக்திக்கும் வ
த்தித்தும் அருகிலிங்கமே இடமாயிருக்கும். எத்தகற்பத்தினி
தும் அபிபாது சர்வதிராணித்தோரும் சோய்லாகவுடைய
அவ்வமுதலிக்கம் சர்வமாயும் உள்ளதாயினும் மலகர்மமா
யாபாசத்திரகட்டுறது மூர்த்தியோதி வழிநிலத்திரிசை

திரிசேஷமும் பஞ்சபிரம்ஸ்தபனமும் பெற்று காமிய
விதிலமுந்நாடுகளை உத்தமர்களை அமுதலிங்க பிரதீ
உண்புணுக்கு உத்தமர்களுக்கு அன்பர்களுக்கு மனோமய
த்தை விளைக்குப் படி பிரம்மரந்திரதலத்தில் விளங்கும் அந்
லிங்கத்தைமுன் ஊலவிவழி கடைத்தீர்த்தியழிபுத்தியலாச
வர்கள் முன்கூறிப் படித்தலிங்கங்களில் மனது அடங்கிப்
பூஜித்து அந்நப்பவனால் அமுதலிங்கத்தைப் பிரதிபலிப்ப
பூஜித்க்கப்பெறுவர்கள். அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவர்
சர்வஜீவன்களையும் தன்னுடையோர் பசுள்ளல்களென்க
அமுதலிசர் செய்கதைப் பிரதானம் பூசுதலி அசுவமேத
பலிபாட வர்கள் சோமசூத்திரபிரதானஞ்செய்தால் ஆயி
தர ஜபேயபாகபலனும் நாமுரத்திராயணிருதபலனும்
வர்கள். அடிப்பிரதானம் உயர்வாரப்பிரதானம் அ
ந்நப்பிரதானம் செய்தால் சர்வகாமபிராச்சிபத்தையும் அ
டைவர்கள் சனிப்பிரதோஷகாலத்தின் சந்தியாவேணியில்
சோமசூத்திரப் பிரதானம் செய்தால் மற்றைய காலங்களில்
சர்வகைதப்பார்க்கிலும் கோடிபக்கு விசேஷபலனை யடைவர்
தன் அவர்கள் சர்வசம்புத்தானையும் பெற்றுபின்புராகுபயம
டைந்து சர்வமுந்நாடுகளையும் உயர்வர்கள் அவர்கள்முன் அ
முதலிசர் சந்திரஜடாமருததிரிசேத்திர கால்கண்ட சதுர்ப்புஜ
வாதாயனர்த்துடன் உயர்வமேதார்ப் எங்குமாய்காணப்ப
ட்டு சாவுச்சிபத்தொனம் கட்டாகிப்பர் வில்வவனத்தில் திரி
சேனாநகரகரீபங்கள் செய்தால் அப்பேதார்பாமன்கள் பர

பலகை அடைவர்கள் விவசூதைக்காத மவிசர்களால் உண்டா
கிவநீர்த்தல்களால் ஒருசாந்திராயணபலனைத் தரும் அரக்கா
களாலகியதொருகிரிச்சிரபலனைத் தரும் தேவர்களாகியவ
ருந்நாடு கிரிச்சிரபலனைத்தரும் சகவானுமதரப்பட்டது
கோடிசூத்திரபலனைத்தரும் இவ்விரதார்ப்புஜித்தால் பாத
கிருச்சிரமன்னுபெயர் ஆல் புரக வில்வபத்திரங்கள் குசாத
கம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றைத்தினம்சாப்பிடுவது பண்ணி
ருச்சிரம் என்றுபெயர் புண்ணுக்கு செய் மோர் ஜலம் இவை
களை எருக்கொன்றாய்ச்சாப்பிடுவது செனாமிபகிருச்சிரம்
என்றுபெயர் ஹயிர் சாப்பிட்டு மூன்றுநினை உபவாசமிரு
ந்தால் அதிகிருச்சிரமென்று பெயர் இருபத்தொருநினை
பகல்மாதிரஞ்சாப்பிட்டுப் பலிரன்னை உபவாசமிருந்
தால் பராகம் என்றுபெயர் மூன்றுநினை காலமேசாப்பிட்டு
மூன்றுநினை இரவில்புஜித்து மூன்றுநினை உபவாசமிருந்
தால் பிராஜாபத்தியம் என்றுபெயர் கோமூர்த்தம் பால் தரீ
செய் குசோதகத்தை ஒவ்வொருநினை ஒவ்வொன்றாய்ச்
சாப்பிட்டு ஒருசினம் உபவாசமிருந்தால் ராத்தபலம் என்று
பெயர், சாத்தபனதிரவியங்களை எருக்கொன்றாய்ச் சாப்
பிட்டு ஆறுநினை உபவாசமிருந்தால் மஹாசாத்தபனம்
என்றுபெயர் செய் பால் ஜலத்தை மூன்றுநினை உபவாசமிருந்
சாப்பிட்டு ஒவ்வொன்றையும் முன்புந்நாடு ஜலம் தால்
செய் வரிசையுடன் உபவாசமிருந்தால் மூன்றுநினை
வாபுலவச்சாப்பிடுவது தந்திருதம் என்றுபெயர் இவைக

கோச்சாப்பிடும்குளவு காள்ஒன்றுக்கு பால்பலம்ஒன்று கெய்
பலம்இரண்டு குளவுபலம்ஒன்றும்ஆகும். தேயுதந்திரத்தினால்
காராமலையையச்சாப்பிடுவதுஆகும். சந்திரசுந்திரம்என்
னுபெயர். இதுசந்திரன்நடையும்சந்திரன்ஹைக்கையபெயர்த்துக்கி
நின்றபக்கில்சந்திரன்சாப்பிட்டு இரவில் ஹைக்கைஇருபு
துமிராஜபத்திரம் என்றுபெயர். சுக்கலபகைமுதற்கொண்டு
ஹைக்கைபுறவளமாய் வந்திப் பெயர்ணயிப்பதிலைந்துகவு
ளம் சாப்பிட்டு இருக்கலபகைத்தல் ஹைக்கைபுறவளமாய்த்
ருதைத்துச்சாப்பிடுவது சந்திரசுந்திரம் என்றுபெயர். இங்
விரதகாலத்தில் மூன்றுவேளையும் ஸ்கந்தாஞ்செய்யவேண்டும்
காலையிலும் மாலைமீதும் காங்குரவளம் சாப்பிடுவது சிசுசா
ந்திரபனம் என்றுபெயர். காலையிலும்தந்தியானத்திலும்
எட்டுக்கவளம் சாப்பிடுவது அதிசிசுசந்திரபனம் என்று
பெயர். மூன்றுகவளம்ஹைவேளையாக இரண்டுபகைச் சாப்பி
ட்டால் சந்திரபனாத்நத யடைவார்கள். சோமவாரத்தின்
முதற்வினபாதுவார உச்சியிற்புதித்துசோமவாரபவவாசத்து
புன்மனமுதற் பரிசுச்சமராகச் சந்தியாவேளையில் உத்தியடிவன
த்தில்முன்னமர்க்கு பால் குடிச் செய்கென்கை கூட்டி அத்து
டன் அசுததை துதித்து குசாந்திரம் கலந்து இருகையே
த்தி அந்தியய்கொடுத்து உட்சென்று உச்சியின் அளவாகும்
கொப்பக்கொறுமத்தியில் சித்தமுதமாய் சதனமாய்வின்கிச்
சர்வாண்டம்மீதும் இரகசுக்கும் அபிராமதந்திரி அன்பர்க
டது. குரோதுசுஅருளும் வனவனம் ஆவாபரணமாய் அமர

விளங்கும் அமுதசேனரத் தெரிசித்து சாக்கிரமஞ்ஞது சுத்த
பூமியிற்றுவிந்து செயலாய் உதயத்துள் அமுதபுஷ்ககரணி
யில் படித்து ஆதர்மார்த்தபூஜைமுடித்துப் பாரணசெய்வது
சோமவாரத்திரதமாரஞ்சோமவாரத்திரதம் அனுஷ்டித்து விதி
யோடுபிரம்மாந்திரத்தலத்திலுத்தியபனஞ்செய்யப்பெற்றார்
மகிமை அளவிடற்கிடாகும். திரிலோகங்கனம் வகாதிபத்தி
யமர்ம ஆளப்பெறுவர்கள் அவர்கள் எண்ணியபிறகுசெய்யலாம்
சூன்யபெண்ணுரகவம் பெண்ணுரகவம் உல்கவள்பொன்னுசவு
ம் கரம்விசர்க்கமாசுலம்மிகவும் அமுதமாதவம் திசுதமாதவம்
இருன்பிரகாசமாகவு ஆகும் அவர்களுடைய இருகப்பெற்ற
வசிகளும்மேலுபித்தெய்தெய்வர்கள், சோமவாரத்திரதம்அனு
ஷ்டித்துப் பரிசுசந்திர உருக்காகம் அமர்த்து பரிசுசந்திரதல
த்தில் உத்தியபனம் செய்யவிபலாமல் முன்னிதிவழி
உத்தியபனஞ்செய்யப்பெறினும் பநஞருபேதம் அஷ்டமா
சித்தும் காங்குபதிகளில்பத்திமளவாயும் பெறுவர்கள்.
இதாதலத்தபர்த்து அமுதசந்தியாளமாய்சோமவாரத்திரதம்
அனுஷ்டித்து முன்புஅமர்த்த தலத்திலேயே உத்தியபனஞ்
செய்யப்பெறினும் சர்வகாமனுபத்திரதம் பெறுவார்கள்
அமுதபுஷ்ககரணியில் ஸ்ரீராமஞ்செய்வாரத்திரத்திராய் ஒரு
நிலக்கபாவத் உத்தமபிராமணனுக்குத் தானஞ்செய்தால் இ
தசதலங்களிற் செய்வதைப்பார்க்கலும் சோமமடங்களை மே
லான்பலனை யடைவார்கள். சோமமூதும் கசோத்திரியானுக்கு
த்தானஞ்செய்தால் பத்துக்கோடிபுகழ் மகிமம்செய்யுக.

ருமப்பிராமணனுக்குத் தானஞ்செய்தால் நாமுகோழபந்து
 சிவபக்தர்கட்குத் தானஞ்செய்தால் ஆயிரகோடிபக்தரும் சிவ
 திணையானபிரம்மணனுக்குத் தானஞ்செய்தால் பதினாயிர
 கோடிபக்தருமேலானபக்தியும் பெறுவார்கள். சிவதீர்த்த
 களையில் உத்தமபிராமணனுக்கு கோடிபக்தி இத்தாலத்தில்
 தானம்பண்ணும்பக்தர்களை ஆமுதபுஷ்க்காணிக்களையில் ஒரு
 பக்தானந்தரால் பெறலாம். ஆமுதபுஷ்க்காணிக்களையில் பரிசுத்
 தமனதுடன் உத்தமபிராமணனுக்கு ஒருகவளம் அன்னம்
 தந்தால் அந்தக்கவளத்தின் மூலம்வாரு அன்னத்திற்கும் கோடி
 வருஷமாகக் காலாகத்தில் வசிப்புகள். சிவகோஷத்திர
 வரமும் சிவதீர்த்தஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நமனுக்குப்
 பூர்வஜன்மபூண்யஸக்தசால்தான் அன்புமுதலியபற்றைய
 செவ்வியங்கனும் கிடைக்கும் எனினிக்கிடைப்பநரின. எப்
 பொழுதும் சிவபூஜைமுதலிய மூன்றும் செய்யப்பெறுதவர்கள்
 சரங்ககாலத்தில் அமுதிசந்தியானந்த செய்தால் மஹாபக்தம்
 கள்முதலிய கோஷங்கள் நிகங்குச் சரங்கபிஷ்டங்களையும் பெ
 ருறு எய்வகைதபகற்றுங்கள். சந்தியாகாலத்தில் மிகபக்தி
 யாளமாதிரம் காணப்படுந் திண்தானம்வளையில் சலக்கும்
 ஓளியிருள்மயமாய் கருங்கூர் வீரதாண்டவசெரிசனஞ்செய்ய
 ப்பெற்றோர் சித்தியத்துவம் பெறுவார்கள் அமுதவிரதானுடன
 தெரிசனம் இடையருநேற்றும் அன்பர்கள் பெறுவரையன்றி
 சரங்கனய பக்தியாளர்களுக்கிடுக்கப்பெறுங்கள். ஆமுதலிக்க
 ததைப் பரிசுத்தமாகிய மரக்கண்டேயதீர்த்தத்தால் அபிஷே

கித்தால் அக்ஷானமும் பாபமும் நீங்கும். காராய்பகலினுலா
 சிவ பஞ்சகவகியமும் ருசோதகமும் மந்திரபூர்வமாய் ஒருள
 லம் அபிஷேகித்தாலும் பிரம்மஸ்நானபலன் அடைந்து பாபம்
 மிழிபட்டு செவ்வான் சிவலோகத்தில் வசிப்பர்கள்; நாமபக்து
 னென்றமயானதுஞ்சகவகியத்துடன் ஒரேபகவீனப்பால்தயிர்
 அபிஷேகித்தால் ஐயமின்றி பிரம்மஸ்நானபலன் அடைவர்
 கள். ஆமுதலிக்கத்தில் காராய்பகலின்வெய்யைத் தடவினால்
 ஆபிஷேகேயருஷம்வளையில் மூன்சம்பலித்த பாபங்கள்
 சித்திரம் கவர்னாபரணம் வந்திரங்குட்டுகோர் செய்அபிஷே
 கித்தபலனை யடைவார்கள் ஒருமரக்கால் பால் அபிஷேகித்தா
 லும் வென்னிரதந்தல் ஆரோகணித்து சோமலோகத்தை
 கண்டவர்கள். கிருஷ்ணபக்தம் அஷ்டபிரிஸ் புத்தருக்குடைய
 முடிஷேகித்தால் இருபத்தொருநிலைமுறையவையில் உள்ள வ
 மிச்சபிரிங்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அபிஷே
 கித்தவர்கள் பதினாயிரம்வருஷம்வளையில் வேதபாசம்வளைய
 லும் மேககவாணுகவும் ஆவர்த்தனம் என்னெனையிஷேகித்தால்
 கந்தாமமுதலிய பற்றுரோகங்களுக்கும் பிரம்மனத்தையும் நீக்கும்.
 தயிர் அபிஷேகித்தால் லக்ஷக்கோடிபக்தம் பெறுவர்கள்.
 தேன்அபிஷேகித்தால் சாரிரம்பற்றும் வித்தையும் சருப்ப
 ள்சகன அபிஷேகித்தால் இன்னமலோகத்தையும் சந்தனம்
 அபிஷேகித்தால் கீர்த்தியுடன் கருவோகமும் எலும்பிச்
 சம்பமும் அபிஷேகித்தால் கல்லானதும் இளநீர் அபிஷேகித்
 தால் கவலோகமும் பெறுவார்கள். தமரத்தற்பழம் அபிஷேகித்

ஞாநியுயர்ந்தமட்டும் செய்பவர்கள் மேலான்பலவன்களையுடையவர்கள், வேதபாசனாளுக்கு அனேகமவெண்ணிப்பாத்திரமனா னஞ்செய்வதப்பார்க்கிலும் இவையென்கதிற்று ஒருமண்பா க்திரமேதுங்கொடுப்பது நூறுபங்குவிசேஷமாகும் புஷ்பபங் கள் தன்னுணைடாக்விதோட்டத்தில்வெழுதுவததமம், வ னத்திலெடுபதமத்திமம் பிறத்தோட்டத்திலெடுத்தாத்திரநா ன்பொழும்பவளில் பாதி தோட்டத்தானைச் செரும், கந்தல் புழுக்கடி நாகம் இல்லாதபுஷ்பபங்கன் உத்தமம், சேலநா டைய வேதபாசனாளுக்குப் பதினாறும்பாசம் சொர்ணநா னம்பண்ணிப்பலகோ ஒருபுஷ்பாச்சலையால் அடையவரும், வி ல்வாச்சலையால் மூன்றுஜென்மபாபம்நீசெ சிவிலாகத்தை யடைவர்கள், கருணமத்தன கண்டத்திரி தாயரை அல ரி மந்தாரம் கந்தியாவந்தம் துதி திவள்ளொருக்கு கீலோற் பலம் காட்டுவானைப்புஷ்பபங்களு நாயுருவி ருசபுஷ்பமும் அர்ச்சித்தால் இவ்விடத்தினைய அடைவார்கள், நூற்றம்பிலேச த்பலம் அர்ச்சித்தால் பத்திவாரும், கிரதானையவளில் னுஞ்சிதபாதத்தில் கீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் வாலாம்பினை யின் கிருபை பூர்ணமாகுநீலோற்பலமகிலோசாத்தின் கால னது பயங்கரருவம் தோன்றாது, அமுதீசனாக் கருணமத் தைப்பூவால் தர்ச்சித்தால் உத்தமர்களுக்கு கன்யாடனிலகூ தம்பகதானம்பண்ணிவாரும் வாயுத்யமும் பெறுவர்கள், கண்டம் தந்திரிப்பூவால் பத்தியோடுஅர்ச்சிக்கின் பதினாறும் பகதானம்பண்ணிப்பலமும் சிவபதமும் பெறுவார்கள், கா

யுருவிப்பத்திரத்தில் வலத்துள்கலந்து மார்க்கண்டேயதீர்த் தத்துடன் அமுதீசன்கத்தின் சிரசில் காத்திரால் பதினாறு இத்திரம்பட்டம்வரையில் இத்திராறுடைய ஆசனத்தில் தீர்த் தத்துடன் கீற்றிருப்பார்கள், ஒருபடிசம்பா ஆசிரியால் சது பாசமாய் ரெய்து, சதுரத்திரியில் கீலேதித்தால் அநியுள்ள னுல்வொரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம்புசமாய்ச் சிவலோகத்தில் வரிப்பார்கள், மாகிமாதம் சதுரத்திரியில் அன்னாடுகிலோரு செய்தால் சிவலோகத்தைப் பெறுவர்கள், அமுதீசனையா மசன்னிதிரில் பசுநின்செய்யால் தீபம்எற்றினால் அக்ஷாணி ரும்கவன் சூரபட்டிசாசமாகி குரியனையொத்தவிமானத்தில் ஆரோகணித்துக் காலசம்அடைந்து கெடுகெனவசித்துப் பூவுலகெல்லவரும்பி, பிரம்மணானுகலாவதாக்கிரவந்தி யாகவசது வினக்குவா, கார்த்திசைமாதம் சோமவாரத் தில் அலங்கிருதமாய் அலேத்தியாகவர்கள் இடின சர்வவிபா பகத்துவம் பெறுவர்கள், சோமவாரம் தியோததி சதுரத்திரி பெளர்ணமி இலகவளில் கெடுகென்கடின அத்தீபம் எதுவ னாயிலளிகிறதோ அவ்வளவின் னுல்வொருநிலைத்திற்கு ஆ யிரம்புசமாய்ப்பதினாறும்பாசம், தீபமாதம் திராதத்தில் தன் னுலத்தவர்களுடன் ஆரோகணித்துச் சிவலோகஞ்செய்ய வரி ப்பார்கள், ஆசிரியாவில் பகனின்செப் சர்க்கரை தேன் நல னுந் ரெய்துத்தீர்த்த தாமரைநாலால் விழுதுமின் தீர்க்காயுகம் தீர்க்கமாக்கலமும் இவ்விடத்தினும் பெறுவார்கள், கோ லுமையாவால் இடின புத்திரகனத்திராதி ன் குழ அக்கடல

பகலிசைடாஷம் பெருகு மதலாசர்கோவாஸென்கலியத்தூடன் கா
முதலு மினபு சிலசிலாகத்தை யடைவார்கள். அளவிலாக
செய்து துள்ளி மெல்லத்தியாசஞ்செய்தால் இம்மலையம்புலேஷத்
திரகதில் கதலிசைத்தோடு வசியப்பதற்கு ஏதுவுண்டாகும். ஜெ
மீழ்க்கிடில் இதற்குச்சமமான வேறுதலி கிடையாது. மூர்
த்தி தீர்த்தம் தீர்த்தம் இம்முன் ஹம் அமுதமாய்வினவதுவது இ
லையிலாசரணயமெவரும், ஸ்ரீபம்புலேஷத்திரகதில் மிகவி
சேஷம்சுதாசெடபுரி. அநேனெனில் அமுதமீதில் ஸ்வயம்
புலியசுததகாராகும், இதரகேததிரகதில் மெனெனவகிக்
கும்புலியபுலி இத்தலத்தில் மூர்த்திசாப்பொழுதில் பெற
லாபம் மிகுதியாகவாய் அனாமாத்திரா நினைப்பொழுது வகி
த்தம் பெறலாகும். இதற்குச்சமமான தலம் இதுவகையில் உ
ண்டானதும்இல்லை இவ்வண்டி கப்பொருதும்இல்லை. !!
எனகாபுரபுரேஷுராயி அனாபுரபுரவியுதி ரகததிரக
ளிலும் தீர்த்தவகிலும் இவ்வகிலிலும் மிகவிசேஷமுள்
ளது வில்வாரணயமாகும்.!! இவ்வகிலேஷுதகாஷுரேஷு
திசுஷுரேஷு தீர்த்தியா பருத்தி இத்தலத்தந்தாய் எவலி
தப் பிராணிகளும் ஒருசில மெல்ல இத்தலத்தில் கிச்சிக்
தையுடன் வகித்தாடு மெனானதையடைந்து மூர்த்திபெறும்.
அமுதகீடதிகள் தெரிசனத்தால் வலமிருத்புலினை உபாதிபு
ண்டாகாது அபம்புரயணை தெயிக்கலாம் அமுதலிக
த்தை வகாசுசெய்தமாய் ஏதாலத்திலும் உள்ளத்திருத்தி
இவ் தீர்த்திருத்தியுளவும்ஜெயித்துசித்தம்பெறலாம். மற்றைய

புரதிகளைப்பார்க்கிலும் வில்வாரணயத்தில்கொம்பும்நடம்புண்ட
பலன்கள் கோடிபிங்காய் வளரும். அமுதலிங்கத்தைசுதாதிபு
ளிப்பவர்கள் கல்பபரியத்தம் சருவடைவார்கள். அமுதலிங்கத்
திற்குஅச்சமின்றி அபராதஞ்செய்தவர்கள் கல்பபரியத்தமாந்
மாநிக் கருவரகேயுடைவர்கள் பூவுலகில் ஜென்மம்கொளார்
அமுதபுஷ்கராணிஸநானத்தால் அமுதமீதிரசனஞ்செய்தப
லனும் அத்தீர்த்தரகசியதொந்தரபுள்ளசர்வஸ்தலங்களிலு
ம்உள்ளதீர்த்தநகரில்ஸநானஞ்செய்தபலனையும் இானத்தா
யும் அடைவார்கள். இத்தமுன் ஹம் தெயலாநினத்தால் கிடை
க்குமெயொழிய திலருவிற கிடைக்கயாட்டாது. இத்தலவாச
மும் அமுதபுஷ்கராணி தீர்த்தநகரானமும் அமுதலிக்சுதேரிச
னமும் செய்து அத்தமீத்தபுஷைபாக அமுதலிக்சுதேரிச
ளி சாஸ்திரபுஷைசெய்து நித்யத்துவம்பெற இயலாதவர்கள்
சுத்தியாவனையில் அமுதநகராத்தேரிசித்தேற்றியோனும் மந்
றையதலங்களில் அமர்ந்துதயாவித்தேனும் மிருத்யுஞ்செய
முன்றகாத்தன மனமகையாதுஸ்மரித்தேனும் இம்முன்னு
லைப்பூதித்து வாசித்தேனும் உபாபொர் சர்வமங்கலத்தையு
ம் பெறுவார்கள். காலையிதது அமுதபுஷ்கராணியில்என
னஞ்செய்து பகதியுடன்புஷ்கராணியெடுத்த துபாதிபமிட
டு விதிப்படிபூதித்து ததியாணிப்பவர்களின் அன்பிற ருசடாய்
சரும்பும் அதனிராசமும் பாகும் கண்டாயும் அமுதசர் உள்
ளத்துறைவர் இத்தலத்தில் முன்றாளன்வகித்து அமுதபுஷ்க
ராணியில்எனனஞ்செய்து அபிராமியப்பாணியும் அமுதசுவ

மறையும் தெரிசித்தால் சர்வகோத்திரங்களிலும் வசித்துச் சர்வவித்தங்களிலும் ஸ்ரீகானஞ்செய்து சர்வமூர்த்திகளையும் தெரிசித்த பலனும் ஞானமுதுண்ணவும் பெறுவார்கள். மூன்றாவது அல்லஹும்குதாலாம் அத்தலத்தில் வசிக்கவும் அமுதபுஷ்கரணியில் நீராடவும் அமுதீசவாணைப் பூஜிக்கத் தெரிவிக்கவும் கூடாவிட்டாலும் பக்தியுடன் ஒருசாயாகக் கூறலில் வழுபாறு அமுதீசர் ஆலாஞ்சென்று தெரிசித்தால் மேற்கண்டபலனைபடைவார்கள். ஜீவனகட்டுஇனிதில் அமுதம் கொடி திலகமதண்டினையும் சிரேஷ்டமாகும் ஞானமுதேதப்பெறவும் எமதண்டினையமாதற்க்கொள்ளவும் பிரம்மாந்திரதலத்தில் அமுதீசரை அவர் அருள் அருவருவத்தியாஸந்தால் அனுடந்தர்ஷயியவெறுவவிதத்தாலும் முடியாது. மரணகாலத்தின் தொன்னுறுகாழிகையளவின்முன் ஓடிமாத்திரையப்பொழுதெனும் அமுதீசஉருவத்தானை அபிராமசத்திரையையும் ஓர்மையுடைய எளத்தமர்த்தி மறவாதாரைத் தீர்த்த அனுதான். அமுதீசர் சக்தியுடன் ரூபாதீதமாகி ஓர் அனுதாரமுதைப் பொழிவர். அவ்வமுததாரைகளால் புதுமக்களில் ஆபிரமசுமுகையுடைய ஆதம்மன்னும் கலிசுந்திரசுந்திரன் மேல்விரிய அவ்வாறே ஞானமூர்த்தி ஹிந்தயசமலமும் ஸ்தூலாதார உத்திக்மலமும் ஒக்கிக் காரணசகஸ்திரதளமலில் ஒன்றாகி ரூபாசமுத்திரமாயி அமுதீசரின் ஸ்தூலமாகிய சகஸ்திரமலர் கிரியாதாமாயிய அந்ருக்கும அமுததாரையின்வழிநல்கி ஞானமய சர்வகாரணபூர்ணமுதகெடத்துள்படித்து காலகௌந்திர

நித்தியமாகிவிடக்களமாகும். மரணகாலத்தில் மறவாச்சிர் னையுற்றுப் பேரின் பம்பெறும்படி இத்திரியநமுவுதல் உண்டாவதற்குமுன் திரியாஷாதத்தொனியினகும் சகஸ்திரசகஸ்களால் அபிஷேகம் விதிமுறைசெய்து தெரிசித்து அள்ளபவளர்ப்போர் அமுதீசரை மறவாச்சிநையுடன் சர்வவித்தீசருக்குப் பெறுவார்கள். விந்தாரதம் ஒன்றுக்கருவும் ஞானமும் தாமின் விதிசவும் யோகமும் தாரகமின்றிச்சடமும் கிரிகையும்தன்னியம்பாலடை முதலிய என்னிறாரசபானமும் சரிஸதயும் உண்டாகாது சருப்பத்திற்குத்தாயும் சென்றிருந்தாரகமும். தாரகத்திற்கு தன்னியம்பாலடை மிடமுமுதலியதுபோலவே சரிஸதயாதியாதாமாகும் ஆனதால்மனே மயமாய் அலைபாது அமுதீசபக்தியாய் உஷக்காலத்தில் அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்ரீகானஞ்செய்து அமுதகெணபதி அபிராமசத்திர வில்வசிருகதம் நந்திரேகசுவரர் மறவாவிஷ்ணுநடராஜமூர்த்தி ஸ்கந்தர். மாதஹரேசுவரர் புண்யவர்த்தநர் வில்வநாதர் சக்திஜமூர்த்தி நவசக்திசொருபமாயியபிருசிலம் சர்மராதா விசுஷணடவர் சேரரசனோகர் நாதமயஅகந்தப்புர அபிராமசுத்திர. முதகடேசவரையுத்திரிசுத்து இருமுறைவலவந்து சகஸ்திரசுவரதேரிசனஞ்செய்து நந்திரேகசுவரர் முண்டமல்கரித்து அபிராமசத்திரியையும் பவிரொண்டு நான்கு அல்லது இரண்டு முறைவலவந்து கமஸ்கரித்துத்தன்மனை அநியாதசெய்த அபராதபிராயசத்திநகிரித்தம் அகோரஸ்தரமும் பஞ்சாஷ்டமும் ஐதீசு வெ

கரிவந்தேனும் மேற்கு நியமூர்த்திகளைத்தயாரித்து அமுதிசு அ
பிரகமம்மாணையுடன் விதிவலம்வந்தேனும் சிதர்க்காலேசுவர
க் இராமகந்திசுவரர் அனுமந்தேசுவரர் சப்தமங்களைசுவரத்
தரம்புவேசுவரர் பிருகண்டேசுவரர் நாகேசுவரர் கைலாசநாத
ர் சேமதேவரர் அபிமுகந்திசுவரர் சுந்தரவலேசுவரர் பீரம்மு
சிசுவரர் கோலிகுவரர் சென்னைகடேசுவரர் மார்த்தண்டேவ
ரின்தூர்வது மாதன்மங்களில் பூஜித்த ஆகாரத் தலங்களுக்கிய
ம் தினம்தெரிவித்தேனும் அல்லல்கு சிந்தித்தேனும் மார்த்தண்ட
டேயுந் தம்மமாராஜா இவர்களைச்சிந்தித்தால் சுபுத்திரவானாயு
ம் சிந்தித்தாலாயும் மஹாசென்பாக்கியவானாயும் சந்திரசூர்ய
புன் ஸ்ரீவன்முத்தனாய் சிவானந்திதேவகையால் மோகந்திர
முமிருங்கியபேரானந்தத்தை யடைவீர்கள். சர்வஜீவன்களரி
னிடத்தும் அறிவித்தறியாய் ஆழியாறு அகலாறு அறிநற்கரி
தாய் நிறைவாய் உன்னும்புறம்பும் ஆனந்தமயமாயும்நாதேசுர
திமயமாயும்மந்திரபாணமாயமாயும் அருள்வடிவாயும் அமுந்
ந்து போதந்ததைவினக்கும் அமுதலிங்கம் அபிராமகந்தரி
லோடு வினக்கும் பிரம்மமந்திரிமன்னகிற வில்வனமாரம்மியு
த்தைமுகிப்பவர்கள் விவாசயிநிதிதனாகத் தெரிந்த இந்தமு
ன்னுலகை வாழிப்பவர்களுள் பூஜிப்பவர்கள் கேட்க வாகிக்க அ
வாழ்வையவர்கள் இவ்வாறு அமுதிசனைச் சிந்தித்து
வந்திமதிக்கிவாழ்ந்துணவான்களை உடுத்தி இம்முன்னு
லகை அனர்களைச் சேல்க்கேட்டி அல்லலாறு துதிப்பவர்கள் தி
யசுரிமும் திச்சுருகும் புத்திரப்பெறும் இடம்பெருள்

வழும் சாதுசத்தப்பநிதிகும் பக்திவினாயும் மாராமகிழும்
பெற்றுச் சர்வவினையுந் ஆற்று நூனப்பிரகாசபோகதாரம்
பிராசயேவயவகித்தியமங்கனப்போனந்தவாழ்வை அமுந்
வர்கள். இந்தத்தில் மீனமையும் இராகிமமுமாதாச் உ
த்தமபக்தர்கட்கன்றி மனர்கட்டுவன்காராகாது திரிபுதி
ந்துவாழ்பவர்கள் சர்வசித்திகளுடன் நீந்தியானந்தம்பெறு
வர்கள். புன்றுகூடியானிசுபுகன்று அமுதிசனையும் அபிரா
மகந்திரையையும் சிந்தித்து மூன்றுமுகித்தவால் சிவகி
தையுற்று மஹாஹாரவென்றாழ்வி மமேந்தைகம்பி மெ
ய்ப்புகாக்கிதம்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பப்பொழிய அருக
கோட்டி மிருதபுஞ்சொயாபாகிகளைப் பதேயென்று அனேகமு
றைதுதித்து ஆனந்தத்துடன் நடித்தார். கையிசாரணமலகி
கள் அனைவரும் மஹாசூதேகனத்துடன் சப்தசாகாஜாவார
ம்போல் கிவன்மாணசேய்து மெய்மயிப்பொடிப்ப விழிப்பெ
ருக கமதாளமிட்டு கெடுகோம் ஆனந்தசித்தம்முரிந்து வளக்
கொடுத்தமாய் அபிராமகந்திரையையும் அமுதலிங்கத்தையும்பொ
ற்றிச்சுதுபாரணிகரைப் புறந்தாரகள்.

பேசுமாயாயுந் யாவையுமாயுமவெகூடுக
யாயவையுமாயுந் யாவையுமாயுமவெகூடுக
ஆசிரியர்திருவடிமேல்

விவரம்.

திருச்சடத்தில் அபிராமசுந்தரியின் பூர்ண கிருபைபெற்ற அபிராமப்பட்டர் என்ற பாபநிவம்சத்தில் முன்னோர்களேயுமேயுந் பரிபாடல்களில் இப்போதுள்ள பரிபாடல் பரிபாடல்களின் சர்வத்திராடும் துதிக்கும்படி கிருபைபட்டர் மெளரிபட்டர்.

ஸம்ஸாரமூர்த்தி பதிமம்.

சுடர்மணிக்குறையு மலர்க்காத்துறையுந் தும்பிபரிபாடல்
கடவுளையுந், ஸம்பைமாலிகையும் கம்புவாரிசடையுந் துண்டவெ
ண்பிறையுந் துண்டவெ, கடனபங்கயமூல் திரைசங்கனமும் கய
சைபங்கமர்க்கசுந்தரமும் கயனமுன் துண்டவ கொலமுங்கண்டோர்
கமணியுங்காணவல்லகனோ, கொடிபலதொடுத்த கொடியமாமணி
பெற்ற கொடியமாரிடந்தொடுத்த கொடியுத்தலிட்டெழுந்து வா
னிலவெற்ப்பக் கொண்டவந்த தலிலேலவம், கடிமலரித்தடமுஞ்
சுருதியோதிடமுல் கன்னிமாமாடமுஞ் சந்த கனவனஞ்சிறந்த
கடவைமப்பதியாய் காலனைக்காழ்த்ததற்பானே. (1)

தண்டமுச்சிறந்து குவமுன்புறந்து தழுவியுந் கனகமும்வளை
தத்தமுஞ்சிறந்தகுஞ்சுந் கரிய வசலமேயினையமெளரியமாய், அன்
டியசமணைக் கண்ணமயக்கி யழிவியுந் குவியுந் கண்ட
வையுலுந்து மெய்யுந் திரிபோ தம்பிலகதன்னுடன்கருவாய்
வண்ககன்முன்று முடியமுதுக்குடைந்து மதமனைபொதிந்ததாத
னைந்து மடல்விநித்தலியுந் பொன்னிறம்பொதிந்த மண்டலய்கொ
ண்டைவாரிசடையாய், கிண்குருளமுல் கண்ணமேகவருக் கனகன
வணிகையுந்கெருத்துந் கனவனஞ்சிறந்த கடவைமப்பதியாய் கால
னைக்காழ்த்ததற்பானே. (2)

ஸ்ரீமதார மூர்த்தி பதிமம்.

நவக

தபதிசிகராய்ச் செவ்வமேபெறினுந் சதமகன்போகமே பெ
றினுந் தாரணிகமந்த செடனே நகராய்ச் தக்கதோறிவெலாய்பெ
றினுந், திரைகனைகிரா யதகுமாய்பெறினுந் அருமனைக்கிறவனு
னுது மையகிண்கடைக்கண் ணருட்டவந்தியப சங்கையோடெத்தி
நின்றமுதற்பார், பனக்ககாணத்தா உளப்பருங்குணத்தாய் பார்வதி
வாமபாகத்தாய் பவளசன்னிதத்தாய் தவளதாவிசத்தாய் பரிபுரமலம்
புபெர்த்தத்தாய், கனகமூர்த்தகிண்க தாளமும்வயிற் கலன்களும்
நிலங்கிதாதுநனைக்க கனவனஞ்சிறந்த கடவைமப்பதியாய் கால
னைக்காழ்த்ததற்பானே. (3)

திரைமையெனைய பொக்கலைத்துணையக் தாபைமென்றத
லைவாய்ச் சைய தனத்தைக்கெளவனத்தை யின்பமொசத்தைத் தை
யானல்லாப் பெறுத்திறத்தை, யந்தியும்பகலும் விரும்பிமெய்சொம்பி
யாழ்கடற்பித்திரும்பாபி யலக்கழிச்சேனைப் புலப்படத்திருத்தி யாட்
கோணினையிலாயவந்தோ, கிண்கடைத்தருக் கிண்கிண்கபடித்துச்
கிண்கபொலியாரவேகடித்துச் செழுமபுனற்சடைமேற் கண்கையை
முடித்துத் திருவெனிறுடவெலந்திறிந்து, கண்ககோவனத்தோர்
பொக்ககண்கதாங்கிற் கபாலமென்றேந்திக்கிறவனே கனவனஞ்சிற
ந்த கடவைமப்பதியாய் காலனைக்காழ்த்ததற்பானே. (4)

வஞ்சகக்கணமுந் துன்பவாரியாய்வருமென்பதற்கிருப்
பிடமாய் மறம்பொதிருதலாய்ச்சுத்தியவிறையுந் கயவயிண்கயுனியா
ய்ப்பாவ, கஞ்சகமாய்சுருக்கரைப்புராய்ச் சபுடகோய்களஞ்சிய
மாய்த் தலைநிமாயித் திரிபுமென்றனைக்குந் திரைகன்கடைக்கு
மோவந்திமேன், கஞ்சமும்பருவாய்ச் சதமகன்திரைகன்கடைக்கு
ணிப்பாத்தனோடெய்த் தளரிக்கயிண்கயுந் கிண்கசெழுந் கடவையாய்
கண்கயாரமுமுதிருத்ததைத், கஞ்சமென்பவர்கள் கண்கவாபொ

மருவி சந்தமுத்தியதடஞ்சூழ்த்தனைவளஞ்சிறந்து கடனவயம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பானே. (5)

பிரமணுஞ்சலிக்கத் தாயர்சஞ்சலிக்கப் பேதையர்கண்டசங்கதி க்கப் பிணிகளும்பனைச்ச மூப்புலந்தலைக்கப் பின்பொடந்தானைசெ ண்நிழல்க்கத், தருமணும்வெறுக்க நாகமுமொறுக்கத் தாணிசுமந்து கொந்திரோக்கச்சடெனச்சுழலும் கதர்க்கெனக்கொடியசடலமேயெ க்ககாலபிவக்கோ, குறுமணியிலைக்கும் புதுமலர்த்தடத்திற் கோட் மனமோட்டுமாமேதித் குலக்கம்பொய்ப்படிந்து கலக்கின்றசொழற் தேன் குவிக் கொன்றொழுக்கியதொற்றல், கரியமாதுலர் புருந்து நீரருத்துக் காணகெய்கனோவெனலாய்க் கனவளஞ்சிறந்து கடனவ யம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பானே. (6)

செயல்பணிவிடைபாய் செய்பலிச்செழுத்தாய்த் திரிசுவேவலம் புரிதலுமாய் கிற்றையின்னினவே தியானமாயுண்டு செவிட்டினை வேதனைச்சிறப்பாய்த், துவிறல்வந்தனையாய்த் திருவளத்துவந்து ஹனுவென்னலட யின்மேலெயிற் தொண்டரும் விசம்பி லண்டரு க்ககாணத் தோலகோடெனக்குவர்க்குள்வாய், வயல்காமபுலர்த்த டைச்சுமர்முக்கத்தாமதியமென்றகிசயபிசுர்துகளும்பகலிடத்துயிர லினுக்குறளை வாயொடுவகாமலேயின்குடி!! கலனெடுத்தடமுக்கும கருக்கமுனைக்காட்டியகன்னலும்பொதித்து! கனவளஞ்சிறந்து கடனவ யம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பானே.!! (7)

மறுகுலெஞ்செய்தார் தெளமலுனனந்தர் வஞ்சகம்பொதித்தசெ ஞ்சுக்கத்தி! வஞ்சகத்திற் பிழல்பாய், பிழச்சுருளுடச் சிவியிலப்பதித் பாலுனகிப்! பொதுணையிற்றரும நெறியினிற்சேடன் புலமையிற் குறிமுளரிவன்! புர்த்தாவெனவு ிர்த்தாய்ப்பசுத்து பொருநக

ம்போக்கினனன்றோ!! வெறிமலர்ப்பிரசஞ்சொர்த்தவன்முனங்கய்மி டைத்துமாழுகிலினைக்கிழித்த! மேலிடத்திராய் பசம்புரவிசொப் பினவையெ விண்டவமுகட்டைக்!! கறுவிலின்றுங்கிச் செறிபுணம த்தருக்கன் கற்பகத்தருவினையொப்பாய்க் கனவளஞ்சிறந்து கட னவயம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பானே. (8)

செஞ்சுக்கிழுமலுத்து பணிவிடைக்கிணைந்து நீறெடுக்கென்கை புணந்து! நிலவுபொற்கோயி லனைவலம்புரித்து செழுமுன்னுள் மலரொழிந்து!! வஞ்சகமாய்க்கி மயக்குமம்புலனு மாற்றலர்வலிமை யைக் கணக்குன!! மலர்ப்பதத்திருத்தி மலக்கணைத்தாத்தி ருதிபிசு வாழ்வளித்திரிமொழி!! சுஞ்சகவெனாத் தாமமுன்றெழுந்ததைச் ச கிற்றையுக்கொண்டருச்சினைசெய் தொண்டர்களுநகவக்கொண்டி னைப்பணியச் சுணக்கனுமெனச்சுருள்புரிவாய், சுஞ்சமென்மலர்யிதந் சுகாப்பசுத்தகார்மயிலொரமாய்க்குக்கனவளஞ்சிறந்து கடனவயம்ப தியாய்காலனைக் காய்த்ததற்பானே. (9)

மைக்காயல்விழியால் மயக்கியுள்ளருக்கி மஞ்சளாம்புகத்தினை யினுகி, மணிகளைபெருத்தி யானையுண்டாக்கி வளரினமுத்திவி லிருக்கி, பக்கல்வந்தமர்த்தமென்மொழிபகர்த்த பாவசம்போலமே ல்கிருந்து, படிதுளமுணர்ந்தேய்சத்தியமுரைத்தப் பறித்திடக்கு றித்த பாணவயர்க்காய்த், துக்ககாரத்தி லுழுகிசாபோதும் தோதக ப்பட்டபாறகனைத், துய்செக்கமலச் செய்மார புரினக்கே தொண்டி கொண்டார் குறையறுமொ, கைச்சுழல்கார் தெறினை கிகராய்க் கமலமென்மலர், மிசையதுகற் காரிப்பரிசுழற் கடனவயம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பானே. (10)

அபிராமியம்மன் பதிகம்.

கலையாதகல்வியுங் குறைபாதவயதுமோர் கபடுவாராத ந
ட்புங் கன்றுதவளமையுங்குன்றுதவிளமையுங் கழப்பினியி
லாததுடனுந், சலியாதமனமுமன் பகலாதமனைவிர்த் தவறு
தசந்தாளமும் தாழிததீர்த்தியும் மாறுதவார்த்தையுந் த
டைகள்வாராதகொடையுந், தொலையாதகீதியமும் திகாணாத
கோலுமொரு துன்பமில்லாதவாழ்வுந் துய்யகின்பாதத்தில
ன்புருதவிப்பின்பு தொண்டரொடுகூட்டுகண்டரம், அலையா
ழி யறிதுயிலு மாயனதுததங்கையே யாதிகடலூரில்வாழ்வே
யமுதிச ரொருபாக மகலாத சகபாணி யருள்வாயி யபிராமி
யே.

(1)

காராகபந்தியும் பந்தியினலந்தலுந் கரியபுருவச்சிலைக
ளும் கரணகுண்டலமுமதி முகமுமண்டலமுதற் கலந்துநிழி
ட்டபொட்டுந், காணித்திடுவீழியு மமுதமொழியுந் கீதிய
கொவ்வையின்களியாதாமும் குமிழினையுளையுந் குந்திரிகர்
தத்தமுந் கோடுகொடானகளமும், வரணந்திதுமந்த வள
முலையுமேகலையு மாணியுரப்பாதமும் வந்தெனது முன்னி
ன்று மந்தகாசமுநிக வலனினையமாந்துவாயே, ஆரமணி
வானிலுறை தாரகைகள் பொலிவதை யாதிகடலூரில்வாழ்வே
யமுதிச ரொருபாக மகலாத சகபாணி யருள்வாயி யபிராமி
யே.

(2)

அபிராமியம்மன் பதிகம்.

௪௮௬

கைப்போதுகொண்டுந் பதப்போதுதன்விற் கணப்
போதுமர்ச்சிக்கிலென் கன்போதினலுன் முகப்போதுதன்
னைமான் கன்பிதரிசனைபுரிகிலென், முப்போதினொருபோது
மென்மனப்போதிலே முன்வியுன்னுலபத்தின் முன்போது
வார்த்தமது பின்போதுதலிலேவென் மோசமேபோயுழன்றேன்,
மைப்போதுதத்திற்கு சிகரணப்போதுருமைக்கிடாரிதேறி
யேயாகோரகாலன் வரும்போதுதமியேன் மனங்கலங்கித்தி
யங்கும், அப்போதுவந்துன் னருட்போதுதக்கரு ளாதிட
தூரில்வாழ்வே யமுதிச ரொருபாகமகலாத சகபாணி யருள்
வாயி யபிராமியே.

(3)

சலதியுலகத்திற் சராசரங்களையின்ற தாயாகிலெனக்
குத் தாயல்லவோயா லுன் மைத்தனன்றேவெனது சஞ்சலர்
தீர்த்துவின்றன், முலைசுரந்தொழுது பா லூட்டிமென் முகத்தை
யுன்முத்தானையாந்துடைத்து மொழிகின்றமழிலைத்துகந்துகொ
ண்டினலிவ முறுவலின்புற்றருகில்தான், குலனிகிளையாடல்
கொண்டருள்மனமுபொழிந்தக்கை கொட்டிவாவென் தழைத்
துக் குஞ்சாமுன்குத்தனுக்கிளையனென்றனைக் கூறினாலின
முண்டோ, அலைகடலிலேதோன்று மாறுதவமுதமேயாதிசுட
லூரில்வாழ்வே யமுதிச ரொருபாக மகலாத சகபாணி யரு
ள்வாயி யபிராமியே.

(4)

ஞானத்தழைத்துன் சொருபத்தையறிசின்ற நல்லோரி
டத்தினித்போய் நெவினிசிருந்துவர் தடிமையுழ்ந்துவர்

நன்றுமுபதேசமுட்கொண், மனத்தனைத்தினி யெனதுரா
 னெனுமான மில்லாமலேதரத்தி யிந்திரியதராயில்களை யிறுக
 ப்புதைத்துநெஞ்சிருள நனைக்கேற்றியே, வானந்தமர்நனிழி
 யன்னமேயுள்ளையென் மனத்தாமரைப்போதுலே வைத்து
 லேறேகலையெற்றுமேலுற்றபர வசமாகியழியாதபொசர், ஆ
 னந்தவாசிதியி லாழிநின்றதென்றுகா னாகிடவுழில்வாழ்வே
 யமுதேசரொருபாக மகலாதசுகபாணியருள்வாயி யபிராமி
 யே (5)

நீடுவுலகங்களுக் காதாமாய்நின்று நித்தமாய்முத்திவடி
 வாய் நியமமுடனமுப்பத்திரண்டறம்வளர்க்கின்ற சீமனைவி
 யாரிருந்தும், வீடுகூடுகோட மோடிப்புருத்துகால் வேசற்
 துலெச்சையும்போய் வெண்ணிலைவரைக்கணிய விதபற்றுநீர்
 வ்வாண லோடமுங்கொண்டு கைக்கோர், நுடோடிகாட்டெரு
 முள்ளந்தளர்த்தின் அன்மத்தனாகியம்மா வுங்கணவனென்
 கெங்கு மையம்புருத்தேங்கி யுழல்கின்றதேதுசொல்வாய், ஆ
 டுகொடிமாட மிசைமாதர்வினையாடிவரு மாதிகடவுளில்வாழ்
 வே யமுதேச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாயி யபி
 ராமியே. (6)

பல்குஞ்சரத்தோட் டெறும்புகடையானதொரு பல்லுயி
 ர்க்குஞ்சுல்லிடைப் பட்டகேரைக்குமன் றுப்பவந்திகி கரு
 ப்பத்தலிற்சிவனுக்கும், மல்குஞ்சராகாப் பொருளுக்குமிமை

யாத வானவர்கு ாத்தினுக்கும் மற்றுமொருவர்க்கு நி
 யாவர்க்குமவரவா மனச்சுஷ்ப்சில்லாமலே, எங்குத்தொழிற்பெ
 ருமை யுண்டாயிருந்துயிருவவிதிபுனக்கிருக்கும் காஞ்சுருவ
 ன்வமுமையிற் சிறியனாளுடன் எசைப்புனக்கேடல்லவோ, அ
 ல்கலந்துமபர்நா டளவெடுக்குஞ்சோலை யாதிட்ட ஆரின்வருழவே
 யமுதேச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாயி யபிரா
 மியே. (7)

* வாடாம துயிரெனும் பவிர்கழைத் தோங்கிவர வருண்ம
 றைழ பொழிந்துமின்ப வாருகிரிலேசின்ன தன்பெனுஞ்சிற
 கால் வருந்தாமலேயெனைத்துக் கோடாமல்வளர் குஞ்சரத்
 தோட்டெனும்புகடை கொண்டகருவானஜீவ கொடிகள்த
 னுக்குப்பொசிக்கும்பொசிப்பினைக் குரையாமலேகொடுத்து,
 ிட்டாழிபுலகங் ளையாவைபுத்திருவுந்தி லெட்டுகிரிலேசரிக்கும்
 ளின்னையெல்கள்குக் கண்ணெயன்றோதாமல் சீவிவென்றோது
 வவோ, ஆடாயாண்மறையின் வேள்வியிலேயுக்குபுத ழாதி
 கடவுளில்வாழ்வே யமுதேச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி ய
 ருள்வாயி யபிராமியே. (8)

மயிசுடல்களெழையுத் திகிரியொருந் துன்கைய மாதிரக்க
 ரியெட்டையு மாணுகமானதை; மாமேருவானதையும் மா
 கூர்மமானதையுமோர், பொறுயாவுதாங்கிவரு புலனமீரோ
 றையும் புத்தேசரிந் சுட்டி-த்கையும் பூமனையுத்திகி மாயின

முறைமீனிற் புலியாடையுடையானையு, முற்றமுறைகளாவி
ன்ற முதிசுளாப்பபறைமைநிலை முறைகள் தெரிபாதகின்னை
புலுவெனென்னவர்கள் வாயெயன்றறிபாமல் மொழிதின்றதே
துசொல்லா, வநிலுடையபேர்மனத் தானந்தவாரியே பாதிச
டபூரிந்வாழ்வையமுதிச ரொருபாக மகலாத சுசுபாணியரு
ள்வாயியபிராயியே, (9)

மகாவார்க்குமுல்மே லடர்ந்துதமிழ்நீதினில் மறைந்துவா
னைத்துறந்துமைக்கபலவேண்டின் செக்கமலவிழிவருள்வா
ம்பெற்றபேர்சனன்கேரு, செகமுழுதுமெழ்ந்தைத் தனிக்கு
லடகனித்தமேற் சிங்கசனத்திலுற்றத் செக்கோலுமனு
தி முறைமையும்பெற்றமிகு கிகிரியுலகானடுகென்பு, புகர்மு
கந்தைராலதப்பாகராக்கிமை புத்தெளிர்வந்துபெயர்ந்திப்போ
கதேவென்றா எனலப்புழுவின்னநிற் புலோழிசையொடுகு
கிப்பார், அகாமுதலாகிவா தானந்தருமியே யாதிசடவூரில்
வாழ்வே மமுதிச ரொருபாக மகலாதசுசுபாணியருள்வாயிய
பிராயியே. (10)

துயதமிழ்ப்பாழாலை ருட்டுசந்தமும்தனல் வாயைங்
கானுள்வழுத்துவாந் மேர்ரிதம் என்னும்புகழ்கடவு ரொ
ங்களபிராமயல்வி நன்னுமபொற்பாததனன்கு (11)

சங்கையொடு துன்பைய மணிந்தவள்ளியக்குங் சலாமதி
டைசிகர் வதனமுக் கருணைமொழிநீழிக்கும் விண்முகிலச

ள்வெளிதெனக் கட்டியகருஞ்சுந்தலும், சங்கையில்தொ
லிரு மாலைகல்பதாரணத் தங்குமணியிடறுமிக்கச் சதுர்பெரு
குதுக்கபாசாக்குசயிலங்குதர தலமு. ன்ணிலணியுமரகும் பு
க்கவார்க்குமுதருநுமந்தமருஞ்சுக்கரும் பொலியுக்கமணி நூபுரம்
பூண்டசெஞ்சேவடியில்வடியனே னிதம் போற்ற்பென் னா
ழ்த்தவிடைபேல், பக்கனமிருக்கின்பதினெனும்வந்தருள்
செய்வளர்திருக்கடவூரில் வாழ்வாயிசப மேய்புகழ்நாபிசுவ
சாய்மடுந் வாயி யபிராயியுமைய, (1)

சந்திரசுடாதரி முகுந்தகோகரி துக்க சலசலோசனபா
தரி சம்பாமபமோதரி சுமக்கலி சலசதணி சாற்றருக்கருணா
தரி, அக்தரி வாரகி சாய்பனி யமோதோதரி யமலை தகஜால ரு
தரி அகிலாத்மகாரணிவினோதையாரணி மகண்டின்மயபு
தரி, சுத்தரி கிரத்தரி லாத்தரி வரைராஜ கருமாரி கெள
மாரியுத் லுங்ககல்பாணி புஷ்பபாஸ்கிராமபுஜவாணி தொண்
டர்கட்கருள் சர்வாணி, வந்தரிமலர்ப்பிரம குகிதுநி வேத
வொலி வளர்திருக்கடவூரில் வாழ்வாயிசப மேய்புகழ்நாபி
சுவசாயி மகிழ்வாயி யபிராயி யுமையே. (2)

வாசமலர் மருவளாக பாரமுர் சன்குதன மதிமுசுமும
யில் கிழிசருந் வள்ளகிசர் முலையுமன சலாது நனாகமொ
ழிசனும் வளமுடன்கண்ம மின்னார், பாகபந்தத்திடை மன
ங்கலங்கித்தினம் பலவழிபுமெனணி பென்னிப் பழிபாவு

யின்னதென்றநியாமல் மாயாப்ரபஞ்சவழி வுண்மையென்
தே, ஆசைமேலிட்டு வினாந் நாய்போற்றி ரித்தலைவதல்லாம
லுன்ற நம்புபிப்போதெனந் செம்பதந்துதியாத ஆசடன்
மேற்கருணை வருமோ, மாசிலாகோங்கிய ருணாபிபலாணி
தே வளர்திருக்கடவுரில்லாழ் வாயிசபரேயிபுகழ் நாயிசிய
சாயி மசிழ் வாயிபிராமி யுமையே, (3)

நன்றென்று தீதென்று நயிலுமி விரண்டின் மூண் வின்ற
தேயுலகி லுள்ளோர் நாவொர் முகமாயடியேனு மவ்வீதம் நா
டினே லாடினாலும், இன்றென்றுசொல்லாமல் சினது திருவு
ள்ளம் திதங்கியருள்செங்கு வாயே லேனழையீ னாய்குணேன்
மெய்யான மொழியிலே வினையமறியாததுண்டோ, குன்ற
மேல்லாழுறைந்தென்றுமன்பர்க்கருள் குமார தேவனையளி
த்த குமரிமாதை வருணின்மலிபரவி ருணே குலவுகிரிர்ஜீபு
தரி, மன்றலவிரகுந்தனவனக்கள்சிறைபரி முரல்வளர்திருக்
கடவுரில்லாழ் வாயிசபரேயிபுகழ்நாயிசியசாயிமகிழ்வாயிய
பிராமிபுமையே, (4)

ஐருநாந்ரன்ருளல்லாநா, லுலகத்துதித்தவினாள்
வரைக்கு, தொழியாதகவலைபாற்றிராதவினல்கொண்டுள்
ளந்தவர்க்கயிகவுந், அருநானியற்றிட்ட விற்போலிருக்குமிய்
வடிவமயிதற் கருணைசூர் சஞ்சேலெனச்சொல்லி யாதரிப்
யவர்களுனை யவந்திலே யுண்மையாக, இருநாழிகைப்போது

ம் லேண்டாது ழிமிடத்தி லிவ்வகிலபுலனத்தையு மியற்றிய
ருளுந்திறங் கொண்டீ யேனழியே லின்னல் தீர்த்தருளல
ரிதோ, வருளாவதுமார் முதலோர்பாவு மினிபுபுழ் வளர்திரு
க்கடவுரில்லாழ் வாயிசபரேயிபுகழ்நாயிசியசாயிமகிழ்வாயிய
பிராமிபுமையே. (5)

எண்ணிக்கையில்லாததுன்பங்கந்தேமன்மேலு மேறிட
டொறுக்கவந்தோ எவ்விதருளருச்சித்ததாய்குலே னிப்பொ
ழு தெடுத்திட்டலென்யமிதனில், எண்ணியெள்ளவுகமொன
தொருநாளினும் காணுபவீந்ததில்ல நாடெலாம்நயுமிது
செழப்பதேனின்னுளற நன்றாயமித்திருக்கும், புண்ணியம்
பூர்வதெனனத்தினிற்செய்யாத புலையொழுதுவினது புனா
கடாசுத்திசுண்ணியஞ்செய்தெனது புன்மையையகற்றியரு
ள்வாய், மண்ணாவர்க்கவிண்ணாவர்க்கரித்தழாம் பாடியிசை
வளர்திருக்கடவுரில்லாழ் வாயிசபரேயிபுகழ்நாயிசியசாயிமகி
ழ்வாயியபிராமிபுமையே (6)

தெரிந்தோலவாதுதெரியாமலோவிவ்வுமை செய்திட
டதெழயிருந்தாந் சிவங்கொண்ட தோர்கணக்காகவையா
துசின் திருவுருநிலைமகமும், பரிபுதுவந்திரியெனும்பாழ்
வேனயிலாழ்த்தினற் படாதுவல்லவாமளி தோப பாதுகர்த்த
ருள்செய்யவேண்டுமண்டாண்டபுயிர், பரிபுடனளித்தழகல்
வி பரந்தரன்போதன்மாதவகுதியாய்க்குதுதி புரியும்பவர்

ம்புயமலர்ப் புக்கவிபுரத்தெழுந்தரிபுரத்தி புரணித்ருபு
வனேசவரி மருத்தினு நயந்தசொற்பைக்கெளிவராகெழில் ல
ளத்திருக்கடவுரில்வாழ் வாயிசுபவேடிபுகழ் ராயிசிவசாயிம
கிழ்வாயியபிராமிபுனையே (7)

வஞ்சகத்தென்குயோர்சுந்தப்புவேண்டாமலு மருத்தி
துக்காவேண்டினு மறந்தமோர்பொய்மொழி சொலாபுதிர்
மைபரம் வழியினிற்செல்லாமலும், விஞ்சுகெஞ்சுதனிற்
பொறுமைசரி பாமலுமவிண்வம்புபுரிபாமலு மிகப்பெரிபேர்
சுந்தசொலுமவார்த்தைதள்ளாமலும் வெகுளியவைகொள்
ளாமலும், தஞ்சமெனகினதுபையபதமலர்துதித்திடத் தாய
துக்கருள்புரிந்து சர்வவகாலமுமேனக்கத்தருளவேண்டி
னேன் சலங்கமல்கள்விழியயமனைய, வஞ்சியர்செவ்வாய்க்கரு
வாயிபாம்பன்மலரும் வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாயிசுப
வேடிபுகழ்ராயிசிவசாயிமகிழ்வாயியபிராமிபுனையே, (8)

எனகின்னலின்னபடி யென்றுவேருருவர்க்கினைத்தி
டவுமலர்க்கடெடிவலின்னல்தீர்த்துள்ள திருக்கடவன்மைகள்
செயவு மெள்ளவுமுறையாதின், இவ்வுதமுதற்குடைசகன்
னருட்சிறிதுசெயி வுதிவாததன் மனைக்குமரங்குமாற்று
யர்சொர்ன்மமகிழ்வு மதுவன்றி புயரலிபுவனக்கலைச்,சுன
ருடனனித் துறப்பதினாண்டறமுங் களின்பெறச்செய்யுநின்
கைக் கருதுவல்லுடனிக்கொவிவந்துகநியினித் கார்த்தாகதித்

நீதோர்ந்து, வனசநிகர்நின்பாத கம்பினேன் வந்தநுள்ளைய்
வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாயிசுபவேடிபுகழ்ராயிசிவ சாயிம
கிழ்வாயியபிராமிபுனையே, (9)

கருநீலவடிவமார்மாதேவியுச்சண்ட கனதண்டவெம்பாத
மும் சைக்கொண்டசெண்டபாகாலன்றனெதிர்க்கமர்க்கண்ட
வருருணர்நோக்கி, யருநிலைண்டனென நில்பதிலையுள்ள
த்துலன்புகொண்டர்ச்சனைசெய வரனுமலிசெங்கம்பினப்பரி
ன்னெடுகெதொன்றி யனீர்செய்தலத்தினுன்றிப், பெருநிலை
யென நிலத்திலன்னவென்றிழப் பிறற்குதாள, னுதைத்துப் பே
சுமுவிர் மைந்ததிக்கருள்செய்ததுனசரிபோருளின்வண்ண
மலவோ, வருநிலைமாதர்விழியென்னமலர்வானிளர்நிருக்
கடவுரில்வாழ் வாயிசுபவேடிபுகழ்ராயிசிவசாயிமகிழ்வாயியபி
ராமிபுனையே, (10)

சகலசெவ்வக்கருத்தருமிமைக்கிராஜ தனயமாதேவி
கின்னைச் சத்தமாய்க்கிதப் முடிவந்திந்துகிக்குழுத்தமருக்கோ
க்கி மிகவும் அசிலாதில்வேயின்மைகல் விதனசானிய மழகு
புகழ்பெருமைபினைமை யர்வுசத்தானம்விதுணிவுவாழ்காள்
வெற்றியாருளாழ்ந்துகர்ச்சி, தொகைத்தருங், கிணறுபேய
நீத்தருட் சகனதவாழ்வளிப்பாய், சரீர்த்தருணாலி பரி
பாசையனுக்கவிதிரிசுமெக்களவிசாலி பூரோலிகாமலர்க்கொ
னூதாமகிமை வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாயிசுபவேடிபுகழ்
ராயிசிவசாயிமகிழ்வாயியபிராமிபுனையே, (11)

சம்மா ஸூத்தி பதிகம்.

அந்தரத்தமரர் மந்தரத்தையொலியலேகடற்றலை நிறுத்தின் மழலுறக்கவுடய வதனிடத்துடையவமுதமுற்றடையு மண்ணலர், கந்தரத்திடை கழப்பினூர்கொளி கண்ணித் திடுமுறப்பினூர் காலகாலகடலூரர்கோலமது கண்டிதண்ட னிடவல்லபேர், பந்தராகையவமான கீர்த்தனை பழிப்பசுத்திய மனப்பயம்படி மவஞ்சனை யனர்த்தமால்கொலைம பாப்பீது கொலை சஞ்சலக் கொந்தமோ கமவிவேகமாகிசதி துயர்முடமு முவைவரீள் தோதகங்குமு லமவகுணந்தவறுசோகமுந்நிரு வரர்களே, (1)

வெங்குபத்திரியர் பரிசுயர்க்கரியர் வேதவம்பரியர் திசுலர் வீரர்விஞ்சலர்வினோதர்களுக்கர் வெற்றிமால்மதிமுமத்தனார், கங்கணத்தாமிரு வெங்கணத்திலைவர் களத்தினைசந்த பொருளிர்த்தனர் காலகாலகடலூரர்கோலமது கண்டிதண்ட னிடவல்லபேர், திசுலர்வெண்குடைகவிப்பமுமமுரசு சென்றுகெ ண்தொதிமொண்டிவன் டிசைபுரக்குமனர் கைமுடிட்டலிக வெண்குருத்திவையுப்பமேல், மங்கைமார்கொளிகாவுசப்பமே யெகரதோரணத்திப்போய் மத்தயானையிசை வெற்றியான மென் வையகத்தனி விருப்பமே, (2)

திருகுவெள்ளொயிறு வரிசெங்கெயிறு செய்யகுஞ்சியொ டு நஞ்செனச் சேமகோபமுடனேறுபெயிழி தெயுமிடிச்சூர ல் முழக்கியே, கருமனைக்குறிக ரெருமையிற்பெரிய கால்மலைக் குவடு போல்வருங் காலகால்கடலூரர்கோலமது கண்டிதண்ட னிடவல்லபேர், பொருமழுப்படையிலங்குசெஞ்சடைபொ ருந்துவெள்ளிடைதிருந்துவெண் பூதியாகமொரு தோகையா மழல் பொங்குநாகமணி கங்கணம், பெருகுக்கங்கைநதி முடி விளங்குவது பிஞ்சுமாமதி கொழுந்தழற் பெய்திபெற்றிபெயு மோற்றைநெற்றிவிழி பெற்றிருப்ப ரடையாளமே, (3)

பெண்ணிடம் பரிபுரத்தினு பொலி பிறந்திடம் பரிபுரத் தினூர் பிறைமுடிக்கு ளணிகங்கையார்மறைப் பொருளை வைத்துளளிகங்கையார், கண்ணிசைந்ததொரு மூன்றினுரு திய கைகைதாழ நகமூன்றினூர் காலகாலகடலூரர்கோலமது கண்டிதண்ட னிடவல்லபேர், மண்ணளந்த சரணர்க்கு மென்முளரி மாலையாபாணருக்குபோர் வச்சிரத்திறைவருக் கு வெண்டிசிறி மாத்திரத்துழைவருக்குமே, விண்ணவர்க்கு மிருபண்ணவர்க்கு முயர் வித்தகர்க்கு மதியொத்தவாழ் சமயத்தவத்து நிலைபெற்றவர்க்கு மவர்பேலிருப்பரடையாள மே. (4)

உதகுண்டலர் கெருங்கெண்டி ழுதற்றத்தவண்ணோரல் கோன்றையார் உத்தரீகமல ரொப்பொதனிலை பொத்த செ

நீர்மலைக்கைவார், காசபாஸ்திரி சூலர் நீலமணி கண்டா
புண்டரிகவாஸதயார் காலகால கடவுளர்கோலமது கண்டு
தண்டனிடவல்லபேர், விரகமானதி லுணங்கிடாருடல் வேத
னைப் படவறிந்தலார் வெகுளியானது செழித்திலாருலகை
வேண்டிலினலா வணங்கிடார், நகநென்படுவி லெய்திடார்
கரும நல்லதல்லதகல்செய்திடார் மமனிருந்த திசைகண்டிடார்
ஊதாருமேபகுதியாகவே. (5)

துலேசிறுகுமொரு வணிகனுக்குமது சூதனுக்குமது
நீதிசேர் தொப்புவிக்காசனுக்கு மிகுந்தமிழ் சொல்தாமோர்
புலவனுக்குமெய்க், கலையனுக்குமதி நடுவனுக்குமுனிகாத
லர்க்கு மின்தருன்செயல் காலகால கடவுளர்மேலிடார் கை
கே போவது மயிலனார், முலையரும் பிலருபவமே மினிய
மொழியுமின்ப முதுபவசமே முதுதரியாந்குமணி மூர
லேவணிகள் மொப்த்ததொள்களிலலேலே கிலையண்டனைய
புருவமேயிதி தேவிமொத்தகவளுநுமே திருமிடந்த
முகு சங்கமேயமுது சிந்தமொடி பசுங்கமே. (6)

விதிசெத்தைப் பிழிபதஞ்சுமே வெளுத்ததெயரி வி
ழியர்மாநுநுவிதி கையினர் கெடுக்கையினர் வேஸ்விந்
பணியர் கையினர், கதினான்மனது தக்தாம்புவிதி ஊதா
வம்பொடு புடைத்திதி, காலகால கடவுளர் மேலிடார் கை
கே போவது மயிலனார், மதியனார் சமுமிருக்குமொகரிய ம

சுட்பமாவிகை கசிக்குமோ வாஸாவமுத மூறுமோகளை வ
காயிலே புளகமீறுமோ, எதிர்க்கன் பலதீருத்துமோவிடைபி
லிருமேகலைபொருந்துமோ. (7)

இகலறிந்து வருபகையினர் புரமேரித்திடுங் கொடிய
கையினர் எரிமழுப்படைவலத்தினர் முடியிலேது கீழியச
லந்தினர், ககனமண்டல முழுருவி வீன்றுவித காணொறுத
தீருதாணுவார் அலகால கடலூர்மேவிவளர் கைலைபேச
வருமயிலினர், முகமதிக்கு வமைபுகலுவாரளிகள் மொய்கு
ழங்குவமை துவலுவார் முலைபினுக்கு வமைபசரு வாரினி
ய்மேழியினுக்கு வமைமொழிசுவர், கனகயினுக்கு வமை
மறுவார் சரணாடைபினுக்கு வமைபேசுவார் கயமறித்தின
ரை சொல்லுவாரெவருமே வறத்தவர்கனில்லையே, (8)

இதையனத்தனறை யெழுவனத்தறிவர் இளமனத்தி
யடையானமே செய்துதக்கன்வாமெய்து தற்கரிதேவ தே
ய்பிரியானர் கதைநிடற்றலைவர்கடற் பரியர்கதிறுங்கு
துவ வெருவிலார் காலகாலகடலூர் கோலமதுகன்டுகைதொ
தறமொண்டு காணொறிதிரைப்பறை முழக்கியக்கை தவிசி
ரு வார்சிலைவணக்கி நீ விருதலைக்கு மனிகளணி யுக்கிமுனெ
ந்து பிசையைமுறுக்கி வேள், மவறிமலர்க்கலை மெத்த
யிடுகொடிய வேகமாயதுதொடுத்தது மெய்யினிற் படவிகுத்
துஞ் செவியில்விண்டு விண்டு சொலவெணுமோ. (9)

குமில்லொழிப்புணர் முலைக்கருங்கொணு கோதைபாதி
யுறை சோதியார் கொக்கரித்து வருதுக்கருமியர் குறைத்
தெழுந்திடுமறத்தினர், கைலாசாத் கணநாத் பூதியணிகையா
தாயகமுமயிடுவர் காலதாலகடபூரர்கோலமது கள்ளனை
தொழுது வண்கொள், அயிலிணங்கொடிய வம்பினுன்ம தூ
வரவாரமிசைவேடு லந்தரத்தனிலகைந்து நின்றடருமம்
புலிக்கொடியபீயினுல் துயில்துறந்து மெய்மறந்து வாடி மிக
சோக மாகிற்றத்தத் தோததப்படவு நானகப்படுதல்சொல்
கூவிர்தமதினெவெல்லவே. (10)

கள்ள விராயகர் பதிகம்.

பந்தயத்தாளு மொருநான்குதோளு ம்படாளுகமும்
திக்களின் கோமெ வளர்மோ தகத்துடன் செங்கையிலே, அங்
ருசயாசமு மாகிவந்தென்றே யாண்டருள்வாய், வெங்கை
மேகடவூர் வாழுகள்ளவிராயகனே. (1)

உன்னும்பொழுது முற்கும்பொழுது மொருதொழில்
லேப்பண்ணும்பொழுதும் பகரும்பொழுது நின்றாததிலே
நண்ணுங்குத்துத் தலியேனாக் கென்றைக்குங்குலைவே
விண்ணுபூசுகடவூர் வாழுக் கள்ளவிராயகனே.

உதொழிறைபாகிது மெண்ணியபொதுன னினேக்கையி
ம், பாதுமபானிய பேர்கட்கலாது பலித்திடுமோ, பேதந்தெரி
த மறைமயர்தமது பேருந்தெருவின, வேதம்பயில் கடவு
வாழுகள்ளவிராயகனே.

அரணென்பவனையும் அம்புயத்தோனையும் ஆழிசக்கு, க
ரணென்பவனையும் வக்தொழுவேண்டிலுன் கால்தொழுவார்,
இரணும்பிக் கு மியலிசைநாடக மென்னுண்ணல் விரவுந்தமிழ்
கடவூர்வாழுகள்ளவிராயகனே. (3)

துதியேனெனினுத் தொழுகேனெனினும் முற்றொண்ட
ர்தனை மதியேனெனினும் வணங்கேனெனினும் வலியவந்து,
கதியேதரும்வழி காட்டிவொய் சிங்கருணையினுல், விதியேபு
கழ் கடவூர்வாழுக் கள்ளவிராயகனே. (5)

நாகம் துரகம் பலபணியாடை கவந்திகள் பாஞ்சுமே
ன்மொழியான்போசமும் உன்றன் பாதத்திலே, மோகந்திக
முப்பணிந்தோர்க்கல்லாமல் முயன் திடுமோ மேகம்பயில் கட
வூர் வாழுக்கள்ளவிராயகனே. (6)

இனங்குஞ்சார்ச்செழுங் கன்றையெனச்சொலி யேத்தி
ன்றும், உளங்குகிச்செழுந் குட்டிக்கொண்டோர்க்குக்கு
றைபுறன்டோ வளங்கொண்டமுவர் தலைமறத்தே தரிழ்
மால்கொண்டு, விளங்கும் புகழ் கடவூர்வாழுக் கள்ளவிராய
கனே. (7)

தண்டாயுதத்தைபுஞ் சூலாயுதத்தைத் தாங்கியென்னைத், கண்
தாங்குகொள்ள நமன் வரும்வேனெனிற காத்திவொய், வண்டா

சாக்ஷி,

கள்ள விற்பனைப் பதிகம்.

பாராஜ் செழுமனச்சேலை வளப்பமுடன், விண்டாவி க
டவூர்வாழ்ந் கள்ளவிற்பனையகனே. (8)

மூவநுந்தங்கள் தொழிலேபுரிந்திட முந்திமுந்தித்,
தாவரும்நெய்யில் தாக்கியுன்னும்ததைச் சாந்திபிசார், தே
வரும்பேற்றியதேவே யுணையன்மித் தெய்வமுண்டோ மேவ
ருஞ்சீர் கடவூர்வாழ்ந் கள்ளவிற்பனையகனே. (9)

மைப்பொருவாரண மரமுதமிதிலில் வாய்ந்ததுதித் தை
ப்பொருளேயென்று கைதொழுவுவாக்ஞன் கருணைவைப்பா
ய், அப்பணியு மமுதிசர்மகிழ பிராயிமத்தை மெப்பொரு
ளே கடவூர்வாழ்ந் கள்ளவிற்பனையகனே. (10)

